

శ్రీమేఘాదక్షిణామూర్తయే నమః.

ఉపోద్ఘాతము.

అభిరూప శేఖర మహాశయులారా !

మొగమునకు ముక్కందము. గ్రంథమున పోష్ఠాత మందము. ఉపోద్ఘాతము, కవితావైచిత్ర్యము కవితామధ్యసామర్థ్యములు గ్రంథస్థగుణాదోషములు విశేషములు మున్నగువిషయముల సుద్ధాజించును. కావున నీగ్రంథమున కసతివిస్తరముగ నొక్కయుపోష్ఠాతము వ్రాసి పాఠక లోకమునకు సమర్పించుకొనుచున్నాడ.

మహానంది.

ఇది సుప్రసిద్ధక్షేత్రములలో 'నొక్కదివ్యక్షేత్రము. ఇయ్యది శ్రీ శైలమునకు దక్షిణాద్వారమని స్థలపురాణమువలనఁ దెలియఁబడుచున్నది. ఈక్షేత్రమాహాత్మ్యము స్థానపురాణములో శ్రీశైలఖండమునందు వర్ణింపఁ బడి యున్నది. కాన నీక్షేత్రము మహాక్షేత్రమని వేట చెప్పనక్కఱలేదు. ఇది గాక యింతనాస్తికతాపరాయణులైనయీకలిలోకముసయిత మేఁపఁట నేకోత్తరవృద్ధిగ నీక్షేత్రమునకు వచ్చి నేవించి పోవుచుంట యెల్లరకుం దెలిసియే యున్నది. ఇట్టికాలమున సయిత మింత యాకర్షకముగా నుంట కియ్యది మహామహిమాంచిత మైన దివ్యక్షేత్రమని చెప్పట కిది ప్రత్యక్ష ప్రమాణమే గదా ! ఈక్షేత్రమాహాత్మ్యమును వర్ణించినగ్రంథమే యీ

మహానందిమాహాత్మ్యము.

సంస్కృతములోని స్కాందపురాణాంతర్గత శ్రీశైలఖండమందలి మహానందిమాహాత్మ్యము నాధారముగాఁ జేసికొని కించి త్సవకపోలకలి ముగా నీగ్రంథ మాండ్రభాషలో సంతరింపఁబడినది. ఇయ్యది యీ షాత్వాసముల పవ్యకావ్యము. దీనిని రచించిన కవిమహాశయుఁ

శేషయసూరి.

ఈయన వైదికబ్రాహ్మణులలో తెలంగాణము అనుశాఖలోఁ జేరిన వాఁడు. శాండిల్యసగోత్రుఁడు. ఇతనియింటికిఁ జేరు అన్నావజ్ఞులవారు. తండ్రి తిమ్మాభట్టు. తల్లి సీతమ్మ. ఇతఁడు నిజవంశావళిలోఁ దన మాతామహుని మాతామహిని మేనమామను చినమేనమామను గుఱించి (పీ. 21 ప.) చెప్పి కొన్నవాడే గాని తనతాత ముత్తాతలమాట తలపెట్టినవాఁడు గాఁడు. తనమాతామహాదులు

‘ సురపురవరస్యపాలసుసన్మానవిభవులు కీర్తిపరులు
బుధజనంబుల దీనులఁ బ్రోచువారు ’

అని పీఠికలో వ్రాసినట్లు చాలప్రసిద్ధులు గా నుండుటంబట్టి కాఁబోలు వారిని బేర్కొనినవాఁడు. అయినను మాతామహసాంప్రదాయమును నర్థించినవాఁడు పితామహసాంప్రదాయమును మాటమాత్ర మైన నెత్తకుంట కేమి హేమవోయని విమర్శకులకుం యెట్టెడిని. ఈకవి నివాసము కర్నూలు మండలము కోయిలకుంట్ల ఖండములోని నొసము అను గ్రామము. ఇతఁడు తనగ్రామము నిట్లు శబ్దిచిత్రముగా వర్ణించియున్నాఁడు.

సీ. 'వేద శాస్త్ర పురాణ ధీదాంతకావ్యాది,
గాఢవిద్యలకు బొక్కసము నొసము
కుత్సిత కూహక ధీకుటిల దురాచార,
కఠినచిత్తులకు వెక్కసము నొసము
యాయజ్ఞాకహితాజ్యయజనసంతర్పిత,
కామారిముఖదివొక్కసము నొసము
వాసుదేవ శివానువాదు లుండుటఁజేసి,
కాలుగుండెకుఁ గరక్కసము నొసము

తే. అర్థి సాత్కృతపక్వపాఠయసము నొసము
హర్మ్యచుంబితసద్విహాయసము నొసము
వేంకటేశ్వరకంజాతభిసము నొసము
భవ్యశాస్త్రార్థపటలీరభసము నొసము. పీ. 16.

జననో జన్మభూమి శ్చ స్వర్గా దపి గరీయసీ ' యని గదా ! పెద్ద లందురు.

ఈకవి, తాను రాఘవదేశికునివలన నాటకాలంకారసాహిత్యముఁ బడసినవాఁడ ననియు, సంస్కృతాంధములయందుఁ గావ్యరచన నేయు వాఁడ ననియుఁ బీఠికలోఁ (25 ప.) జెప్పుకొనియున్నాఁడు. కాన నీయన నాటకాలంకారసాహితీ యని తెలియుచున్నది. మఱియు సీతారామసేవా ధురంధరుం డని గద్యము బోధించుచున్నది. ఈయన 60 సంవత్సరములు జీవయాత్ర గడపినవాఁడు. ఈయనకు ముద్రిపాయములోఁ గవితాకాంత లభించుటయు నిదే కృతకన్యం బడయుటయుఁ దలసిించె నని యెఱిగినవారు చెప్ప విందుము. కాఁబట్టియే కాఁబోలుఁ గవితాకాంత కర్తానుసారముగ ముద్రిపాయమువానిపాలం బడవలసి పడి వనసు వచ్చి రానిదానియట్ల తన వలపులం దలఁగించుచు సామాన్యముగఁ బదవిన్యాసములందును శయ్యాపద్ధతు లందును గొంచెము పెడమొగము పెట్టుచు వచ్చిన ట్లగపడుచున్నది ! అద్దిరా ! మనపెద్దలు ' వివాద శ్చ వివాహ శ్చ సమయోరేవ శోభతే ' అనుట దీర్ఘాలోచనమిఁది మాటయే గదా ! ఈయన 20 సంవత్సరముల క్రిందటఁ గాలధర్మము నొందినవాఁడు. వీరి వంశమువా రిప్పు డున్నారు.

ఈగ్రంథము1895 సంవత్సరము కవిజీవితకాలములోనే కొవ్వూరి పట్టాభీరామయ్యగారిచేఁ బరిష్కరింపఁబడి యొకమాఱు కడపలో ముద్రింపఁ బడినది. పదఁపడి నంద్యాల వాణీనికేతనముద్రాక్షరశాలయందు బ్రహ్మశ్రీ భైరవజోస్యుల మహానందయ్యగారిచేఁ కెఁడుమారులు ముద్రింపింపఁబడినది. తిక్కనకవిత్వము కొంత తనపైత్యము కొంత యన్నట్లు మొద లున్నప్రమాద ము లటుండ మొదటిముద్రణములోఁ గొన్నిపొరపాట్లును దరువాతిముద్రణ ములలో మఱిన్ని తప్పులును బడి గ్రంథ మార్ద్యంతము నగమ్యగోచరముగా నుండెను. ఇట్టిదీనిని మరల ముద్రింపింపఁదలంచి శ్రీమహానందయ్యగారూ పరిష్కరణార్థ మై నా కిప్పించి నన్ను భాషాసేవాక్షితుం జేసినందుల కే నెంతయుం గృతజ్ఞుండ. ఇంతియ గాక, యీగ్రంథములోని వాఙ్మయాంశ ములం బరికించి వీనిం బరిష్కరింప వలె నన్ను సంపూర్ణస్వాతంత్ర్య ముండ పోలనియుండు నని నేఁ గోరఁ దాము లోకహితార్థ లే యగుటఁ బాతక లోకమున కుపయోగపడి గ్రంథము బాగుపడుటయే మాకుఁ గావలసినది ; గాన నీసాతగ్రంథముగాఁ జూచుకొని నీ చేత నైనంతవట్టు పరిష్కరింప వలసినది గా నాకు స్వాతంత్ర్య మొసఁగినందులకు భాషాసేవకుడ నై నే నెంతేనియుం ధన్యవాదము లర్పింపవలసినవాఁడ నై కొండొక్క ముఱియే

చున్నాడ. ఇందుఁ బూర్వ మున్నరీతిని దానిపై నాచేసినకృషిని బండిత పాతకలొకమునకు విశదపఱును. ఎద్దియేని లోప మున్న మన్నింప వేడుకొనుచున్నాడ. ఎవ్వఁడును సర్వజ్ఞుఁడు గాఁడు గదా !

క వి

కం బ్రహ్మాణం వేత్తీతి కవిః (పరబ్రహ్మము నెఱిగినవాఁడు కని) అనువ్యుత్పత్తివలన బ్రహ్మజ్ఞుడే కవి యనఁబడుచున్నాడు. కానివాఁడు 'కవియనునామంబు నీటికాకికి లేదే?' అని యన్వయించి హేళనకుఁ బ్రాతుఁ డగుచున్నాడు. ఈయభియపక్షములవారు ననాదిగా నుండురే గాని క్రొత్తవారు గారు. ఇందు రెండవపక్షమువారు తమజీవితకాలము లోనే యూరుపేరు లేకపోవుచుండవచ్చును. మొదటివారు నాటికిని నేటికిని స్థిరజీవు లై యుండవచ్చును. కనుకనే తాలు తమక లేక యట్టి బ్రహ్మజ్ఞులకృతులే నిలుచుటయుఁ గత్కుంగలవారిప్రసక్తియే లే కుంటయు నేటికే మఱకు దృష్టాంతము గాఁ గనఁబడుచున్నది.

క వి త .

కవిత యనఁగా మానవునియం దుండునొక్కప్రజ్ఞావిశేషకృత్యము. ఇది పూర్వజన్మో పార్జిత పుణ్యవిశేష పరిపాకఫలాయమానము.

య ద్య ద్విఘాతమ త్సత్త్వం శ్రీమ దూర్జిత మేవ వా,

త త్త దే వావగచ్ఛ త్వం మమ తేజోంశసంభవమ్.

అని గీతలలోఁ జెప్పఁబడినట్లు లీదియు నొక్కవిఘాతమత్సత్త్వమే యగుట భగవదంశించితఁబు నగు. ఈకవితాకథ. ప్రజ్ఞావిశిష్ట మైన ప్రతిపాణి యందును సుస్థించుచునే యున్నది. కాని తత్పుష్పరణమున కుద్భోధకము లైన పరికరములచేఁ గొన్ని యెడల నతిశయించుటయుఁ దదభావముచేఁ గొన్ని యెడల నంతరించుటయుఁ దఃస్థించుచున్నది. గొల్లపిల్లవాఁ డాలమందలం గాయుచు నేలపాటలు పాడుచుఁ, బాడుచు నేవోయొకవిషయము తోడి బాలురతోఁ జెప్పఁదలంచి యాపాటలపద్ధతినే పాడుచున్నాడు. చిన్న పిల్ల యచ్చనగాయ లాడుచుఁ బందెము గెలిచినపుడు తనయుత్సాహమును తాతమాటలతో నొక్కపాటగాఁ బాడుచున్నది. ఇట్లాబాల గోపాలము కవితాకళ యాపహించి యున్నట్లే స్పష్టమగుచున్నది. అట్లని కవిత

యన నీలాటిదే యని చెప్పట గాదు. కళాశాస్త్రమంతటను నిండియే యున్న దనుట, ఈకళాశాస్త్రము మానవుల డార్జిను సాధనసంస్కృతి బట్టి విరివయై పేలాసభాశుగమై విశ్వమంత తన్మయముగా జేసికొనుచున్నది. అయ్యది యిట్లు వృద్ధి బొందుట కుపాధియైన మానవుని ప్రజ్ఞతో నున్నది. ప్రజ్ఞా బలమున గలితాకళను బోషించి యభివృద్ధి చేసికొనిన జేసికొనవచ్చును. కాని యందలిసౌష్ఠవము, దానం గల్గుమార్గము, ఆధ్యానిలోని మాధుర్యము, అందులోని హృదయంగమత్వము ప్రాప్తిపవలె నన్న దలక్రిందగల దపను పట్టినను బ్రాప్తించునదిగాదు. దాని కేహజన్మపూర్వజన్మసంస్కారములు బాగుండి యుండవలయు. ఇంకను నిదే గొడవ పెంచు విషయాంతరముచేత బోవుదము.

విమర్శనము.

వాఙ్మయ మంతలెనిసముద్రమువంటిది. దీనితత్త్వము తెలియుట దుస్సాధ్యము. అయినను గొంతవఱ కైనం దెలియక పోయిన నతఁడు పండితకవి యని యనిపించుకొనఁడు. ఎంతవాఁడెనియు నిందుఁ బ్రమాద పడక కృతార్థుఁడైనవాఁ డగుదు. అందులోను నాంగ్రమున మఱింతచిక్కు. ఇట్టి చిక్కులోనే ప్రమాదములు గూడ ఘటిల్లునది. ఆప్రమాదముల నిద మిథి మని వ్రేలు చూపి చెప్పట శ్రేయస్కామఁడైనవానికి విధి యై యున్నది. వాఙ్మయవిమర్శనమువలన ర్థచయితను దూషించుటయే ప్రధానముగా విమర్శకుఁడు తలపోయఁడు. సాధ్యమైవంతలోఁ దనబుద్ధికోశము నుపయోగించి తొలగఁగఁద్రోయనే చూచును గాని లేనివి గూడ నెత్తిన పెట్టఁ బోఁడు. ఇది మల్లినాథాదులు వేసిన బాట.

నిర్గుణే తు గుణగ్రహీ గుణే నిర్గుణవాదసః,

తా వుభా వ ప్యరసికా విత్యాశంసంతి పండితాః.

అన్నట్లు గుణగ్రహీత మైనదానిని గుణవంతముగా నున్న దనుటయు సరసికతయే. గుణసంపన్న మైనదానిలో గుణగ్రహణము నేయకపోవుటయు సరసికతయే యగుచున్నది. కాన నోపండితపాఠకమహాశయులారా! యాథార్థ్యము చెప్పక తప్పదు. ఏతత్కృతికృతగ్రంథము సర్వాంగసుందర మనుట గాదు గాని యొకకావ్య మాంగ్రభారతి కాభరణంబుగా సమర్పింపఁబడిన దనుట సమంజసము.

క వి తా ర చ న.

కవిభారచనలోఁ బెక్కునిబంధనము లున్నవి. అవి యన్నియుఁ బ్రత్యక్షరగండములు. ఆగండముల నన్నిటిని గడచి గట్టెక్కిననే కృతార్థత. లేకున్న రసాభాసమే. ఇందు గణ యతి ప్రాసములు కవి పాటిటి కఠ పాశములు. ఇవియే కవియొక్క సమర్థతాసమర్థతలం జాటునవి. ఇవి సరిగా నడిచెనా సరియే. లేకున్న వీనికై సంతరించిన పదములకు, పడికట్టురాళ్లనియు, యతిపూజ లనియు పేరుపెట్టుదురు. రచనలో నొకశబ్ద మపశబ్దము పడి నపుడు కవి ప్రాధుఁ డయ్యెనేని యది ప్రమాద మనియు నసమర్థుఁడయ్యెనేని యప్రభుంశ మనియు నందురు. మనకవి యీకాటని దప్పించుకొనలేక పోయినవాడే యయ్యె నని యనక తప్పదు. అట్టిఫలములలో స్వకీయ గ్రంథబుద్ధితోఁ జూచుపరిష్కర్త యుత్తేక్షించునేని భాషాద్రోహి యయ్యెడుఁ గాన నందఁడు ఈభాషాసేవకుఁడు చేసినమార్పులను దొల్లిటిరూపములను ముందు పొందుపఱచెదను. జగీషామనీషం దూరము చేసి పార్వాపర్యము లోని సౌష్ఠవమును జి త్తగింతురుగాక. మఱొక్కవిషయముం గూడఁ బండిత లోకముం బ్రార్థింపవలసిన దున్నది. భారము వహించినతరువాత మో యక తప్పదుగదా ! ఏదియో కించిజ్ఞత్వముతో నాన్ధుల బుద్ధికి గోచరము గాని విషయము నొకవేళ సరిగా దని మార్పుచేసియున్నను జేసి యుండవచ్చును. ఇంకను నాకుఁ దెలియక యప్పటియవకాశముం బట్టి వదలిపెట్టినవియు మఱి కొన్ని గలవు. అట్టిచోట్ల (?) ఈగుర్తుగూడఁ బెట్టఁ బడినది. వీని నన్ని టిని గుణగ్రహణపాఠీలు లైసరసమతులు సమంజసముగఁ బరిశోధించి తెలు పుదురేని శిరసా వహించి పునర్ముద్రణములో సవరింపవలసినది సవరింతుము.

పరిష్కరణ మననది చులక నైనపని గాదు. కవి పగోక్షమునం దత్కవిహృదయ మారసి స్వేచ్ఛం బూన వీలులేక పండితలోకమునకు జడిసి తప్పొ యొప్పొ యాయున్నదాని లోనే సవరణ సేయవలసినందులకుఁ గ త్తిపె సాము చేయవలెఁ గాని యితరముగాదు. పరిష్కరణ మన్న నింతకష్టము. ఆర్యులారా ! క్రొత్తకుండ చేయుకుమ్మరివాండు గలరు గాని ప్రాత కుండకు మాటువేయు కుమ్మరి యొక్కఁడేని బ్రహ్మసృష్టిలో లేడు గదా ! బ్రహ్మచేతనే గా దని గూడఁ జెప్పవచ్చును. ఈపరిష్కరణపద్ధతి గూడ వీరితోడే. పరిష్కరణీయ మగుచోట సొంతముగా నొక్క పద్యము

వ్రాయవలె నన్న నతి సులభము ; గాని యాపద్యములోనే తప్పు నిర్ణయవలె నన్న దానిని గూర్చిన మనోవ్యధ యసుభవైకవేద్యము. కపి ప్రాథమిక యితరకారణములవలన నేవేని యపభ్రంశములు నడుచో వానిని సవరింపవలె నన్న సవలీలయే. మొదలు పెట్టిన దాదిగా రచయితయే యపభ్రంశములం బ్రయోగించుచో నితః వానిని నిర్దుట యంతంత కష్ట మనరాదు. ఈలాటిబాధ యీగ్రంథములో లే దని చెప్పఁ జాలను. ఏదో భగవదనుగ్రహంబుకలిమి నాతోచినట్లు సంతరించితిని. చి త్రగింతురుగాత.

పీఠిక 21 వ పద్యములో 'మహితసాహితీశాలి' యనియు 24 వ పద్యములో ఉ. ... 'కణాదశాస్త్రయంత సాహితీవంతుడు' అని యుం బ్రయోగము. సాహితీ శబ్దము ఈకారాంతము. ఇకారాంత రూపము మృగ్యము. తత్సమ ము సంస్కృతప్రవృత్తయములతో సమనింపదు గనుక 'మహితసాహితీవాడు'... 'సాహితీశేషి' అను మార్పుతో మంచి మున్నంతలోఁ గాళ్లు సాచుకొనవలసి వచ్చినది.

కం. ఇట్లుగు... మము, బోట్లకుఁ దూర్పు... పీ. 22. ఇట్లు కారప్రాసము. సాదృశ్యార్థబోధక మైనబోటిశబ్దము సార్థానుస్వారమై బహువచనమున బోట్లు అని యగుచున్నది. అగుచోఁ బ్రాసభంగము దటస్థించుచున్నది. ఇందులకుఁ గొంచెము మార్పుతోఁ బ్రాసము మార్పఁ బడినది. చూడుండు పీఠిక.

కం. కామేశ్వరికిని గాళికి, శ్రీమహానందీశనామమృదుభాగలసత్ పీ. 30. ఇట 'మహానంది' యని ప్రయోగింపబడినది 'అన్యహత స్సమా నాధికరణ జాతీయయోః' అనునూత్రముతో 'మహానంది' అని కావలసి యున్నది గాని మహానంది గాదు. జనసామాన్యముయొక్క వాడుకంబట్టి 'మహానంది మహాదేవశాస్త్రీ మహాలయము' మున్నగుశబ్దములు శ్రవణ సుఖముగనే వివరబడుచున్నను నివి యపశబ్దము లనియె చెప్పవలెఁ గాని యెట్లో సాధిత మని దట్టి గట్టరాదు. ఎందేని యట్టిప్రయోగము లున్నను బ్రమాదపతితము లనుభావముతోఁ గటాక్షింపవలెఁ గాని లక్ష్యము గాఁ జూపరాదు. లక్ష్యముగాఁ జూపినచో, ఆయపభ్రంశములు గూడఁ గొన్నాళ్లకుఁ గవికిఁ బ్రాచీనత్వము గలుగుకొలదిని భావికవులకు నున్న ప్రయోగభావనయే స్థిరపడి శబ్దతత్త్వము నశించుట తటస్థించెడిని. ఇదియే శబ్దము—

కం. మంగళకర ఘటితిఁ దెలిపె మహానందికథన్. ప్ర. 33

సీ. ... మహానంది శివనంది శ్రీసూర్యనంది ప్ర. 143

మ. అలమహానందికన్న ప్ర. 16

(ఈపద్యములో 'కలమలకాల్వ' అనుగ్రామముపేరుండవలసియు
మహానందిపదమును సంస్కరింపవలసియుఁ బద్యమే మార్చవలసి
వచ్చినది)

సీ. ... మహానందికాంతారమండలాధ్యక్షులై ... ద్వి. 76

ఉ. ... శ్యామలకోమలాకృతి విశాలమతీ! మహానందిపార్వతీ! తృ. 1

సీ.తే. ... చేరె దేవుఁడు మహానందిసీమ కపుడ. తృ. 43

మ. ... మహానందీశ్వరపూజనావసరసమృధ్యాహ్లాషుంటాధ్వనుల్. తృ. 73

ఉ. ... శ్రీమహానందిలింగపదసీమను ... తృ. 77

ఈయీస్థలములయందుఁ బ్రయోగింపఁబడినది. ఇందులకుఁ గల్పించిన
మార్పుల నుదాహరించుటకు గ్రంథవిస్తార మగును గాన నందందుఁ జిత్తగింపఁ
గోరుచున్నాఁడ. ఇదియే శబ్దము సుప్తరూపముతోడఁ బ్రయోగించినస్థల
ములును బెక్కు లున్నవి.

మ. కైవోల్లస

తృవనారంభుఁడు యోగసిద్ధిమహిమాపంపాదికైశ్వర్యుడై ప్ర. 46
ఇట మహిమక శబ్దము 'మహిమా' యని ప్రయోగింపఁబడినది. ఇమనిచే
ప్రత్యయము నకారాంతమే గాని ఆకారాంతము గానరాదు. కానరాక
పోయినను నేదోయొక విధముగ నిట సాధింపవచ్చునే యనుకొందము కాని
హాదాకృష్ట మైన యానివృత్తి కవిహృదయమునకు దూర మగుటయే
గాక యప్రసిద్ధులు నయ్యెడిని. కావున శబ్ద బ్రహ్మోపాసనాబలమున
బౌద్ధాపర్యవితమగ్ననబుద్ధితో రచయిత కైలి నామూలాగ్రము పరిశీలింపి
త్రూవల నేమాట యైనం జెప్పవలయుఁ గాని స్థానీపులాకన్యాయ మీ విష
యమునఁ బనికొరాదు. కాన నిట మార్చే యాచిత్యపోషక మయ్యెడి నని
'మహిమాంచదీవ్యకైశ్వర్యుడై' అని మార్పఁబడినది.

కం. పంచాగ్నిమధ్యగుండై, చంచల మొకియింతి లేక చేసెఁ
దపంబున్. పృ. 122

చంచల మనుశబ్దము ధర్మవాచకము గాని ధర్మవాచకము గాదు.
ఇటు ధర్మవాచకముగా నుపయోగింపబడినది. కాన 'చాంచల్య మొకింత
లేక... అని మార్పు.

సీ. ... మేధ యొసంగెను మేధావి భారతి...ప్ర. 116
ఇటు భారతికి విశేషణము మేధావి యని. ఇని పులింగరూపము. భారతికి
విశేషణ మగుచో స్త్రీలింగముగా నుండనోపు కాన మేధ యొసంగెను
'మొయంగ భారతి' యని మార్పుక తప్పనిసరి యయ్యె.

కం. పార్థప్రహర భానుర
తీర్థాలయశిరము ధేనుఃతీవ్రభుర్రాగా
నర్థావహావహాతిత
మర్థాత్తుగ నయ్యె కపుడు ♦ హరునకు మిగులన్.

ఇందు 'ఆర్థాత్తు' అని సామాన్యముగ మనము వాడుకొనునట్లే గ్రంథము
నందుఁ గూడ నుపయోగింపబడినది. అర్థశబ్దమున కిది పంచమి విభక్తివై
గలిగిన వికారము. ఇట్లే క్రమేణ, బహుళః, అదృష్టవశాత్, వస్తుతః మున్నగు
పదములు వాడుట గలదు. కాని యీలాటి వన్నియు నిదే రూపమున
గ్రంథముల కెక్కింపఁదగినవి మాత్రము గావు. ఇట్లు ప్రయోగించుట
భ్రాంతి యనవలె. ఇది యిట్లుంటుండేని యిటు సంస్కరణ మావశ్యక మగుటఁ
బద్ధమునకుఁ బర్యమే మార్పు వలసి

ఆ. పార్థచేతఁ దొల్లి ♦ ప్రహరింపబడినట్టి
శిరము మరల ధేనుఃఖరభుర్రాగ
హతితంబు నయ్యెఁ ♦ గర్మంబు చాలక
తగులు వ్రేలు మరలఁ ♦ దగులుఁగాదె? ద్వి. 64

'అని యద్దాని కిద్ది చాయ దీయ నాయె.

ద్వితీయాశ్వాసాంతపద్యములః

కర కలిత కృపాణీ కామవిద్యేషురాణీ ... ద్వి. 122

అని యఃవిక సంచోధింపబడినది. స్త్రీలింగ వాచ్యంబగుచో 'కృపాణి'.

అని యుండవలసి యుండును. కనుక నిందలకు యథానుకూల్యముగ
'ఖరలస దసిపాణి' అని మార్పు చేయబడక తప్పదుగదా !

చం. దా, పల ఫలవృక్షమధ్యమున బ్రహ్మచునోహరతీర్థమొప్పెడికొ
నడుమున నందితీర్థమిది నైజముగాఁ బ్రసహించు... ద్వి. 89
ఇటు లడలకుఁ బ్రాస మైతి చేయబడినది. ఆర్యప్రయోగములం దిట్టి
ప్రాసము ద్వితీయాపకబద్ధములతోడనే గూర్చబడుచుండెడిది. ఇటు నట్లు
గాదు. లడలకు యతిమైతి గూడఁ గూడ దను నార్యవ్యవహారముంబట్టి
యిప్పటి కీప్రాసము చింత్యమే.

ఉ. ప్రగ్గడ యావసంతుండుగ ♦ వాతకిశోరము పెక్షపజీరుగా. త్ప. 19
అని యున్నది. 'ప్రగ్గడ' అనునది పేరు + కడ = ప్రెగ్గడ యనువృత్తు త్తి
తో, ప్రెగ్గడ అని గాని ప్రగ్గడ గాదు. ఇటు స్పష్టముగా, ప్రకారమునకే
యతి చెల్లింపబడినది. వాడుకలో సర్వసాధారణముగ ప్రగ్గడ యని వ్యవ
హరింపఁ బడుచున్నది. కొందఱ టిక్లే నిరాఘాటముగ వచనములోఁ బ్రయో
గించుచున్నారు. ప్రాచీనప్రయోగములలో ప్రగ్గడ అని నిర్ధారించుటకుఁ
దగినప్రయోగము దొరకలేదు. కనుక నిది యవశ్యము సఁస్కరింపఁదగియే
యున్నది గదా ! కాబట్టి

ప్రెగ్గడ యావసంతుండుగ ♦ బెద్దపజీరుగ వాతపోతముక
అని కూర్పక విధి యే మున్నది ?

శా. యజ్ఞారాతి తటాకముం దొఱసి బహ్వహ్నాయసంకల్ప మా

యాజ్ఞీసల్ నుడువంగఁ గ్రుంకు లిడి యయ్యాతీర్థదేశంబులకా. త్ప. 96
ఇటు యాజ్ఞీసల్ అనిప్రయోగింపబడినది. యజ్ఞసంబంధినో యాజ్ఞికాః
అని రూప మయ్యెడు. కావున

శా. సంకల్పముల్

ప్రాజ్ఞీల్ చెప్పుచునుండఁ గ్రుంకు లిడి యయ్యాతీర్థదేశంబులకా.

అని సూక్ష్మములో మోక్ష మనిపింపబడినది.

మ. పటహాధ్వనముతోఁబటిరములతోఁ బారోహితక్రేణితో

చటుదారాసుత బంధువర్గములతో త్ప. 126

ఇటు 'పారోహిత' యని వేయబడినది. ఇది వాడుక పదము. 'పురోధా
స్తు పురోహితః' అని నిఘంటువు. ఇయ్యర్థమున 'పారోహిత' అనుప్రయో
గము చింత్యము. అది దొరకినంతదాక

పటహాధ్యక్షముతోఁ బురహితముతోఁ బాఠ్యరంగింపఁబుతో

అను మాఝేయందని తము. మఱియు నిందే 'దాదాసుత' అని ప్రయోగింపఁ బడినది. దార శబ్దము పత్నివాచక మైనను బుంలింగము. 'దాదాపుత్రాదులు' అని సర్వసాధారణముగ వాడుదురు. ఆయుపశ్రుతిబట్టియే కాబోలు మన కవిగారు భ్రాంతిపడినారు. ఇట కొలఁదిలో వీలగును గనుక వారి చటు వారికే యుంచి 'భార్యానుత...' అని దిద్దబడినది.

ఉ. మెట్టెలు తాళిబొట్టు నొడమెవ్వడిబియ్యము కుంకుమము...త్ప. 133
ఇట 'నొడమెక్' అనునదేమో తెలిసినది గాదు. ఇది గాక 'వడిబియ్య మను' చో ఒడి శబ్దమునకు వడి యని వాడఁబడినది. ఇదియుఁ బ్రమాద పతితము గావచ్చు ననుతలంపుతోను, కుంకుమముతోపాటు పసుపుండవలె గదా! యనియు ముందు సరయైన రూపము డెలిసినపుడు దిద్దుకొనవచ్చుననియు 'మెట్టెలు తాళియుం బసుపు మేలొడిబియ్యము' అని పరిష్కరింపఁబడినది.

ఉ. శ్యామలు వీణసాగములు సారెకు మీటుచుఁ బాడి రాస్వర

గ్రామములందు మూర్ఛల రంజితోడుతఁ దానవర్సలకా. త్ప. 150
ఇట తాన శబ్దము సంస్కృతము. వర్స శబ్ద మాండ్రము. సంస్కృతము తత్సమరూపము నొందక తెలుఁగు శబ్దముతో నమనింపదు. మఱియు వరుస శబ్దమునకు వర్స అనురూపగూడ విచార్యమే. తానశబ్ద మిచట, గానము సేయునప్పటి తన్న కార మనియే యర్థమిచ్చునది గావలె గాని వేఱొకయర్థ మున్నను బ్రకృతోపయోగము గాదు. ఈయభిప్రాయముంబట్టి యిప్పటి కిది ప్రమాదముక్రింద లెక్కజేసి దీనిం దిద్దుట యవసర మై యున్నది; గనుక

స్వర, గ్రామములందు మూర్ఛలఁ గల్గెడుతానపరంపరావళికా
అని యందము.

కా...ధ్యానాసక్తుః బార్వతీసతికి బద్ధాత్యానురాగంబుతో. త్ప. 169

ఇట అతి + అనురాగము = అత్యనురాగము అని రూపసౌప్యము. అత్యాను రాగ మనుట యవిమర్శమాలము. కావున

... బార్వతీసతికి నత్యంతానురాగంబుతో

అని మార్పుట యసందర్భము గాదుగదా!

కా. శ్రాంతం డై పవళింప శంకరుండు పెజ్జిన్నే ప్రతిస్థింపఁగాఁ

ప్రీతిం జీరిన జేరి పాన్నిడి గడుం బ్రేమం దదంఘ్రిద్వయికా

జేతం దాలిచి యొత్తుచుండఁ గని యోసిద్ధా మహానందిలో

ఖ్యాతాగారము గట్టఁగాఁ జనుము విఖ్యాతుండ హృదంతిటక. ద్వి. 88
ఇట ప్రాసమే తప్పినది. ఇది యన్నిటికన్న మహాభ్రాంతి. ఏది కా దన్నను
గా దన వచ్చుఁగాని దీనిని గా దని చెప్పటకు వీలులేదుగదా ? ప్రపంచమే
భ్రాంతిమయము. కుమ్మరి సాగవంటిది. అం దుండువారు సారెమోదికుండ
వలె భ్రాంతులు గాక పోరుగదా ! ఇన్నింటింబట్టి యీయన కవిత్వమునం
పవిమర్శకత్వదోషమువలనఁ బూర్వనిర్దిష్టాంశము లన్నియుఁ బ్రామాదికములే
యనుట కింకను సందియ ముండదు గదా ! భ్రాంతి గడవఁగ శక్యంబె ?
బ్రహ్మకైన. చిత్తగింపుఁడు. వరాహమిహిరుఁడు జ్యోతికాశ్రమమునం దుద్దం
డ పండితుఁడు. కవిత్వములోఁ బ్రాధుఁడు. అంతవాఁడే బృహజ్జాతకములో

శ్లో. నేషా యోగా జాతకం కామినీనాం

నిర్భాణం స్యా స్తప్తజన్మదృకాణః, ఉపసం. 3

శ్లో. హోరానవాంశప్రతిమం విలగ్నం

లగ్నా ద్రవి ర్భావతి చ దృకాణే. నప్తజా. 7

అను నీరెండుశ్లోకములలో ఋత్వముతోడి దకారము ద్రుకార మనుభ్రాంతి
తోఁ బూర్వాక్షరమును గురువు చేసి శ్లోకము నడిపినవాఁడు. లేనన్న గణ
భంగ మగుచున్నది. దృకాణము గాక ద్రుకాణమే యని యందము పో
ద్రేక్కాణాదిరూపములకు బాధక మగుటయే గాక యితఁడే మఱి యొకచోట
శ్లో. సౌర శశాంక దివాకరదృష్టే, వామనకో మకరాత్మవిలగ్నే,

ధీనవమోదయగ్నే శ్చ దృకాణే, సాపయంతై రభుజాంప్రికిరాస్యాత్

. నిషేకా. 19

అని దృకాణ యనియే ప్రయోగించియుంటుంబట్టి యిది దృకాణ అనియే
నిర్ధారణ. కనుక భ్రాంతి యనుల్లంఘ్య మనుట వాస్తవమే. ఇతఁడూగ
మేల వ్రాయవలసి వచ్చిన దన్నఁ బరిష్కృతభాగములు పరిష్కరణీయములే
యని పండితలోకమునకు దోషవేదయునిమిత్రమే యని చిత్తగింతురు గాల్చిన
ప్రాస భంగమైన పై పద్యము

ప్రీతిం జేరఁగఁ జీరి నేద దోహఁగె వేయింపుమా సెజ్జ నా

నాతం దట్టు లమచ్చి తన్మయతతో నాస్వామిపాదాబ్జములో

చేతం దాలిచి

... ..

అని యింతటిమార్పుతో సవరింపబడినది. ఇవి గాక యింకను గొన్ని కవి ప్రమాదములు లేకపోలేదు. వాని నన్నిటిని సంస్కరించినవిధానముం దెలుప వలయు నన్న మరలఁ బ్రత్యక్షరము పరీక్షించి చూడవలసి వచ్చును. ఆ భారము జిజ్ఞాసువులైన పాఠకసోదరులు పాల్గొని నన్న మన్నింతురుగాక. ఇంక ముద్రణస్థానిత్యము లుండనే యున్నవి. అవి హృదయపుటము నుడి కించినయుడికింపు పాఠకలోకమునకుఁ దెలిసి యుపోద్ఘాతము పెంపఁ దలంప లేదు. ఈ గ్రంథము వికృతిరూపము మాటి, ప్రకృతిరూపముఁ జెందునప్పటి కెంతేనియు శ్రమ పెట్టిన దని చెప్పకొనుట సహృదయులకు విశ్వాసము గలిగింపక పోదు. పుత్రపరిశోధనముగూడ నేన క్రద్ధ మెయి నొనరించితిని. చమ్రచక్షువులం దాటిపోయినవి పోయియుండవచ్చును. వాని నన్నిటిని బునర్ముద్రణ భాగ్యమున్న నప్పుడు సవరణ నేయుదును. గ్రంథపరిష్కరణమునకు నా కిదియే క్రొత్త గాదు. ఇది పదియవది గావచ్చును. కవియే సమక్షమున నున్న నీ నిరూపించిన యంశము లే గావు. మఱికొన్ని విశేషాంశములు సయిత మిదమిత్థ మని చెప్పి మాన్సింపఁ గల్గి యుందు నని చెప్ప సాహసించుచున్నాఁడ. ఇంతకుఁ గవిపగోక్షము. కీర్తికాముఁ డైనకవి దుష్ప్రయోగమును దెలిసినపుడు సమక్షములో నొప్పుకొననియట్లు వాదించి నను బగోక్షమందుమాత్ర మద్దానిని సవరించుకొనకపోడు. నాయనుభవములో నిట్టి వారిని గొందఱును జూచియుందును. పోయినంతదూర మిదే ప్రసంగముతోఁ జదియంత యూరుగాయఁ జేయక గుణప్రకరణమునకుఁ బోయి విరమింతము.

ఈకవి కొన్నియెడల మనోహరము లైన పోకడ లే పోయినవాఁడు. జలక్రీడావర్ణనాదులలో మనోహరములైనవర్ణనలతోఁ గృతార్థుఁ డైనవాఁడు. కొన్నియెడలఁ బూర్వకపులపోకడల ననుగమించినవాఁడు. కాని యన్నిటను గృతార్థుఁ డయ్యె నని చెప్పినఁ జెప్పవచ్చుంగాక పాఠకలోక మామాట మెచ్చదు. కొన్నియెడల సమాసపుష్టి కొన్నిచోట్ల సంత్యానుప్రాసము కొన్ని తావుల శబ్దిచిత్రము కొన్నిస్థలముల నర్థచమత్కారము కొన్నిపట్ల భాషగాంభీర్యము పాసగించుచు వచ్చినవాఁడు. హృదయంగమము లైన

యీతనిపద్యములలోనివి యొకడుకొండు వినిపించి విసిరియున్న పాతపలకు శ్రోత్రపద్యముచేసి యింతటితో విరమించుచున్నాడను.

కం. ఉరుజగ ర గిరినిగ ర
వనస్ జయలదరులఁ గడు భయపడ వెలసెన్
గురుచంచలగురుదంచల
భరకంచుకితచుకితతపతగాంచిత మై. ప్ర. 40

చ. తనరఁగ నందు దివ్యవనితాజనశాఘనతానితాంతయు
క్తచఘనకుంభసంభృతవిసారిపటిరతుపారవాలుకా
ఘనతరఘుంఘుమంఘుమిత గాంగర్పులహరీపరీతమం
గనుఁగొనె నుత్పలాకరముఁ గాంచనపద్మవిరాజమానమున్, ప్ర. 51

నను వక్త్రవిశేషనిస్పృహ గుణ్యువ్యా వచనే విపశ్చితః.

తేజస్వి నా వధీత మస్తు. మావిద్విషావ హై.

ఓం శాంతి శాంతి శాంతి.

ఇట్లు

విద్యజ్ఞ విధేయుఁడు,

కవితాసామ్రాజ్యము.

నంద్యాల.

12—1—28.

కావ్యతీర్థ :
మద్దులపల్లి

వేంకటసుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి
ప్రధానాంధ్రపండితుఁడు,

మునిసిపల్ హైస్కూలు.

శ్రీరస్తు.

శ్రీ గణేశాయ నమః.

శ్రీమహానందిమాహాత్మ్యము.

వీరిక.

శ్రీసీతాసతి సాత్వికోద్గమముచేఁ డ్రీతికవరిపంగఁ దా
నాసీరధ్వజముందరక హరధనుఁ డ్ద్యారోపశుల్కార్పణా
త్యాసన్నం డగురామచంద్రునిమెడక హర్షంబుతోనుంచునా
నానూనాంచితహార మిచ్చుత ఘనఁజ్ఞానంబు మాకెల్లెడక.

క. హితమతి నతు లొనరించెదఁ

బతితిజనాభాఘటిమిరఁ పాటనరతికిక

జితదనుజతతికి లసదా

యతియతిపతిగతికి వేంకటాచలపతికిక.

2

ఉ. బాల్యవిచేష్టఁ దండ్రిసిగఁపైఘణు లబ్జమృణాళజాల మక
తాల్యము నొంది తుండము చలంబునఁ జూచి విభీతనాగవై
కల్యజఘాత్కృతికబెదరి ఁకంపమునం బరువెత్తి గొరి వా
త్సల్యముచేత నెత్తికొన ఁస్తన్యముద్రావుగణేశఁ గొల్చెదక.
హరిసుతు నెవ్వఁడు ఁహరముచే దమియించె

గంటిచేఁ గాల నొక్కంటిచేత

సారంగహరణంబు ఁసవరించె నెవ్వఁడు

కరముచేఁ దనదుభీకరముచేత

శశికళాస్ఫురణంబు ♦ సంధించె నెవ్వఁడు
 వింటిచే శిరము లై ♦ దింటిచేత
 భూమింపఁబడియె నీ ♦ భువనమం దెవ్వఁడు
 గుణముచే నిజధను ♦ ర్గుణముచేత

తే. నయ్యదంభు మహారంభు ♦ నాస్వయంభు
 నవితమునిడింభు సంస్తభ ♦ దరివిజ్ఞంభుఁ
 గుంభ సంభ వప్రిసంభుఁ ♦ గుటిలశుంభ
 శాసనీశుభ పరిరంభు ♦ శంభుఁ దలఁతు.

4

మ. సతి ! నీడెందము నన్నె కోరుటనా దా ♦ సౌవర్ణలింగాకృతిఁ
 శ్రితవక్షోరుహకై తవంబున సదా ♦ శ్రీగంధమాల్యార్చకుఁ
 హితవయ్యెగ దెయంచు శంకరుఁడు దక్ష ♦ హెచ్చింప
 లేనవృత్తో, జ్యోతచేలాంచల మంది కప్పకొనునా ♦ శూలి
 ప్రియఁ గొల్చెదక్ష.

5

సీ. కమలాకర్కరహా ♦ కలనము లిరుగడ
 నిరుగడ విధృతాబ్జ ♦ హితకరంబు
 నన్నిశిఖాస్ఫుర ♦ దాననం బిరువాఁగు
 నిరువాఁగులను సోమ ♦ హితవిధాయి
 భోగివరాభోగ ♦ భూవర్తి యిరువంక
 నిరువంకఁ బీతాంశు ♦ కేత మరయఁ
 గామపాలనహిత ♦ కారకం బిరులేవ
 నిరులేవఁ జక్రసం ♦ భరణగరిమ

తే. సింధురాజమనశ్రియ ♦ శ్రీ యిరుదెస
 నలరఁ బ్రకృతియుఁ బురుషుండు ♦ ననఁగఁ బరగు

సిరియు విష్ణువు మా కెల్ల సీరుల నొసంగి
ప్రోతు రొండొరుసామ్యముల్ ♦ దూఢిఁ గలిగి.

6

మ. వరముక్తాళుల నొంది హంసకలస త్వాదాగ్రమై స్వచ్ఛమై
కరకాంచచ్చుక వాక్యరంజితమునై ♦ కమప్రవీణాగమ
స్వరమై దీపితపద్మరాగతనునై ♦ సత్యానురక్తి బర
స్వరసామ్యంబులనొప్పవర్ణజనక బ్రాహ్మివిధి గొల్పెదన్.

సీ. వర్ణితరాఘవు ♦ వల్మీకసంభవు

వారణావతివాసు ♦ వరదు వ్యాసుఁ

గవితామహూద్యానఘనమయూరు మయూరు

దుష్కువిపద్ధిసీతుండి దండిఁ

గాలిదాసకవీంద్రుఁ ♦ గవితామహూదధిచంద్రు

భారవి భారవి ♦ బాణు నిపుణు

సన్నయు సన్నయఁ సత్కవిచంద్రుని

శోభనగుణరాజి ♦ సోమయాజి

తే. భీమభాషాభిలాషి యశాభీమకవిని

జాలఁ గొనియాడి కేల్పొడ్చి ♦ సరసు లెన్న

నందికేశ్వరులీల లాంధ్రమున నొక్క

కబ్బ మొనరింపఁ బూనితిఁ ♦ గాంక్షతోడ.

8

చ. కుటిలతయే భుజంగములగుంపులఁ ; గంటకజాల మెన్న కా

కుటజసుహృఘగుంధము నెకోరి భుజించుమదాళి పొందునా?

కిటితతి మెచ్చు కర్దమనికృష్టపుగుంటల ; నిట్లుసత్కవుల్

పటుగుణ మెంతై కాకవులు ♦ పాయక చూతురు కావ్య

దోషముల్.

9

వ. అని ఇష్టదేవతాపార్థనంబును సుకవివశంసయుఁ గావించి
 నాజన్మనాశల్యంబు గోరి 'కతానంత్య దైవత' మ్మనియెడి
 పురాణవచనమ్మున దైవధ్యానంబు సేయ సమకట్టి తొల్లి
 పరాశరసూనుం డగుశ్రీవేదవ్యాస భట్టారకుండు పురాణ
 రత్నం బగుస్కాందంబున శ్రీశైలఖండంబున సనత్కుమార
 సంహితయందు మహానందిమాహాత్మ్యంబు కతిపయాధ్యాయములచే నభివర్ణించె నయ్యధ్యాయార్థం బౌద్ధభాషా
 భిలాషులకు సంతోషకరంబుగాఁ దెనిఁగింపం బూనితి. 10

ఉ. దాశసుతాపరాశరసుతత్వముఁ బొందినకావ్యముఁ
 బేళలచాపలంబునను ♦ బ్రేలుచు నౌధముసేయఁబూనుపె
 క్తాశల హాస్యభాజనుడ ♦ నొదునొ! పంగువు పక్షిపుంగవా
 వేశితవేగముఁ గడువ ♦ వే పరువెత్తి నగించువైఖరిక. 11

తే. ఐన నిది యీశ్వరస్తుతి ♦ యవుట సాధు
 సుకవిరంజన మగుటను ♦ సుకరముగఁ ద
 రింతు నిక్కవ్యవారిధిఁ ♦ బ్రీతిపూర్ణ
 పండితహృదంతరం బను ♦ పడవఁ జేరి. 12

వ. ఇదియుం గాక. 13

తే. చేరి నువ్వులు పువ్వుల ♦ స్నేహ మలర
 నంచదామోదగరిమఁ దా ♦ మందునట్లు
 రమణఁ గోపూరుపట్టాభిరామరామ
 రసికుఁ జేరినయీశ్వతి ♦ రహి వహించు. 14

వ. అని ఇట్లు కృతనిశ్చయంబునై మదీయా వంశానువర్ణనంబు
 సేసెద. 15

కవివంశావళి.

సీ. వేద శాస్త్రపురాణ ధీవేదాంత కావ్యాది
 గాఢవిద్యలకు బొక్కునము నొసము
 కుత్సిత కూహక ధీకుటిల దురాచార
 కఠినచిత్తులకు వెక్కునము నొసము
 యాయజుకహితాజ్యయజనసంతర్పిత
 కామారిముఖిదివౌక్కునము నొసము
 వాసుదేవ శివానువాదు లుండుటఁజేసి
 కాలుగుండెకుఁ గరకనము నొసము

తే. అర్హిసాత్కృతపక్వపాఠయనము నొసము
 హర్ష్యచుంబితనద్విహాయనము నొసము
 వేంకటేశ్వరకంజాతభిసము నొసము
 భవ్యశాస్త్రార్థసటలీరభనము నొసము. 16

ఉ. ఆపురమందుఁ గాపురము ధీహాయిగఁ జేసిరి విప్రపుంగవుల్
 పాపవిదూకు లాదిజనపాలనమర్పితవృత్తివంతులై
 చూపఱు లెన్నఁగా నతులు ధీసూక్ష్మమతుల్ సుకుమార
 లెంతయుం, గోపవిహీన లై మిగులఁ గూర్చిమి దీనులఁ
 బ్రోచుచుండఁగూర్చి. 17

వ. వారలయందు. 18

క. ఉజ్జితదుర్గుణ లన్నా
 వజ్రలకులభవులు సములు ధీవనజజాతో వా
 క్షజరులఁ గెలుతు రిజ్జగ
 మజ్జనకేతనుని గెలుతు ధీరందమునందున్. 19

వ. ఈమావంశంబున. 20

సీ. మాతామహుఁడు మాకు ♦ మహితసాహితీవాఁడు
 శోభనాగమశాస్త్రి ♦ సుబ్బశాస్త్రి
 మాతామహియు మమ్ము ♦ మమతతో నాఁకిన
 నవగుణవికురంబ ♦ నందమాంబ
 దివ్యచిదంబర♦దీప్తితాభిధతోడ
 మమత హెచ్చినవాఁడు ♦ మాతులుండు
 గురు పుష్కరతయుఁ ♦ గూరిమి గలవాఁడు
 శేషయశాస్త్రి మాచిన్నమామ

తే. వీరు హరితసగోత్రులు ♦ విమలసుష్టు
 వంశభవులును సురపుర ♦ వరనృపాల
 కృతసుసన్మానవిభవులు ♦ కీర్తిపరులు
 బుధజనంబుల దీనులఁ ♦ భ్రోచువారు.

21

క. ఇట్టికులంబునఁ దిమ్మా
 భట్టనఁగా నెగడె సకలఁబాడబవరుఁ డే
 పట్టన బహుమాన్యుఁడు నా
 యట్టిఁడు పొగడంగఁ దరమె ♦ యాయనగుణముల్ ?. 22

ఉ. ఆయనధర్మపత్ని సుగుణాలయ సాధ్వీ నిజాత్మనాథునిం
 బాయక సేవఁజేయుఁ ; దమబంధువులకా ఘనులై నవిప్రులకా
 న్యాయముతోడఁబ్రోచుననఁయంబునుదుర్గనుగొల్చునిర్గతా
 సూయతసీతమాంబ తనచొచ్చినపుట్టినయిండ్లు పెంచుచుకా.

ఉ. వారలయందు మువ్వరము ♦ వాసిగఁ బుట్టితి మందుఁ బెద్దవి
 త్యారతుఁ డీశ్వరాహ్వయుఁడు ♦ ధన్యతఁ గాంచెను దాను

జిన్నయై, సారకణాదశాస్త్రయుతఃసాహితీ నేర్చినసుబ్బ
యూఖ్యుఁడ౯, ఏరలయందు మధ్యముడఁవిశ్రుతశేషయ
నామయుక్తుఁడ౯. 24

క. రాఘవదేశికలబ్ధా
మోఘాలంకారశాస్త్రముఖరితముఖుఁడ౯
శ్లాఘితగీర్వాణాంధ్రా
ద్యోఘాయితకావ్యరచన ధి లూనినవాఁడ౯. 25

వ. ఇట్టి నేను. 26

పప్ర్యతములు.

క. చేటికృతఫేటిదిత
వీటిరసలసితముఖకు ధి విలసన్నకుటీ
వాటిమణికోటిరుచి
ధాటిచకచకితస్వదశదిబ్బుఖకున్. 27

క. మదిరాలసతసులతికా
మృదులాలింగితమనోజ్ఞఃమృడకును విలస
న్నదమహిషదనుజకంధర
రుధిరానందితశివాచరుచిరచ్ఛటకున్. 28

క. కుందమకుళాగ్ర దంతకుఁ
జందనపంకానుషంగఁచర్చితకుచకున్
సుందరమరాళయానకు
వందితసురహానితతికిఁ ధి బరమాదృతికిన్. 29

క. కామేశ్వరికిని బ్రేమిత
సామోదహృదయరసికమహానందీశ

స్వామికిఁ గరుణామృతరస

భూమికి యోగీంద్రహృదయః భూమిస్థితకుఁ.

30

క. నానావిధకంజాండా

నూనకరంజాయమానః నూత్నోదరకుఁ

సానుమదుదరఖనీజ

వ్యాసీలచ్చవికమణికిఁ నద్భుతఘృణికిఁ.

31

వ. సమర్పితంబుగా నొనర్పం బూనిన శ్రీమహానందిమహిమాబి
వర్ణనం బనునత్ప్రబంధంబునకుఁ గథాక్రమం బెట్లనిన. 32

ప్రథమాశ్వాసము.

— క థా ప్రా రం భ ము . —

క. గంగాతీరతపోవన

సంగతు లగుఋషుల కెలమిఁ నర్వజ్ఞులై

పొంగెడుసనత్సుజాతుఁడు

సాంగముగాఁ దెలిపె దా మహానందికథల్.

33

వ. తత్ప్రకారం బెట్లనిన.

34

సీ. శ్రీరమ్యకైలాసశిఖరభాగమునందు

మందారివనమధ్యమండపమున

సింహాసనమునందుఁ సిరు లొప్పఁ గొలుపున్

శంకరుఁ గనుఁగొనిఁ నైలపుత్రి

దేవదేవ ! మహేశ ! తెలుపవే నవనంది

మండలంబునఁ గలమహిమ లెల్ల

క్షేత్రప్రభావంబుఁ శ్రీగిరిమహిమంబుఁ

దీర్ఘప్రభావంబుఁ దేటపడఁగ

ఆ. ననుచు వేడి గారి ♦ కానందభరితుఁడై
దేవదేవుఁ డవుడు ♦ తెలిపినట్లు
శౌనకాదు లైననంయమివరులకు
సూతుఁ డిట్లు దెలిపె ♦ సూక్ష్మగతుల. 35

వ. మునీంద్రులారా! వినుండు తొల్లి కృతయుగంబున నిరూప
పావకసంకాశుండును గాఢాతవృత్తి నవలంబించి శిలలు దిను
చుఁ దపంబు సేయుకతంబున శిలాదుం డనుపేరం బరగిన
శివభాగవతుం డగునొకఁబుషివరుచరిత్రంబు వివరించెద
దాన నవనందిమండలప్రభావంబు దేటపడు నాకర్ణింపుఁ డని
యిట్లనియె. 36

మ. కల దుగ్రాహి మహూగ్ర ఘాత్యుతిమరుఁత్యాంతార
మధ్యజ్వల, జ్వలనజ్వల విదగ్ధ వేణుజ ఫటాఁఫాట్కార
శాతఘ్నికో, జ్వలదుద్ధోష పరిభ్రమ ప్రవిచల ♦ ద్వాన్వి
ప్రసాఘ భల్లూక పో, త్రి లులాయాయతహస్తి సంకులము
కాఁదేనాఖ్యశైలం బిలకా. 37

సీ. ఎద్దానిశీర్షం ♦ బహీనమై భువిలోన
వేంకటాచల మన ♦ వెలసియుండు
నెద్దానిపుచ్చంబు ♦ హృద్యమై యుర్విలో
శ్రీశైలసంజ్ఞచే ♦ సిరులఁ దనరు
వేదాచలం బన ♦ వెన గతుడాది నా
నెద్దానిమధ్యమం ♦ బెఱుంగఁబడును
దేవతాక్షేత్రముల్ ♦ దివ్యతీర్థంబులు
నెద్దానియం దెల్ల ♦ నెనసియుండు

తే. నెద్ది సర్వోపధీగణావృతమ యగుట
సకలసత్వనివాసాతి ♦ సౌఖ్య మగుచు
రత్నఫలపుష్పమూలాది♦రమ్య మగుచు

‘నల్లమల’ యనఁ దెల్ల మై ♦ నయము గాంచె. 38

వ. అట్టి యప్పర్వతరాజంబు మఱియు రాజరాజనిష్కుటంబున
కంటె నెంతయు మిక్కుటం బగుసత్కుటంబులసమితిం
దనరుతటంబులఁ గలవనపటలంబులం బొందినచందన పిచు
మంద మందార సిందువార చాంపేయ దేవదారు వకుళి
వంజుళ నీవ రసాల సాల జంబూ జంబీర పనసాశ్వత్థ వట
కుట జాద్యనేకతరుమండంబుల నల్లిబల్లిగ నల్లికొనుమల్లికామ
తల్లికలమీఁద నుల్లసిల్లుమాలతీ మాధవీ యూధంపుటలరు
జొంపంబులసందులఁ జిక్కువడి తిరుగుకమ్మతెమ్మెరల చెయ్యి
దల సుమంబులనుండి జనిజని దొఱంగుమరండధారాపూరు
బులు వెల్లువ లై పుప్పొడిదుమారంపుఁదిన్నియలు నిండి
మట్టుమీఱి యురవడించి కలియుసెలయేటిసీటఁ దోఁగి
పోటమరించురుద్రాక్షకుసుంగకంబులచెంగటితెర లనియిరుల
కిరవగుద్రాక్షానికాయకాయమానంబుల నుద్గమించు ఫల
మంజరుల నెనసి ఫలార్థులై కైవారంబులు సేయుకీరకిశోర
వారంబుల మవ్వంపుటెఱకలవలన నుదయించి మించు పిశంగ
ప్రభ లచ్చంపుఁబచ్చిక లని మెసవ గమకించి క్రేళ్లుఱుకుక
న్నైలేళ్లకడగంటిచూపుగముల నుద్గమించునీలంపు నిగ్గ
లంబుదప్రకాండం బనియుఁ దదంతరితజ్యోతిర్లతలు
శంపాలత లనియుం దత్పరిసరనానాథాతురోచిస్వరూపం
బింద్రచాపం బనియును దత్కాలపతయాళుతరుకోరకములు

కరక లనియు నిర్వరఘోషంబులు మేఘనిర్ఘోషంబు లనియు
 నెంచి యాఁగా దనిపన్నిదంబులు పఱచి పఱ తెంచి పరికించి
 యోడినవారిం గేరడంబు లాడుచెంచుమించుబోడులకరాం
 చలంబుల నుకించుతడవిండ్ల వెలువరించిన శరాసారంబుల
 నేల రాలుకపితాదిఫలంబుల కాసవడి యహంపూర్వికల
 వడి గలిగి యడుగులు దడఁడ బుడబుడం జేరువఁ జేరం
 బాఱుమునిడింభకప్రకాండంబులవవడంబుడంబు విడంబించు
 కెంజడలడా లిగురు లని కబళింపం బొంఱుపికంబుల సము
 దంచచ్చంచూదితపంచమాలాపంబులనొప్పిపంచమవేదంబు
 కరణి భీమార్జునాభిరామం బై రాముకరంబుభాతి బాణా
 సనాలంకృతం బై స్వర్గంబునుంబోలి సుపర్వవంశాభిరామం
 బై వైతానవేది ననుకరించి శిఖిశిఖాభాసమానం బై నవర
 తోత్సవకలితసిద్ధమిఘనం బయ్య ననవరతోత్సవకలితసిద్ధ
 మిఘనం బై వాజిచర్యావిరాజమానకురంగం బయ్యను
 నవాజిచర్యావిరాజమానకురంగం బై సాధ్యకదంబసుందరం
 బయ్య నసాధ్యకదంబసుందరం బై వసీవకానందప్రదం బై
 ప్రకాశించుచుండు.

39

క. ఉరుజర్జురగిరినిరర్జు
 వరసజ్జరులదరులఁ గడు భయపడ వెలసెన్
 గురుచంచలగరుదంచల
 భరకంచుకితచకితతతఃపతగాంచిత మై.

40

క. సురసాలవాల మగుచును
 సురసాలప్రతిమరమ్యఃసురసాలం బై

సురసాలంకృతు లెన్నఁగ

సురసాలంకార మనఁగ ♦ జూడఁగ నొప్పెన్. 41

వ. అందు. 42

చ. పృథులదరీ విశాల బదధరీ విధురీకృత శైలనిర్ఘరీ
పథ నిబరీన కైతకశిఃఫాంగణరంగగ భృంగర్మంక్రియా
ప్రథితరవానుసారముగ ♦ రాగము లీనెడుకీచకాభితోఁ
గథితవికస్వరస్వరము ♦ గల్పుచు వీణలఁ బాడి రచ్చరల్. 43

చ. వనవనజాతజాతమృదుఃపాతపరీతనమేరుమాలతీ
ఘనఘనసారసారతరుఃకాండవిహారజఘేదఘన్ను లై
జనిజనిమంజుమంజరులు ♦ చిల్కెడుతేనియహాన లాని తా
మును మునుగంగ గంగకుఁ బ్రఘోషాదముతోఁ జను
చుందుదేవతల్. 44

క. ఆగిరిపరిసరతరువన

భాగమ్మునఁ దపము సేసి ♦ భవులోకమునన్

బాగుగ వసింపఁ గోరుచు

యోగి శిలాదాఖ్యమాని ♦ యొయ్యన వచ్చెన్. 45

సీ. పూర్ణచంద్రునిరీవిఁ ♦ బురుడించి మోమున

భస్మపుండ్రచ్ఛాయ ♦ పరిధవిల్ల

శిరమునఁ గినలయాంఛితవల్లికలభాతి

రహిఁ గెంజడలగుంపు ♦ రమణ నొప్ప

గళమున రుద్రాక్షఃకమనీయమాలికల్

నాభదేశమునందు ♦ నటన మాడ

మధ్యభాగమునందు ♦ మహనీయచీరంబు

మర్మరధ్వనితోడ ♦ మలయుచుండఁ

తే. గోల జపమాల కుండిక ♦ కుశపవిత్ర
మజనయజ్ఞోపవీతముల్ ♦ హరిసాంగ
చిత్రవైయాఘ్రచర్మంబు ♦ జిగిఁ దలిర్ప
దుష్టసంస్మృతి రోసి సమ్రూపభాసి. 46

మ. శివపూజానిరతుండు శాంతుండు తపశ్చింతాపరుండాత్మభూ
భవసంకాశుండు కామలోభకలుషప్రధ్వంసి శైవోల్లస
త్సవనారంభుండు యోగసిద్ధిమహిమాం చద్రీవ్యదైశ్వర్యుడై
రవితేజుండు శిలాదమాని వెలసెన్ ♦ రమ్యప్రభావోన్నతిన్.

క. కాదేనవర్వతమున న
భేదమతిం దపము సేయఁ ♦ గృతనిశ్చయఁ డై
మోదమున నిట్లు వచ్చు శి
లాదమునిం గాంచి ధర్మలాలితమతి యై. 48

చ. వరగుణ సత్పతివ్రత శుభవ్రత సంభృతశీల సత్యసుం
దరమధురాభిభాషిణి యుదారదయావతి యాత్మనాథునిన్
దిరముగఁ గొల్చువేడుక ముదిన్ జివురింపఁగ నేఁగుదెంచె ద
ద్వరసతి భానువెంటఁ జనుబాధగభస్తియపోలెభక్తితోన్.

వ. ఇట్లు చనుదెంచి యమ్మునిమిథున మృవ్వనమ్మునందపమ్మునకు
శుభ మృగుని మ్రొక్కం డన్వేషించుచుండ. 50

చ. తనరంగ నందు దివ్యపనితాజనతాఘనతానితాంతయు
క్షుణ్ణకునకుంభసంభృతవిసారిపటీరతుషారవాలుకా
ఘనతరఘుంఘుమంఘుమితఁగాంగదరీలహరీపరీతముం
గనుగొనె నుత్పలాకరముఁగాంచనపద్మవిరాజమానమున్.

ఉ. స్వచ్ఛ మకర్దమంబు శుచి ♦ సజ్జనుచిత్తముభాతి శీతలం
బుచ్చవిచంద్రమఃకళలఁ నొల్కుహిమాంబువుఁబోలి పాటలీ

గుచ్చగతస్మధూళిగతిఁ ♦ గోలఁగ రమ్యము నొరుషోల్లస
త్పుచ్చవికీర్త్యమాణవరః పుష్కరపుష్కరణీరుపరిం గనెన్.

వ. మఱియు నప్పద్మాకరంబప్టో త్తరశతతీర్థసంకులంబును, నిరంతర
జలక్రీడాసమారంభసంభృతంబును, జాంబవంతుని దేహంబు
పగిదిఁ బృథురోమజటిలంబును, హరికరంబుభాతి సంభృత
చక్రంబును, గర్జు పెంపువడువున బహుభంగభంగురంబును,
ధనదాగారంబుతీరున సశంఖమకరకచ్చపంబును, గామినీ
కరంబుమాడ్కిఁ గంకణాలంకృతంబును, మహారాజధాని
పోలిక సదామకరికలితంబును, గగనంబురీతి రాజహంసా
లంకృతంబును, బురుషోత్తమువక్షంబుభంగిఁ గమలాలంకృతం
బై యుండం జూచి చేరం జని.

53

క. గురుకవులు మీనరాశిని

బరగన్ ద్విజరాజు కర్కిఁ ♦ బడయఁగఁ జూచున్

వరమిఘనస్థితి బుధుఁడును

గఱగింపఁగఁ జూచు నందుఁ ♦ గన్యారాశిన్.

54

వ. అని మనమ్మున నగ్గించుచు.

55

ఆ. పరమతీర్థ మైనఃపద్మాకరంబున

జలక మాడి వార్చి ♦ జపము దీర్చి

తీరవటముఁ జేరి ♦ ధృతి శిలాదమహర్షి

వనముఁ జూపి పలికె ♦ వనితతోడ.

56

చ. అరయఁగ సద్విజ్రవకర ♦ మాగమశాఖలఁ బొల్చి సన్మహా
త్తురులను గూడి సంశితపదక్రమ మేర్పడ స్రచ్చుత్రిపియ
స్వరములు పల్కుచోటు లివి ♦ సంభృతకృష్ణమృగావళిస్ఫుర
త్ఫురపుటకుట్టితస్థలులు గోర్కిఁ ♦ ఫలింఁచెడు నిందు సిద్ధమై.

57

ఉ. ఆసుమనోరసాపహుల ♦ నమ్మలినాత్ముల సాధువంశసం
భాసితరంధ్రముల్ నెమకుఁవారల మాలలయందు నిల్చు పు
ష్పాసవమత్తులం దెగువఁ ♦ జంపెడుకాంచనయుక్తు లైననా
నాసహకారు లింపెనఁగుఁనవ్యవసం బిది చూడు ముగ్ధులీ!.

క. కందరములు సుందరములు
మందరనిభనాగకనదఁమందరవంబుల్
కుందసుమస్యందీరసా
నందితమాద్యన్నిశ్చిందఁనదబంధురముల్. 59

చ. మఱియురమాకుమారశరఁమాపరమాద్భుతమాలతీసుమా
కరకరవీరగుంజదళిఁగాననిదానవనంబునన్ రుతం
బరసి రమించు నల్లశుకఁమాపిక మాబకమామయూరమా
దరమునఁజేయసీపలలిఁదాల్చుచువే వెను వెంట జంటలన్.

క. శిల లెల్ల శివమయంబులు
జల మెల్లను దీర్ఘమయ మఁసామూన్యము గా
నలపూజాసాధనముల
ఫలపుష్పాదులనొసంగుఁ ♦ బాదపవిత్రతుల్. 61

వ. అని యిట్లమ్మునిమిథున మృవ్వనమ్ము రామణీయమ్మునకు
మనమ్మున మెచ్చి యందుఁ బ్రాగుత్తరప్రవణ మృగు నొక
నెలవున వాస్తువిధానమ్మున సూత్రన్యాస మ్ముమర్చి యోగీ
యదారువుల నొకపర్ణశాలం గావించి వాస్తుహోలామంబు
నిర్వర్తించి మూలఫలనీవారాన్నాదుల బలివిధానంబు వెల
యించి శుభముహూర్తంబున. 62

పు శ్రీ పు త్త ము .

మయూరగళకాహళీరవ మమంద మై పర్వతగా
నయంబుగ నుపర్వసత్సుషిరఃనాదముల్ మ్రోయఁగాఁ
బ్రియాసహితభృంగగానములఁగీతు లొప్పారఁగా
వయోధికులు చూడఁగా లతలఁబంతులం దాడఁగా. 63

తే. తతభరద్వాజ శుకముఖ్యుఁడై త్తిరీయ
శ్రుతిమనోహరసూక్తుల ధ శుభము లెనఁగఁ
బరమహంసలు దమ దై నపక్షపాత
మునను దముఁ దిలకింపఁగా ధ మునియుగమ్ము. 64

తే. ఆజ్యహోమంబు నేసి మంత్రాగ్నులందు
శైత్యసారభ్యమాంద్యప్రశస్త మగుచు
ఏవ వాయువు తీవలు ధ విరులు గురియఁ
జేరె జడదారి యుటజమ్ముఁ ధ జెలువు మీఱ. 65

వ. ఇట్లు పర్వతాలయందుఁ బ్రవేశించి త్రిషవణస్నానంబు
నేయుచు బ్రహ్మగాయత్రి జపియించుచు సాయంప్రాతః
కాలముల వ్రేల్చి దేవతలం దనువుచు మూలఫలనీవారాదు
లం చిత్తదేవతల నారాధించుచు సమశుచిప్రదేశమ్మనఁ
జేలాజనకుశోత్తరంబుగా బద్ధపద్మాసనుం డై యుండి విష
యంబులఁ బరిభ్రమించునిర్దియంబుల మనోబలంబున
మనంబు బుద్ధిచే, బుద్ధిని క్షేత్రజ్ఞచే, క్షేత్రజ్ఞం బరంబుచే
నియమించి ప్రాణసంయమనంబు నేసి న్యాసపూర్వకంబుగా
బ్రణవయుక్తం బగుపంచాక్షరీ మంత్రరాజంబు జపియించు
చు హృదయపద్మకోశఘర్ధంబునఁ బ్రాదేశమాత్రుండును
దేజోమయుండును శుద్ధపత్వస్వరూపుండును జతుర్వింశతి

తత్త్వాధిష్ఠానభూతుండును హిరణ్యశ్శిఖ్రకేశుండు నాపాద
మస్తకంబును హిరణ్మయండును విలక్షణండును సర్వసాక్షి
యు సగుమహేశ్వరు నారాధించుచుండె మఱియు. 66

సీ. మీఱక వేకువకొ ♦ మేల్కొను మేల్కొని

కొలనిలో విధిరీతి ♦ జలకమాడు

నాడి సంధ్యావందనాదికృత్యంబుల

దేవర్షిపితృగణాత్మస్త్రీ సలుపు

సలిపి పూజాద్రవ్యచయ మొనగూరుచు

నొనగూర్చి మృల్లింగము నొగి దీర్చు

దీర్చి రుద్రము చెప్పి ♦ తీర్థాభిషేకంబు

నతిరుద్రసంఖ్యగా ♦ నమరఁ జేయు

తే. జేసి వస్త్రంబు గంధంబు ♦ చిత్రపుష్ప

ఘాపదీపోపహారముల్ ♦ దోడ నొసంగి

కప్పరమ్మున హారతిఁ ♦ గాంక్ష నిచ్చి

మఱిసి కొనియాడు శతకరు ♦ మునివరుండు. 67

ఉ. ఆనియమంబునామహిమ ♦ మాదృఢమకానముచి త్తశుద్ధియా

జ్ఞానము నాప్రవీణత సనాతనధర్మము నిగ్రహంబు నా

ధ్యానపటిష్ఠవిషయము ♦ యాగవిభాగము యోగసిద్ధియు

బూస శిలాదమానిజనపూజ్యునకే దగుఁ జూడఁజూడఁగాక.

వ. అట్టియెడ నొక్కనాడు.

69

మత్తకోకిల.

సత్కరించి శిలాదు భామిని ♦ సంగ్రహితవ్రత యిట్లనె

సత్కుమారుండు పుట్టజాలెడు ♦ సత్తపం బొనరింపు మో

- సత్కులప్రభవా! యనన్ విని ♦ సారసాక్షికి సంతసం
బుత్కటింపంగ నట్ల నేయుట ♦ కూనె మానివరేన్మృడున్.
- వ. ఇట్లు పుత్రకామియై తపంబు సేయ సమకట్టి. 71
- ఉ. విఘ్నము లేక తా శిశిర♦వేళల శీతల మాజలం బురో
దఘ్నముగాఁగనిల్చి పర♦దైవతదైవత ముగ్గుఁ డన్మహిమా
పఘ్నమునందు హృల్లీక ♦ ప్రాకుకొనన్ గదియించి స
త్క్రియా, నిఘ్నుడు మానిశేఖరుడు ♦ నిండుతపం బొస
రించె నిష్ఠతోన్. 72
- ఉ. వేనవిగాడ్పులన్ జదల♦వేడిమయూఢిము లొప్పజేయుచా
యాసఖునందుఁ జూస్కు లిడి ♦ యై దగుచిచ్చులమధ్య
మందు ను, చ్ఛ్వాసము నిల్చి వానతటి ♦ వాననె వాసముఁ
జేసి శైవవి, శ్వాసము చిత్తమం దలర ♦ సంయమి సేసెఁ
దపంబుఁ దాల్చితోన్. 73
- వ. ఇట్లైకాగ్రచిత్తంబున సన్నిరుద్ధేంద్రియుండై నిరుచ్ఛ్వాస
తపంబు సేయుచుండ ననేకాబ్జంబులు గడచె సంత, 74

పంచ చామరము.

- శిలాదుఁ డీవిధంబునన్ వ♦సించి శీర్ణపన్నకా
నిలాదుఁ డై తపంబు ఘోర♦నిష్ఠతోడఁ జేయఁగాఁ
గలాదవహ్నియంత్రదీప్త♦గాఢకాంతి యై తపో
బలాధికాగ్ని పుట్టి దేవ♦పక్షి ముట్టె దీప్త మై. 75
- తే. బ్రహ్మరంధ్రవినిర్గతప్రబలవహ్నిఁ
గ్రాగి వేల్పులు మొఱవెట్టి ♦ కంప మొంద
వారిబాధల నుడువంగఁ ♦ గోరి శంభుఁ
డరుగుదెంచెను శ్రీనగ♦ప్రాంతమునకు. 76

వ. ఇట్లు వచ్చి.

77

క. పలుమాఱు వేడుతపనికిఁ

జెలిమిని వర మీయఁ దలఁచి ♦ శివుఁ డాతనికిం

'శైలన నొకపుట్ట యై తా

వెలసె నహా! శివునికరుణ ♦ విధ మెట్టిదియో.

78

వ. అంత.

79

చ. ఉటజకుటీప్రదేశమున ♦ సూర్యముఖం బయి రంధ్రయు క్త మై
ఘటఘటితస్వరూపమునఁ ♦ గ్రమమలీమసకాంతిమంత మై
చటులవశక్షపక్షగతఁ చంద్రునిపోలిక వృద్ధి బొందుచున్
జటినికల్పప్రదేశమున ♦ సౌరగునాకువుఁ జూచి మానియున్.

చ. ఇది పరమేశకల్పితమొ? ♦ యిందలిరంధ్ర సముద్గతప్రభా
విధము గవాక్షరంధ్రపరిఁ విస్తృతినిస్తులభానుమత్ప్రభా
విధమగుఁ జూడఁజూడఁ బురఁ భేదనుఁ డిందు వసింపఁబోలునం
చుదితతపఃప్రభావఘనుఁ డుమ్మలికంబున దక్కియుబ్బుచున్.

సగ్ధర.

ఈరీతిం జూచుచుండన్ ♦ హిమకరకిరణఁ హీనకుందాధ
రోచిఁ, పూరంబుల్ నిండి పర్వెన్ ♦ బులకితతనుఁ డై ♦
భూసురుం డుండె నందున్, జేరంగా వచ్చి రంతన్ ♦ శివ
పరిచరులున్ ♦ సిద్ధదిక్పాలకాదుల్, హేరంబాదుల్
మునీంద్రుల్ ♦ హితకనకవిమానేడ్యులై వేడ్కఁ జూడన్.
అచటికిఁ జేర వచ్చెను మహాహిమభూధరకన్య మాతృకా
నిచయవిశేషమాన్య శరఁ నిర్జితదానవసైన్య నాశితా
సుచరమునీంద్రదైన్య సుమనోవిభవన్యవదాన్యపాదపా
పచితలతాంతకాంతకచఁ భాసురధన్య విమానమాన్య యై.

వ. అప్పుడు.

రీతి

సీ. ప్రాబల్కుతుడలందు ♦ రహసి మించెడుమేటి

బసవనిమూఁపుడై ♦ బరగురౌతు

నెలపసిపాపని ♦ నెఱిఁ గొప్పఁబువ్వుగా

నరపదిమోముల ♦ నలరుప్రోడ

వలరాజునెమ్మేని ♦ వడి బూది సేసిన

దంట ముమ్మెనవాలు ♦ దాల్చుదిట్ట

యిట్టికుట్టను దాల్చి ♦ యెనసి మట్టిని బాల్చి

జడదారపెద్దల ♦ జతలఁ గూడి

తే. కొలువు దీతినవేలుపు ♦ గొమరు మిగిలి

పాఁవతొడవులఁ దొడిగెడు ♦ బలియుఁ డల్లు

పుట్టలోనుండి చిన్నారి ♦ బుడుతఁ డగుచు

ముసలితపసికిఁ గనుపించె ♦ ముఱి దలిర్ప.

రీతి

వ. ఇట్లు బాలభావంబునఁ గనుపించి యాక్షణంబ వెలువడి
కోటిసూర్యప్రభా భాసమానుండును బిశంగరుచిరుచిర
కపర్దకలితశశికలాకలాపుండును గంగాలహరీపరీతజటాజూ
టుండును బరిశుభ్రనాగాభరణుండును హుతవహజ్వాలాభీల
నిటలతటఘటితలోచనుండును గజచర్మపరిధానుండును వ్యా
ఘ్రాజినోత్తరీయాచ్ఛాదితనర్వాంగుండును ద్విశూలఖట్వాం
గ డమరుగ చాప బాణ మృగశాబకాలంకృతకరశాఖుండు
ను గరుణాకటాక్షవీక్షాకృతార్థకృతభక్తపాత్రుండును సగు
నప్పరమేశ్వరుండు సాక్షాత్కరించినం గృతార్థభూత
చేతస్కుంఢై పెన్నిధిం గన్ననిఱుపేదకరణి నుత్సహించుచుఁ
బునఁపునస్సాస్తాంగదండప్రణామంబు లాచరించి యానందా

శ్రువులు దొరగ నిటలతటఘటితకరపుటుం పై గద్గదస్వరం
బున నమ్మునివరుం డి ట్లని స్తుతించె. 86

క. ఎవ్వడు సచరాచరగురుఁ
డెవ్వనిమాయాప్రభావకృత మీలోకం
జెవ్వని గనలే రార్యులు
నెవ్వడు నిరవద్యుఁ డట్టి యీశు భజింతుఁ. 87

దండకము.

శ్రీరమ్యకైలాసశైలాగ్రదేశంబునఁ రమ్యకల్పద్రుమారా
మమధ్యంబునం గుండ మందార చాంపేయ మాలూర
శాఖాసమున్నిద్రసూనావలీలీననా నాళికాగాసపీనాచ్ఛకుంజం
బునఁ రత్ననిర్మితప్రభామండలీమండపా స్తీర్ణసింహాసనోద్గ్ర
భాగంబునఁ దక్షదాక్షాయణీదేవియుఁ మీరుఁగూర్చుండి
నానాపురాణేతిహాసాగమాభ్యాయికా వేదవేదాంతవేదాన్త
వాదంబు వాదించు మీవేడ్కఁజూడంగ ఋష్యాదు లే తెంచి
రౌద్రాదిసూక్తంబులఁ వేడఁగా నారదాదుల్ కలకావ్యణ
వీణానినాదానుసారంబుగా సామగానంబులఁ బాడఁగా
దేవతానీకముల్ సిద్ధవిద్యాధరుల్ నాగయక్షాదులుం దండి
కైవారముల్ సేయఁగా నందు గంధర్వులం గూడి రంభాదు
లాడంగ నానాల్గువేదంబులుఁ సర్వశాస్త్రంబులుఁ పంచ
భూతంబులుఁ బంచతన్మాత్రలుఁ జ్ఞానకర్మేంద్రియనాత
ముఁ సన్మనోబుద్ధిచిత్తాహముల్ జీవుఁ డవ్యక్తముఁ
మూర్తిమంతంబు లై కొల్చుచుండంగ నాభ్యంగియుఁ
జండియుఁ బాణుడుఁ రావణాదుల్ సదా జైత్రవేత్రంబులం
దాల్చి కాపుండి సందల్ల మాన్పంగఁ గొల్వొందుదేవా

మహాయోగిసంఘంబు లేప్రొద్దు నాగ్నేయచక్రాంతరాళస్థనీ
 వారశూకాతిసూక్ష్మాంతరస్థితపీతప్రభాచ్ఛన్నసాదామినీహ
 గ్రదుజ్జ్యోతి వీ వంచు భావించురూపంబును న్నీవ రుద్రాజ
 విస్త్వాదులు న్నీవ యో సర్వసాక్షి! విరూపాక్ష! విశ్వేశ!
 విశ్వాత్మకా! శ్రీభవానీపతీ! తే నమస్తే నమస్తే నమః. 88
 వ. అని మఱియును. 89

మ. పురుషోత్తంసుండు వేయిదామరల నికా ♦ బూజించునా
 దీక్షతో, గర మొప్పుం బరిచర్య సేయ నొకసత్కంజంబు
 లోపింప నా,హరి నేత్రాబ్జము నుంచె దానిఁ గనిశ♦ర్వా!
 విష్ణుహస్తంబునకా, వరచక్రాకృతితోడ నిల్వవె? మహా♦
 వాత్సల్యభావంబునకా. 90

ఉ. మాధవుఁ డబ్జసంభవుఁడు ♦ మానులముందట బాసఁ జేసి నీ
 పాదశిరంబులం గనెడుఁవా రయి క్రిందను బైనఁ బెక్కులేం
 డ్లూఁదినవేడ్కఁబ్రదిమ్మరియు ♦ నోపి కనుంగొన నేరఁగైరి; యే
 నీదుమహానుభావతను ♦ నేర్తునె? యెన్నఁగఁ జూడఁజెఖరా!..

ఉ. కాముకుఁ డై పితామహుండు ♦ కావర మేర్పడఁ గూఁతుఁ
 బట్టినకా, బామరుఁ డఁచు వానిఁదలఁ ♦ బాయఁగఁ ద్రుంచి
 మృగీత్వ మొందుగీ, యామను మింట నిల్పి యిరు♦ప్రక్కల
 నీవును బ్రహ్మ చేరి కా,ద్రీమృగశీర్ష రోహిణుల♦తీరున వెల్లితి
 రార! మువ్వరుకా. 92

చ. ఉదధి మథింప నందుఁ దమయోగిర మచ్చరపిండుఁ
 గల్పముకా, మొదవును దేజి నేనుఁగును ♦ బుట్టిన వేల్పులు
 సూచి మాకు మా, కిది యని కోరఁగా విసము ♦ హెచ్చి

దహింపంగఁ బాటువారిఁ ద, తృదముల నిల్పఁ గోరి విషఁ
పానముఁ జేసిననీకు మ్రొక్కెదన్. 93

ఉ. నేల రథంబు. పద్మజుఁడు ♦ నేత, విశాలనిశాకరార్యముల్
గాలులు, శౌఁ యమ్ము, ఘనఁకార్కుక మద్రి, మహాబ్ధి
తూణి, నా, గాలయరాజమార్వియు, హఁయంబులు వేదము
లిట్టితేరునన్, గ్రాలి వినోదలీలఁ ద్రిపుఁరంబులఁ గూల్చిననీకు
మ్రొక్కెదన్. 94

మ. భవబంధంబులఁ జిక్కిఁజెక్కువగలం ♦ బల్కాటు జన్మించియే
భవదారాధకభక్తసంగతిని సంప్రాప్తాత్మవిజ్ఞానినై
భవ! ని న్నెన్నఁగఁ బూనినాఁడ నిటు నీపాదాబ్జసేవా
మహేళా, త్వవమున్ బొందిననామనం బొరుల నెంచం
బోవునే? శంకరా !. 95

ప. అని యిట్లు సప్రాప్తించుచున్నయప్పరమపవిత్రునకు భక్త
పత్నలుం డగునప్పరమేశ్వరుండు దరహాసితభాసురముఖ
చంద్రచంద్రికాపూరంబులఁ దన్నయనచకోరంబులం దనువు
చుఁ దత్తప్రభావంబున కచ్చెరువంది శిరఃకంపంబునేయుచు
మేఘగంభీరమృదుమధురస్వరంబున ని ట్లనియె. 96

శా. ఈశీతాతపవాతవర్షముల నీ ♦ వి ట్లోర్చి వాతాశి వై
యాశాపాశము ద్రెంచి మానసవికారాధత్యముం బాపి మ
మృశంసించుచు నిల్చి ప్రాణముల దేహంబందు నె
ట్లూని తో, హేళావైవాగ్రణి! మిమ్ముబోంట్లు ధృతిచే ♦
నోడింతు రీద్యంధముల్. 97

మ. తిలలం దైలము దారువందు శిఖ పృథ్విన్ మన్ను పాలన్
ఘృతం, బలరుం; దద్గతి నిండి యంతటను మాఁయన్ గాన

రానట్టినా, బలవద్జ్ఞానభరంబుకల్పి విబుధుల్ ♦ భావిత్తు,
భావింపలే, రలఘుజ్ఞానవిహీను లైనజను లా♦త్మాత్మేంద్రి
యార్థు లై. 98

క. నీమానసమునఁ గలిగిన

నేమం బగుకామ మెద్ది? ♦ నిజముగ నాకు
ధీమహిత! వేడ్కఁ దెలుపుము
కామంబుల నెల్ల నిత్తు ♦ గౌరవ మొప్పన్. 99

క. అని వరదుం డాడిన విని

మునిజనమార్ధన్యఁ డవుడు ♦ ముఱియుచుఁ బలికెన్
వినయము విద్యయు భక్తియు
మనమునఁ బెనఁగొనఁగ మిగుల ♦ మహిమ దల్లిర్పన్. 100

మ. మునిముఖ్యాశ్రిత మై మహిమహిత మై ♦ మోహాతి
దూరంబు నై, ఘనతృప్తాత్ముడుపదవాదికలుషఁక్రౌర్వాది
నిర్ముక్త మై, సనకాదుల్ సురలున్ వసించుటకు నిచ్చన్
గోరుకైలాసమం, దనవద్యాత్మక ! మీసమీపమున స ♦
న్నాసక్తి జేర్పంగదే!. 101

వ. అని యిట్లు సాలోక్య సామీప్యముక్తుల నభ్యర్థించిన. 102

ఉ. పుత్రులు లేనివారలకుఁ ♦ బుణ్యపదం బది యబ్బు పెట్లు? స
న్నితఁడ వీవు నాకు గణనీయతపోధన! దానఁజేసి స
త్పుత్రకు నిత్తు నీ కిపుడు ♦ తోయజమిత్రసమాన తేజు నీ
నేత్రమహిమత్సవంబుగనునీవిదె చెంగటఁజూచుబాలకున్

క. అని యొక బాలకుఁ జూపిన

మన మలరఁగ వానిఁ జూచి ♦ మహానివరుఁడు స

ద్విసయాభిరాముఁడై కొని

ఘనసంతోషాశ్రుజాలఃకలితుం డయ్యెన్.

104

ప. తదనంతరంబ భవుండు శిలాదుం జూచి మహాత్మా ! నీ వీ
పుత్రునిచేఁ గృతకృత్యుండ వయ్యెదు కైలాసలోకనివాసం
బునఁ గల్గు నని నిర్దేశించి తమసాన్నిధ్యం బాక్షేత్రంబునఁ
గలుగఁజేసి యహ్మనిచే సత్కృతుం డై సపరివారంబు
గాఁ గైలాసంబున కరిగె నిట శిలాదుండు.

105

చ. భవకరుణాప్రభావభవు ♦ భావభవప్రతిభున్ సుకుంభసం
భవవిభవున్ గభీరకలఃఖాయితయాను విభావసుప్రభా
భవను విభూతిభూషణు శుభక్రమభాజను దేవసన్నితున్
భవలతికావిభేదనశుభక్రియుఁ బుత్రుని జూచి యుబ్బుచున్.

క. చందురుని దెగడు మో ; మర

విందంబులఁ గనవు కనులు ; ♦ బృందము లగునిం

దిదిరములు కురులు ; మహా

నందకరుఁడు గాన నంది ♦ నాఁ దగు వీనిన్.

107

వ. అని మఱియు నానందపులకితగాత్రుం డై.

108

చ. జలజనమానలోచను విశాలమహాన్నతవత్సు సుందరున్
గలితసువర్ణవర్ణుఁగలఃకంతరపున్ సుకపోలనాసికున్
విలులితద్వీర్ణ బాహు నరఃవిందముఖున్ సువిహీలకుంతలున్
బలుమఱు ముద్దులాడి పసిబాలుని నెత్తి శిలాదుఁ
డాత్మలోన్.

109

చ. పితరులబాధ మాన్పె విడిపించెను బున్నరకంబు వంగడం
బతివిశదప్రకాశయుత మై వెలయన్ వెలయించె సన్మహా

శ్రితఫలభూజమీతఁ డని ♦ శీర్షము మూర్ఖుని నాతిచేతికిఁ
గుతకముతోడ నిచ్చె నటఁ ♦ గోమలి బాలునిఁ జూచి ప్రీతయై.
చ. కర మనరక్తి వేడియుద ♦ కంబులు వోసి చెఱంగుచేత నా
దరమున నొత్తి దర్భపురి ♦ తాటను శాఖకయందుఁ జీర నొ
ప్పురుచులఁ గట్టి యుయ్యెలను ♦ భూర్జపు మె త్తనిసెజ్జఁ
జేర్చి తా, బిఱబిఱఁ జేరి యూచె నతి భీమపరాక్రము
నందినందనుఁ.

111

వ. తదనంతరంబ.

112

మ. జననంబేదిగ జాతకర్మముఖము ♦ త్పాలాంతసంస్కారముల్
మునిసంఘంబులఁ గూడి మానివరుఁ డా ♦ ముఖ్యోక్తకాలం
బులఁ, మన ముప్పొంగఁగఁ జేసి పుత్రునకు భా ♦ మా
యుక్తుఁ డై పంచమా, బ్దనవీనోదయమందు ముండనవిధిఁ ♦
వాంఛించె దాఁ జేయఁగఁ.

113

వ. ఇట్లు తనపుత్రున కుపనయనంబు సేయం దలంచి తగువారలఁ
బుత్తెంచి పిలిపించునంత వైశంపాయన పైల బోధాయన
కశ్యపాత్రి భరద్వాజ పరాశర నారద వాలఖిల్య గోబిల
జైమిని సుమంత వాత్స్యాయన యాజ్ఞవల్క్య ప్రముఖులు
చనుదెంచి బృహస్పతినిర్దిష్టం బగుశుభముహూర్తంబున.

శా. వేదధ్యానముతోడ మానులు గడుఁ ♦ వేష్కఁ గ్రియా
తంత్రముల్, మోదం బందుచుఁ జేయఁగాఁ బితరులఁ ♦
బూజించుచుం గాహనీ, నాదంబుల్ దగఁ దత్పుతోపనయ
నాం ♦ తం బొప్పఁగాఁ జేసి సం, బాధాన్యూనహితాన్న
పానముల సంభావించె న మౌనులఁ.

115

సీ. యజ్ఞసూత్రం బిచ్చె ♦ నయ్యెడఁ బరమేష్ఠి
 సావిత్రి నొసఁగెను ♦ సవిత్తఁ డవుడు
 పాలాశదండంబు ♦ పరగ నొముం డిచ్చె
 నక్షమాలిక యత్రి ♦ యపు డొసంగె
 మాంజి భరద్వాజఁమాన్మందఁ డొసఁగెను
 గృష్ణాజనం బిచ్చె ♦ గృప్తను భూమి
 మేధ యొసంగెను ♦ మెఱయంగ భారతి
 పద్మనాభం డిచ్చె ♦ బాత్ర మొకటి

ఆ. అక్షయం బ టంచు ♦ నంజలిపుటమునఁ
 గమలనిలయ పెట్టె ♦ గాంక్ష భిక్ష
 మచటిమాను లంతి ♦ నాశీర్వదించిరి
 తేజ మొసఁగి రవుడు ♦ దేవవరులు.

116

వ. ఇ ట్లుపనీతుం డై వ్రతంబు జరపుచు.

117

ఆ. పంచశిఖలు మాంజి ♦ పాలాశదండంబు
 యజ్ఞసూత్ర మజిన ♦ మంబుఘటము
 గొడుగు భస్మరేఖ ♦ కుశలును గొవీన
 మచురుముద్దవడుగు ♦ నరసి మాని.

118

సీ. వినుగెంపు తనసొంపు ♦ వెలయింప నేలపై
 గగనభాగము మాని ♦ కదిసెనొక్కొక్క
 యంటఁగూడనివేల్పు ♦ టనుఁగుచూ లది వేడ్క
 నాఱుమోములు మాని ♦ యడరెనొక్కొక్క
 చిక్కిపోవుట మాని ♦ శీలంపుజాబిల్లి
 కళలు వెలయ నిట్లు ♦ గలిగెనొక్కొక్క

తుంటవిల్తుఁడు మీఱి ♦ తొంటిరూపము నొది

భూమి సేబాలుఁడై ♦ పుట్టె నొక్కొ

ఆ. యనగఁ జేజ మొప్ప ♦ నతిశుచిస్థితఁడై

కళలు చాల వెలయ ♦ ఘనత మెఱయ

వెలయుపుత్రుఁ జూచి ♦ వేడ్క నుప్పొంగుచు

మది వికాస మొందె ♦ గొడువ దీఱ.

119

సీ. శిక్షి తాచారుఁడై ♦ శీలనంపన్నఁడై

పితృభక్తితోడుతఁ ♦ భీతి వేద

వేదాంగశాస్త్రముల్ ♦ వెలయుచతుష్పతి

తంత్రముల్ నేర్పుతోఁ ♦ దాను జదివె

సూర్యదేవునియందు ♦ సాంపాండుశాఖల

నన్నియుఁ దా నేర్చె ♦ నంద మలర

యోగశాస్త్రంబును ♦ యుక్తసాంఖ్యంబును

బాశుపతాగమా ♦ ద్యాశయంబు

తే. నరసి కైలాసవాసంబునాత్మఁ గోరి

తండ్రికిని మొక్కి చనియెను ♦ దపము నేయ

శ్రీనగ్రసాంతకాంతారాసీమ కపుడు

భవుని దా నమ్మి తలఁచుచు ♦ భావమందు.

120

వ. ఇట్లడిగి యం దొకసమశుచిప్రదేశంబున నియమాభిషేకం

బులం బరిశుద్ధుండై నియమితాహారండై పరమేశ్వరు

నుద్దేశించి ఘోరతపంబు నేయుచుండె నప్పడు.

121

క. పంచాగ్నిమధ్యగుం డై

చాంచల్య మొకింత లేక ♦ చేసె దపంబు

మంచుతటి నీట నిలుచుచు

వంచన యొకయింత లేక ♦ వైభవ మెసగెన్. 122

ఆ. గాలి కెదుట నిలిచి ♦ గాఢాతపమ్మన

వానయందు బట్ట ♦ బయల నిలిచి

వాసిఁ దపముఁ జేసె ♦ వామదేవునిఁ గూర్చి

చిత్తశుద్ధితోడ ♦ శీలఘనఁడు. 123

తే. పంచవర్ష సహస్రముల్ ♦ పరమనియతిఁ

జంచలింపక విఘ్నంబు ♦ లెంచ కవుడు

పంచవదనునిగూరిచి ♦ పరమనిష్ఠ

మంచితపమును జేసె సమ్మానివరుఁడు. 124

వ. అట్టియెడ మహేశ్వరుండు స్వగణంబుతోడఁ బ్రత్యక్ష మగు
టయు నమ్మానివరుండు ప్రణమిల్లి వినుతి సేయుచుండె నంత
నవ్వరదుండు వరంబువేడు మనిన భక్తుండు మహాత్మా! యో
వరంబుం గోర నొల్ల నింక నిచ్చటఁ బెక్కిండ్లు తపంబు
సేసెద ననిన భవుండును వల్లె యని మగుడి చనియెఁ దద
నంతరంబ. 125

శా. పాదాగ్రంబున నేల సూది భవునిన్ ♦ భావించుచున్

మహాని యై, నాదంబున్ బడించుచున్ నిలిచి యానంద

ప్రవాహంబులో, భేదం బించుక గల్గనీయక సుఖాభి

శూలి సర్వాత్మకున్, దాదాత్మ్యంబున నిల్చి కొల్వెను

ద్రవ్యాతాత్పర్యసంపేది యై. 126

వ. ఇట్లఖండోపాసనాతత్పరుండై సర్వలోకంబులుసంచరించుచు

నంది యనియును మహానంది యనియును శ్వేతనంది యని

యును బ్రసిద్ధి గాంచి వాల్మీకీల్యాదులం గూడి మహాప్రభా

వసంపన్నః యుగి మహేశ్వరునిత్యసాక్షాత్కారంబు
గోరి యుగ్రతపంబు సేయుచున్నంత. 127

ఆ. భవుడు వచ్చి నిలిచె ♦ భక్తునిముదర
గిరిజతోడ మొదలిగరిమతోడ
నంది భవుని జూచి ♦ నందితస్వాంతః
శరణ టంచు వేడె ♦ శైవపరుడు. 128

సీ. మీఁగుప్తమాయతే ♦ మీనకేతుహరాయ
శాంతాయ ఘోరాయ ♦ శాశ్వతాయ
అగ్రేవధాయతే ♦ హంసరూపధరాయ
దూరేవధాయతే ♦ దుర్దమాయ
దండినే శూలినే ♦ దండితారాతయే
ఖట్వాంగపాణయే ♦ కామదాయ
సోమాయ రుద్రాయ ♦ సుందరమూర్తయే
గజచర్మవసనాయ ♦ కాంతిదాయ

తే. నిరుపమానాయ పూణ్యాయ ♦ నిర్మలాయ
భక్తిగమ్యాయ శుద్ధాయ ♦ పండితాయ
యోగిభావ్యాయ నిత్యాయ ♦ యోగదాయ
నమ యనుచు మ్రొక్కి వినుతించె ♦ నాగధరుని. 129

వ. ఇట్లు వేడుచున్ననంది గనుంగొని శంకరుండు సీమనో
రథం బెఱిగింపు మనిన బ్రహ్మోదమానమానసుండు. 130

శా. శ్రీకైలాసమునందు మీనగరిలో ♦ సేవాసముత్సాహి నై
మీకారుణ్యము గోరుచుం గుశలి నై ♦ మీపాదసంవాహి నై
శోకంబుల్ దిగనాడి శాంతమతి నై ♦ చోద్యంబులే

గాంచుచుకొ, లోకాధీశ! మనంగఁ జేయుము! ననుకొ ♦ లో
కోత్తరప్రాశ్నితోకొ. 131

వ. అని తనమనోరథం బెఱింగించిన భవుండు భరితాదరుం డై
నీ కిట్టిపదవి యొసంగితి నీకతంబున నీతండ్రుడియగు శిలాదుం
డును బట్నీయుతుం డై కృతకృత్యుం డయ్యె నీపేర నీక్షేత్రం
బు పంచక్రోశంబుమేర నతిపావనం బయ్యె నీవల్మీకంబు
మత్స్వరూపం బగులింగం బీనికుంజంబున భవాని నివసించి
యుండు. 132

తే. సప్తపాతాళసంధుల ♦ సంత్రయించి
నీటితరంగలనడుమను ♦ నిలిచి యుండి
మీఁదిలోకమ్ము లన్నియు ♦ మిగులఁ గాచు
లింగ మది పత్నీ! యీమూర్తిలీల గనుము. 133

వ. అని శివలింగప్రభావం బుపన్యసించి యిందెవ్వరేని నిత్యోత్సవ
పక్ష్యోత్సవ మాసోత్సవ వార్షికోత్సవంబులు సేయువారును,
మఱియు శ్రావణ కార్తిక మాఘమాసములయందును, గృతి
కాశివయోగమందును, గ్రహణసంక్రమణకాలంబులను, మాస
శివరాత్రి మహాశివరాత్రులయందును, సోమవారములయం
దును, నీపుష్కరిణిలోఁ బంచధారాతీర్థములయందుఁ దోఁగి
మహాభిషేకంబు సేసి బిల్వదళంబుల నేని ద్రోణకుసుమంబుల
నేనిగమల కన్దూర కుండకుసుమంబుల నేని దీప్తోత్సవంబుల నేని
దశ శత సహస్ర లక్ష కోట్యర్పణనియమంబున మమ్మారా
ధించి మహాదానంబు లిచ్చి దేవర్షి పితృలం దనిపి భూసుర
సంతర్పణంబులను జేసిరేని వార లిహలోకభోగంబుల నెల్ల
ననుభవించి మదావాసం బగుకైలాసంబుం జేరి సాలోక్య

సామీప్య సారూప్య సాయుజ్యముక్తులం గాంతు రని సిద్ధే
శించి త్రివారంబు శంఖం బొత్తి వైశ్రవణానీతవ్యోమయానం
బెక్కి పురుహూతకరవిసారితశ్వేతచ్ఛత్రం బొప్ప జతుర్వే
దంబు లాలవట్టంబులు వట్టుకొన గాయత్రీసావిత్తులు కర
కంకణర్పణత్కారంబులఁ జామరలు వీవ నారదుండు సామ
గానంబు నేయ మరీచిభృగ్వంగిరస్సులు మంత్రోపస్థానంబు
ల సంస్తవింప భవానితోడం గూడి నందిని నతనితలిదండ్రు
లతోడ విమానంబునం దుంచుకొని నిజగణపురస్సరుం డై
కైలాసంబుఁ జేరె నని సూతుండు శౌనకాదులకుం జెప్పి
మఱియు నీక్షేత్రప్రభావంబు భవానీభవులవినోదగోష్ఠిం
బ్రవర్తిలై నదియు విన్నవించెద గౌరి యొక నాఁడు మీయట్ల
నందిమండలప్రభావంబు వినఁ గోరిన భవుండు పరిసరవర్తి
యగు నందినిం జూపి.

I 34

చ. ఇతనికి నాశ్రమం బగుట ♦ నిందునిభానస ! నందిమండలం
బతిరమణీయ మై సురమహామునిపూజకు భాజనం బనక
వితతజగత్ప్రసిద్ధి గని ♦ వేడుక మానులు సంత్రయింపఁగా
హృతమరితస్రరోహ మగునీఘనతీర్థముతోడ భాసిలుక.

ఉ. వేత్రము లూని భైరవులు ♦ వేడ్కను బావగఁ బంచభైరవ
క్షేత్ర మనం బ్రసిద్ధి గని ♦ కేవలమోక్షఫలైకదాయి యై
స్వీత్రముఖామయాపహవిశేషవవిత్రమనోజ్ఞతీర్థ మై
నేత్రమహాత్మవం బగుచు ♦ నిర్మలనందివనంబుభాసిలుక.

ఆ. నందిమండలమున ♦ నరుఁ జెవ్వఁ డేనియుఁ
దనువు దొఱఁగెనేని ♦ తరణిఁ దూఱి

నెండికొండ నుండు ♦ వేడ్కతో నాతండు
నాసమానుఁ డగుచు ♦ నాగవేణి!.

137

ఆ. కడఁగి శవము గాల్పుఁగా నందుఁ దచ్చిర
స్సృటనఁబు గాదు ♦ చోద్యమగను
శిరము లింగ మగును ♦ శివుననుగ్రహముచే
దానఁజేసి మహిషఁదైత్యధమన!

138

శ. ప్రళయోదధిమధ్యమబున
జలములలో జగము వొలియ ♦ జాగ్రత్తగ నీ
నిలయంబు నరసి యేలుదు
నలశూలప్రోతముగను ♦ హరివరమధ్యా!

139

ఆ. ముక్తికాము లగుచు ♦ మునులును సుర సిద్ధ
సాధ్య నాగ యక్ష ♦ సముదయములు
నందిమండలంబు ♦ నైపుణ్యమునఁ గొల్చు
రాత్మలందు మనల ♦ నాశ్రయించి.

140

చ. ఫలములు గా నెఱుంగు మతిఁపావను తానవనందిమండలీ
నిలయులఁ జేరి కొల్పెడువిఁనీతుల కబ్జజలోక మర్కస
న్నిలయము సోముఁజెఱియుచు ♦ సీరజనాభనిమందిరంబునా
విలసితలోక మబ్జముఖ! ♦ వేల్పులలోకము లెల్ల నారయక.
చ గిరిసుత! యే నధీశ్వరుండఁ ♦ గేశవుఁ డింతకు నంతరాత్మ మే
మిరువుర ఘోనగానవసియింతుము తొమ్మదిరూపు లొంది శ్రీ
హరి నవనారసింహు లన ♦ ఖ్యాతుఁడు నే నవనందు లైతి నా
వరనవనందిదేవతల ♦ వైభవ మెర్పడ నీకుఁ దెల్పెదక.

నీ. ప్రథమనందియు శుభప్రదనాగనందియు
ఘనవినాయకనంది ♦ గరుడనంది

- శ్రీమహానందియు ♦ శివనంది శ్రీసూర్య
నంది భాసురవిష్ణునంది సోమ
నంది యనంగను ♦ నవనందు లివి; వీనిఁ
బాలించు వృద్ధుడౌ ♦ బ్రహ్మనంది
సంపారునందులు ♦ శోభిల్ల నెల్లెడ
నిన్నగంబున విను ♦ మేఘనయన !
తే. యిన్ని మూర్తులు వెలసిని ♦ హేతువులును
వారివారలమహిమలు ♦ వారినెలవు
లెల్ల వివరింతు నీమనం ♦ బుల్లసిల్ల
నద్భుతచరిత్ర మిది యగఁజ్ఞాంబు సూవె. 143
- ఉ. ప్రాథమికాండసృష్టి సుకఁరంబుగఁ జేయుఁ గడంగి యాప్రజా
నాథుఁడు సృష్టికిఁ వలయుఁనైపుణి నిమ్మని నన్ను వేఁడఁగా
వేధకుఁ గొర్కులే నొసఁగి ♦ విశ్రుత మాప్రథమాఖ్యలింగమం
దేధితకీర్తి నై నిలిచి ♦ యేలుచు నుండుదు మాఁడులోకముల్.
- ఆ. నాగరాజ నన్న ♦ నమ్మి ఘోరతపంబు
మున్న సేయ మెచ్చి ♦ మోద మలర
భూషణముగ నతని ♦ ముదముతోఁ జేకొని
నాగనంది నైతి ♦ నాగయాన !. 145
- అ. మొదటిపూజ గోరి ♦ మోదుకఱ్ఱాది యౌ
నవ్వినాయకుండు ♦ స్వాంత మలర
నన్నఁ గూర్చి తపము ♦ నడువ నే వర మిచ్చి
నవవినాయకాఖ్యఁనంది నైతి. 146
- మ. హరిసామీప్యము గోరి మున్న గరుడుం ♦ డధ్యాత్మ
యోగంబునక, బరిపాటిం దప మాచరించి కొలువక ♦

భవ్యానురాగుండ నై, గుటి వాని గరుణించి కోరికలుసే
కూటం బ్రసాదించి నే, గరుడాఖ్య బ్రభవిష్టునందివసతిఁ
నైకొంటి నబ్జననా!.

147

సీ. బ్రహ్మకపాలంబు ♦ బలముచే గూల్పఁగాఁ
బ్రేపించె నాయందు ♦ బ్రహ్మహత్య
యప్పాప మొందుట ♦ నైశ్వర్యములు మాసె
నత్యాహితము డాసె ♦ నవని రోసెఁ
గైలాసమును బాసి ♦ కాంత పొనినుఁ బాసి
యత్యంత మాగాసి ♦ నడవి డస్సి
యాడిలిడప్పల ♦ నలసత్వమును బొంది
దీనాననుండ నై ♦ తిరిగి తిరిగి

తే. పంచకన్యక లొకచోట ♦ మించియుండ
వారిపజ్జన చేరినఁ ♦ బాయుఁ బాప
మనుచుఁ జేరంగ నరిగి యాఁమైదుగురిని
భిక్ష మిడుఁ డంచు నడిగితిఁ ♦ బ్రయముతోడ.

148

వ. అప్పు డక్కన్యకలు సత్వరంబున.

149

చ. పతిహతహోమశేషమగుఁపాయసమాత్మక రాగ్రభాగభా
గతితరద్ధిరదర్శికల ♦ నచ్చుపడంగను బెట్టి దిట్టలై
నతు లొసరింప కాన్యముల ♦ నవ్వల వేగ మఱిచ్చి దవ్వల
నైత గదురంగ నిల్చి చను ♦ నీ వని పల్కిరి కన్యకామణుల్.

వ. అప్పు డే నాత్మగతంబున.

151

మ. కరపాత్రంబుల భిక్షముంగదిసి యీకన్యామణుల్ పెట్టరే
ముఱి పెంబుల్ గనుపట్టవేలొకొ? మహాఁమూర్ఖత్వము
బొందిరో, మఱి నే దోషి నటంచుఁ గాంచి మమతల్

మాయించి వర్తించిరో, పరికింపం దగు మీరు మానసములకా

◆భావించుతాత్పర్యముల్. 152

వ. అని యిట్లు వితర్కించి వారల నిర్దేశించి. 153

తే. కన్యలార! పతివ్రతామాన్యలార!

కదిసి కరముల నేల భిక్షుంబు నిడరు?

భిక్షు మిడి యాదరింపక ◆ బేల లిట్లు

కసరి పెస నన్నుఁ బొమ్మనఁ ◆ గత ము దేమి? 154

వ. మఱియు దవుదవులనుండి దీర్ఘదర్ఘుల నాకు భిక్షు చిడు

టకుం గతం బే మనిన నక్కన్యక లిట్లనిరి. 155

తే. అక్షిరోగ మపస్కార ◆ మైదుపాత

కమలు కంఠూతి సహవాసకరులఁ బొందు

న నెడుమాటలు వినవొకో? ◆ యాగమములఁ

దడవు సేయక నీ వింకఁ ◆ దరలి పొమ్ము. 156

శా. స్వర్ణస్తేయియు మద్యపానీయు గురుస్త్రిణాభిసంయోగి

యుకా, వర్ణింపంగను బ్రహ్మహంతయు మహాపాపాత్ము

లీవీరి నే, వర్ణోత్తంసుండు గూడు నట్టిడ యగుకావాడంచు

మే మెల్ల మా, క్షీణాంహఃకరునికా నినుకా గదియ నెగ్గే

పొమ్ము పొమ్మువలకా. 157

వ. మహాజనులం గూడుట కిప్పాపం బపనయింపదలఁతేని. 158

క. భృతభువనపదనిహతస

త్కృతుదీక్షితదక్షసప్తకైలాసవన

వతతినికుంజనికేతన

శ్రీతనిష్కృతి వగుము తవర ◆ శితికంఠవరా! 159

ప. అనుకన్యకలమాటలకు లజ్జాశుండ నై తత్తణుబ వెడలి. 160

తే. అలమహానందికన్న సంధ్యాలకన్న
మిన్న యని కలమేక్షువుల్ ♦ విన్నవింప
నదియ యస్మన్నివాసయోగ్యం బటంచు
నరిగితిని గలమలకాల్వయ నెడువురికి. 161

చ. అరయగ్గ సద్వృతంబుల మహత్తరనిష్ఠల బ్రహ్మహత్యబో
దఱిమి సుఖంపఁ గోరి యట ♦ దైవతతీర్థమునందు మజ్జనం
బరుమగఁ జేసి దానవిగతాంహుడనై కడువేడ్కనచ్చటన్
వరశివనందినామమున ♦ వాసము సేసితి శైలనందనా!.

తే. అచటి గృహమేధు లెల్ల న ♦ న్నాశయించి
భావ మలరంగఁ బూజలు ♦ భక్తి సలుపు
చతిథిజనములఁ బోషించు ♦ చాశ్రయింప
సిరులు దళుకొత్త శివనందినీమ నుందు. 163

ప. మహానందిప్రభావంబు శిలాదోషాఖ్యానమ్మున మున్నె వివ
రించితి. 164

ఉ. భాస్కరుఁ డత్యుదగ్రఖరభానుల నొండఁగఁగోరి యుగ్రతన్
మస్కరిలోకసన్నత! చమత్క్రియఁ జేయుతపంబుఁ జూచి
యా, భాస్కరుఁ గోర్కులిచ్చుచు దివంబున నిల్చి జగంబు
లేలఁగా, భాస్కరనందిలో నిలిచి ♦ బాళి వహించితి శైల
నందనా! . 165

వ్యాపకుఁ డగునలవిష్ణువు
తూపసిగాఁ గోరి తపము ♦ రూఢిగఁ జేయన్
దీపించి విష్ణుఁ బ్రోచి మ
హాప్రభతో విష్ణు నదియందు నిలిచితి. 166

క. నా కవతంసము గాఁగను

బ్రాకటముగఁ దపము సేసి ♦ భాసిలుసోముక

జేకొని శిరమునఁ దాల్చుచుఁ

జేకొంటిని సోమనంధిఁ చిరతరవసతిక.

166

చ. నలువయు నన్నుఁ గూర్చి తనఁ నైపుణియొర్పడనిశ్చలాత్ముఁడై

సులలితభక్తియోగమున ♦ సోలక సత్తప మాచరింప నా

పలుకులనాతిజేసి సురభిర్తరు గాఁ గృపసేసి కాంక్షతో

నిలిచితి బ్రహ్మనంది యన ♦ నిర్మలదేశమునందుఁ బార్వతీ!

వ. ఇంక నవనందిప్రదక్షిణప్రకారంబెఱింగించెదనాకర్ణింపుము.

ఉ. మోక్షదు బ్రహ్మనందిని ముఁముక్షుఁడు సాక్షిగఁ జేసి

మాని యై, యక్షతచిత్తవృత్తిఁ బ్రభఁమాఖ్యుని నందిని

గొల్పి యంతటక, దక్షత నెల్లనందులకుఁ ♦ దానుబ్రదక్షిణ

మాచరించి బి, ల్వాక్షతఘాపదీప ప్రముఁభాఙ్గనివేదన

లీయఁగాఁ దగుక.

169

చ. వరసవనందినాథు లగుభాసురమూర్తులదర్శనంబుకై

ఖరకిరణోదయం బొదవఁగాఁ జని భానుఁడు గ్రంథునంతిలోఁ

దిరముగ బ్రహ్మనందిశివుఁ ♦ దీవతఁ జేరి ఫలార్పణంబు మే

లరయఁగఁ జేయఁగావలయు ♦ నన్యములేమిటికట్లు సేసినక.

చ. తురగము నెక్కి యొక్కరుఁడు ♦ తోడిజనంబులఁ గూడి

దక్షుఁడై, నిరుపమనందిమండలము ♦ నిష్ఠమెయిన్ వల

గొంచు వచ్చి య, స్వరుఘుఁడు భూసురత్వమును ♦ బొంది

జనించెను భూమియందునా, తురగము హంసయై పొడమెఁ

దోడ నె రాజతలైలపద్మినిక.

171

క. నవఖండమండితాఖిల

భువనము వలగొన్న ఫలముఁ ♦ బొందుదు రెవలూ!

నవనందిశివుల నొక్కొక్క

పవలున సేవించినట్టి భక్తులు జగతికొ.

172

ఆ. పాపహరము నిత్యపావనం బతిసౌఖ్య

దాయకంబు మోక్షదాయకంబు

నాతి! చెప్ప నేల? ♦ నవనందిదర్శన

మందజేయు నన్ను ♦ నతిరయమున.

173

క. అని యీవృత్తముఁ బ్రీతిని

ఘనుఁ డగుశంకరుఁడు దాను ♦ గోసతికి

వినిపించె ననుచు దీనికొ

మునివరులకు సూతుఁ డపుడు ♦ ముదమునఁ దెలిపె. 174

గా లి ని.

వరసురభికదగబా ♦ వాసిని! శారదాబా

వరప్రభులనితంబా! ♦ భర్గహస్తావలంబా!

కురతికుధరశంబా! ♦ కుంకుమాక్తాస్యబింబా!

వరగుణనికురుంబా! ♦ పార్వతీశ్యామలాంబా!.

175

ద్యము.

ఇది శ్రీసీతారామసేవాపేవాకలసదభినవకవితాప్రవీణ బుధ

జనవిధేయ శాండిల్యనగోత్రపవిత్ర తిమ్మాభట్టసుధీచిత్ర శేష

సూరిప్రణీతం బైనమహానందిమహిమాభివర్ణనంబునందుఁ

పథమాశ్వాసము.

శ్రీ మ హా నం ది మా హా త్మ్య ము .

ద్వితీయాశ్వాసము.

—♦ సందేశ్వరుఁడు గోక్షీరపావఁబు సేయుట. ♦—

శ్రీ గళవామాంకతలా

భాగనివాసిని ! మునీంద్రః పోషిణి ! కుచభా

గ్గాగ్రమస్పృణఘృస్పృణవతీ !

యోగిజనారాధ్యశీల ! ♦ యుచుపతిఫాలా !.

1

శే. అవధరింపుము రజతాద్రి ♦ నగజతోడఁ

జంద్రజూటుండు నుడివినఁచంద మెల్ల

నైమిశారణ్యమునులకు ♦ నయముతోడ

సూతుఁ డిట్లని చెప్పెను ♦ సొంపు మీఱఁ.

2

క. ప్రియురాల ! వినవె సంద్యా

లయ మనునొకపురము జలజఃలలితతటాకో

చ్ఛయధిక్రృతవరుణాలయ

మయుతసుకేదార మగు మహానందికడఁ.

3

సీ. ఉన్నతద్విగులు బహుప్రహు తార ! త

త్పూర్వసత్పురుషచంద్రులును గృతులు

ద్వంద్వసహిష్ణు లై ♦ తద్ధితవృత్తిచే

నవ్యయీభావంబు ♦ నందువారు

మధ్యమపదలోపమహిమఁ జెన్నొందిరి

కాంత లాపురియందుఁ ♦ గదిసి చూడఁ

గాముదీవిశదంబు ♦ ఘటితమాగృహసంఘ

మాయత్తశాస్త్రులు ♦ నందు భటులు

తే. ఏక శేషంబు నిత్యంబు ♦ నెన్ను బుధులు
సర్వ మసమర్థ మంచని ♦ నరుకు గొనక
పోలిచి; రహస్యమును బోలుఁపురవరంబు
ధరణిఁ గల్గునె? యెందేని ♦ తెలచి చూడ. 4

ఉ. ఆపుర మేలు సందనసమాఖ్యుఁడు రాజవరుండు తృప్తులై
బాపురె! మేలటంచుడనుఁబొరులు సన్నతీ నేయుచుండఁగా
గోపురమండితాలయుని ♦ గోధ్వజ గవ్యపయోధృతాదులఁ
దీపితభక్తి సంభృతమఃఖిఁ బరితృప్తి యొనర్చు నిష్ఠతో. 5
వ. ఆరాజనందనుండు చాతుర్మాస్యసమయంబు సమహేశ్వరున
కుం గోటిమగ్ధుటాభిషేకంబు నేయసంకిల్పించి మహనీయు
లగువిద్యజ్ఞుల రావించి హరిహరారాధకుం డగుటంజేసి
వారలతో నిట్లనియె. 6

తే. గ్రాహమును గూల్చి గజరాజుఁ ♦ గాచె నతఁడు
మిత్తి దెగలార్చి మునిఁ గాచి ♦ మీతె నితఁడు
త్రావె నాతఁడు పూతనాస్తనవిషంబు
కాలకూటంబు కబళించెఁ ♦ గాంక్ష నితఁడు. 7

తే. సుతుని గాఁ గొనె నలువను ♦ జూడ నతఁడు
సూతుఁ గాఁ గొనె నలువను ♦ జూడ నీతఁ
డిరుదెఱంగుల వారిలో ♦ నెక్కు డెవరో?
తెలియఁ జెప్పఁడి బుధులార! ♦ తెలిసి కొలుతు. 8

వ. పీఠలతారతమ్యంబు వివరించుట దుర్ఘటం బంటిరేని నా
మనోగతంబు వివరించెద 9

చ. జగముల కంతిరాత్మ యనఁ ♦ బాలుజనార్దనదేవునందు నా
జగముల కత్యధీశ్వరతఁ ♦ జాలినశంకరునందు నిత్యమఃఖి

విగతవిభేదబుద్ధి నయి ♦ వేషుక మీఱుదు; నట్లు లోట నే
మిగులన నర్పణబూనితిని ♦ మీఁగడపాల హారాభి షేకముకొ.

ప. అని యిట్లు తెలియం బలికి విధిపూర్వకంబుగ సంకల్పించి
మహాజనులం గూడి కోటిదుగ్ధఘటాభిషేకంబు నల్పుచుండు
నతం డ ట్లుండ. 11

ఉ. వప్రవరీతగోపవర ♦ వాసులు గోపకులాధ్యు లన్వహం
బ్రాహ్మభునాలమంద లనయంబు దలిర్పంగ మేపుచుగ్గుడు సంగ
దీప్రవప్రతనందివర ♦ దివ్యవనాంతరసీమ నొంది మా
నిప్రవరానుశాసనవినిగ్గతదుష్టమృగాళి గావునకొ. 12

సీ. విదియచందురుఁ బోలు ♦ విధమునఁ గుఱుచ లౌ
వాడికొమ్ములతోడ ♦ వన్నె కెక్కి
నిండుబొక్కెనరీతి ♦ నింతారి కన్పట్టు
వలుఁదపాదుఁగుతోడ ♦ వాసి గాంచి
గళకంబళము ముందు ♦ గదలుచు మెఱయంగ
ఖురపుటంబులఁ జాల ♦ కుదురు గల్గి
కపిలవర్ణముతోడఁ ♦ గడు నొప్పనొడలిచేఁ
గౌబేర నేత్రాభిగరము నొఱసి

తే. సురభికులజాత సుకుమారి ♦ సుందరాంగి
ద్రోణదుఘ సాధ్వీ పీనోద్ధి ♦ రుచిరలోమ
వాలచాలనచాలితవన్యమళక
కపిలధేనువు మందలోఁ ♦ గాంచ నొప్పె.

13

క. అక్కపిలదుగ్ధమును గడు
మక్కువతోగొల్ల లెల్ల ♦ మానవపతికికొ

మొక్కి యొసంగుదు రవి యతఁ
 క్కజముగ నీశ్వరునకుఁ నభిషేకించుకా.

14

స. అలమహానందిగఁహనమధ్యసీమను

బచ్చిక మేయు చాఁపాడిమొదవు
 వల్మీక భాగంబుపజ్జకు నేతేర
 నం దుండుభంగు డాఁయావుపాలు
 బాలభావగునఁ గ్రోలుచునుండు గో
 పాలకు లెఱుంగ రీఁఫాలనయను
 లీల; లీలాగునఁ జాలకాలము పోవ
 గోల తాగొల్ల లీగోవుఁ జేరి

ఆ. పిదికి పిదికి పాలబిందువు గానక

హేతు విది యటంచు నెఱుంగ లేక
 డెందమందుఁ గల కడిందిమగంటిమి
 డింద మిగుల జాలి నొంది రపుడు.

15

ఉ. వీహా పిసాసమో పిటికొ బిత్తరమో నగుబాటు వాటిలకా
 గోడలఁగూడెనో జడుపా కోవమొ బింక మొద్యప్తిదోసమో
 పోడిమివీడె నోతెవులొ పొచ్చెము లేనిఋషాంటియావుకీ
 పాడిదొరంగిపోవుటకు పాపతియేమొకొ? సూడదైవమా!.

వ. అని పలువురు పలుదెఱంగులం బలుకుచుఁ జేయునది దోపక
 విచారపడుచుండ వారిలో నొక్కకులముపెద్ద తద్దయుఁ
 బెద్దటికంబు వాటించి గొల్లలం గని మీరు మందలకడ
 నుండుపండ లించు కైన నీజాడఁ జూడ రైతి రేను గన్నంత
 విన్నవించు నిప్పట్టలో నొకపట్టి పుట్టి యిట్టట్టు గదలుచు
 గుట్టు బయలు పటపక జేవు మాపు నీయావుపాలుగ్రోలు.

క. బెడిదం బగునాపరిశువు

వడిఁ గొని పై నడిచి భయముఁ పడ కడరెడున

బుద్ధుడుతఁడు పడుఁగా కని నే

నడచితి నావేటు వడియు ఁ నాబాలకుఁడున్. 18

వ. పాలు గ్రోలుట మానఁడయ్యె నబ్బిడ్డని నడ్డగించువెర వార
య నేరక చిక్కుపడితి ననిన వల్లపులు విని యుల్లుంబులు
దల్లడిల్ల నిట్లనిరి. 19

ఉ. పుట్టలయందు సన్నునులు ఁ పుట్టరె? పుట్టినవార లెల్లఁ జె
గుట్టుగనుండ కీక్రియనె ఁ గోలిరె గ్రోవులపాలు చోరు లై
పుట్టను బుట్టి రాఘవునిఁపుణ్యచరిత్రముఁ జెప్పి యా
దిట్టయు, ధన్యుఁడఁచ్యవనఁధీరుఁడు నిట్టులె మట్టు మీఱిరే.

ఆ. పాలదొంగ యైనఁబాలుని బట్టంగ

నెట్టు లగునొ మనకు ఁ నెఱఁగరాదు

గుట్టు మీఱి వలఁడు ఁ పుట్టలో నుండునా

పుట్టఁ ద్రవ్వకున్నఁ ఁ బొడమఁ డెపుడు. 21

ఉ. పుట్టను ద్రవ్వరా దనిరి ఁ భూసురు; లిప్పని పూనునంతనే
నెట్టవె సర్పపూర్ణతలు? ఁ నిల్వఁగనిచ్చునె యెట్టివారినికొ
జుట్టు చరించుభూతములు ఁ సామృసిలంగను జేయుఁగాక హా
పట్టఁగరాదు మామొదపుఁపాలు గ్రహించెడుపిన్నపాపనికొ.

వ. అని యిట్లు వితర్కించునంత.

23

తే. దట్టి నిలువంగి తలపాఁగ ఁ చాటి జలుఁగు

చల్లడంబును మొలబొఁకు ఁ చాదుచుక్క

మొలకమీసలు కొనగాళ్ల ఁ ముచ్చె లొప్ప

రాజభటు లేఁగుదెంచిరి ఁ రాజసమున.

24

- క. రాజవరాగ్రణిబంటులు
పూజకుఁ బొల్లొనఁగ వచ్చి ♦ పొడసూపినఁ దా
మోజ సెడి గొల్ల లందఱు
భూజంబులమఱుఁగుఁ జేర ♦ మునుకొని రంతకా. 25
- తే. పితికి పొల్లొని యిటురండు ♦ భీలులార!
భీతిపడ నేల? మీకు నాభీరులార!
నిన్న మొన్నను రాక మీ ♦ రున్న తేని
పూజ విచ్చిన్న మయ్యె నపువ్యులార!. 26
- వ. అని యిట్లు పలికెడురాజభటులం జూచి చకితు లగుచు
యాదవు లిట్లనిరి. 27
- చ. వినుఁడొకవిత; మామెడలభీరములూనకుండయ్యలార!యి
వ్వనమునఁ బుట్టలో ధవళ ♦ భానుఁడు బాలుఁ డొకండుపుట్టినా
కునికటభూమి సేకపిల♦గోస్తననన్నిహితాత్మవక్త్రుఁడై
కినిసిన మానకుండఁ గల♦క్షీరము లన్నియుఁదాపు నిత్యమున్.
- వ. అని యిట్లు వల్లవులు విన్నవించిన నానుడులు మిథ్యాజల్పి
తంబులు గా భావించి క్రోధస్ఫురితాధరులై భటు లిట్లనిరి.
- ఉ. కల్లతనంబు లేల? కొఱఁగాములుసేసితి రిట్టి వొప్పగా
నొల్లఁడురాజుకోపమడ♦యోగ్యులదండ్యులఁజేయుమిమ్మహా!
గొల్లలుగానఁబెన్దొఱవి ♦ గొంచు శిరంబులు గోఁడికొందురో!
చెల్లవు మీదురుక్తులిక ♦ ఛీ యిటురండని వారు వెండియున్.
- ఉ. నిన్నటివేళనుండి దొర ♦ సీథులు గ్రోలక యారగింపకే
ఘన్నత నున్నవాఁ డతనికిన్ వ్రతభంగము గల్గె నంచుఁ దా
బన్నినపార్వతీరమణ♦భవ్యపయఃకలశాభిషేకసం
పన్నియమంబుభంగమగు♦వైఖరిజూచిభయాకులాత్మఁడై.

ఉ. గొల్లలు మేలివార లని ♦ గోపసుతత్వముఁ బొందె మాధిపుఁ
డల్లది నంబులం దటుల ♦ యంబుజనాభుఁడు మెచ్చునట్టిమీ
వల్లవజాతిపోడి మునుపఁ పం దొరఁకొంటియో! చెట్లఁ బుట్టలం
దెల్లఁ జరించుమీ కగు నె ♦ యేలికఁ గొల్వఁగఁ గొనెల - బునక.

వ. అని యిట్లదలించి పల్కురాజభటులం గని వల్లివులు పులులు
బారిం బడ్డలేళ్ళచందంబున భయాకులితస్వాంతు లై
యిట్లనిరి. 33

ఉ. తప్పలులేవు మావలనఁ ♦ దప్పము ధర్మసుసూక్ష్మమ్మా; మె
ల్లప్పుడు సాకువారల రఁమాధిపుఁ డం చెద వంచనంబు లే
కొప్పరికింతు మిట్లనఁగి ♦ యుండెడుమమ్ముల మీఱి
మీర ల, పప్ప! వినంగరాని వని ♦ యారడివుత్తురె? పెన్
మానిసుల్. 34

చ. గొఱియలవంటివార లని ♦ గొల్లల నుల్లస మాడఁ బాడియె
నరవరుఁ జేరఁగా నరిగి ♦ నైజగుణంబులఁ దెల్పఁబాడు మో
వరగుణులార! మావలనఁ ♦ బాపములేదని యొత్తి పల్కసా
కిరులలగంగ కాటమ నుఁకీర్తియు భాసతిచంద్రసూర్యులుక.

వ. ఇట్లని. 35

చ. కరమున దోటికోల నడికట్టును గంబలి వెంట నంటి వే
పఱచెడుజాగిలంబులును ♦ వంకరకత్తులు పాలదు త్తలుక
దఱుచగుదామెనల్ పలుపుఁద్రాళ్ళునుగ్రాలఁగఁజల్లడంబులక
గుఱిగ ధరించి యేగి రలఁగొల్లలు భూపతిచేతఁజేరఁగాక.

వ. ఇట్లు చేరం జని. 36

ఆ. కోల చంక నిఱికి ♦ కోడకొంగులు సాచి
దుత్త దామెనలను ♦ గత్తి డించి

దండ మొనరఁ జెట్టి ♦ తత్తజ్జపాటుతో

రాజుతోడ ననిరి ♦ యోజ దక్షిణి.

39

౪. సలినవారియెదుట నాగడంబులు నడువ నొడుచుము నోటి
గాండ్రతనంబున రజ్జు లాడెడునీబంటులవలలఁ బడకు మవ్వా
రలనిబ్బరంపుఁబలుకు లబ్బరంపుదబ్బఱులు మేము వారి
జెట్టెదుట నిలిచి వారిడురాయిడి పైఁచ నోపము గొల్లలు
సెట్లతనంపువెంగలు లని నీయుల్లులున నిల్పకుము మా
వలనినేర మినుమంతయును లే దున్నరూప విన్నవించు మవ
ధరింపుము వేకువజా మగుడు ననుదినంబును నీజరభితుంట
తనంపుటాపు చిట్టు ముట్టు లాడుచు దామెనత్రాళ్ళిం ద్రెం
చికొని వెంటఁ జని యడ్డపడుమావేతంబుల సరుకుగొనక
మోఱకులీల లేఁగయందలిమరులుమాని యడ్డమైనమాయాం
ద్రఁ గోడండ్ర నక్కసెల్లెండ్ర ముదుసళ్ళు బిల్లల నెవ్వరినేనిఁ
దనమోర నవ్వలికిం ద్రొబ్బుచుం బాటి మిట్టు పల్లం బనక
యెందేనిం జనుచుఁ జెట్టనక పుట్టనక యెద్దియేని దాటుచుఁ
బులి యనక కాలుపో తనక దేనినేని పడల్పడఁ దాఁకుచుం
దనపాదుఁగున నిరర్థశక్తిరధారాపూరంబులు వెల్లువ లై
పాటం బాటి యద్దేవరపుట్టచేరువం జేరుచుండు నట్టియెడం
బల్లెలం గలసంగడికాండ్రం గూడియు మేము సేయునది
దోషక కాలుసేతు లాడక కన్నదోయి దెఱచి చూడ
నోపక తారూ పగుదు మట్లయ్యు నెట్టకేలకుఁ దెప్పిరిలి
పుయిలోడక యప్పట్టచేరువం జేరి చూడం జూడ. 40

౪. పటపటఁ బుట్ట భేదిలగ ♦ బాలుఁ డొకండు శశాంకవర్ణుడొ
క్కట గుటుగుట్టు మంచు గడఁకంట మముంగనుఁగొంచుఁ

ద్రావుఁ బాల్, నిటలవిలోచనుం డతఁడు ♦ నిత్యము నెత్తిన
నుండు పాపరా, తుటుములు వానిఁ జేర నవి ♦ తోడనె
తోప్పను మమ్ము పూత్రియన్. 41

చ. ఒడలను బూది పెంజడలనొప్పగువంకరచందమామయున్
గళమున నల్ల నెన్నదుటికంటను జచ్చు విసంపుఁబాపరా
తోడవులు పేరురమ్మునను ♦ దోపఁ జలింపక చిన్నపాపఁ డా
నెడుఁదమయావుపాలుగడు ♦ నీటునమానక పూటపూటనున్.

తే. చిటుతపులితోలు సింగమై ♦ సేగి నేయు
జడల బుసకొట్టుపాములు ♦ బడలఁ జేయు
నొసటికంటను గలచిచ్చు ♦ పన యడంచు
ముచ్చుఁ జేరఁగ నోప మే ♦ మచ్చు మీట. 42

ప. ఇట్లగుటంజేసి బొమ్మగుడ్డల నన్నింటినిం దనపొట్టయం
దుంచుకొనఁజాలుజగజెట్టియగునాపుట్టం బుట్టినపట్టిం బట్టు
కొనఁజాలము మేము జఱజఱం ద్రిప్పి వైచినకఱకుగొడ్డంటి
వేటు దినియు నతండు పాలు గ్రోలుట మానం డయ్యె నిది
కతఁబుగా మీర లూనినచాతుర్మాస్యసమయసంకల్పితకో
టిదుర్గఘటాభిషేకంబున కుద్యాపనంబు వాటిల్లె నీతప్పిదం
బు మాయం దిడి మాతలఁ దెవ్వనేసెదవేని యేయుము
మన్నించెదవేని మన్నింపు మని యూరకున్న వల్లపుల నూ
రాచ్చి యిది పరమేశ్వరవిలాసంబు గానోపు నతిచిత్రం బద
తల యూచి యూచి కొంతతడవు మిన్నకుండి వారలం
జూచి తేపుతేవకడన యే జనుదెంచిచూచెద మీర లగు
గుం డని వారల ననిచి తనయాత్మగతంబున. 44

ఆ. గొల్లవార లిట్టి ♦ గొప్ప వహించితే
 శితిగళుండు వారి ♦ చెంతఁ జేరి
 బాలలీలఁ జూపు ♦ బాగ్యంబు గాంచిరి
 యిట్టిపదవి నాకు ♦ నెట్లు లబ్బు?.

45

ఆ. పిన్ననాటనుండి ♦ పేర్కొన్నవై వంబు
 గానరాఁడె నాకుఁ ♦ గాచికొన్నఁ
 గాననైతి నేని ♦ గడువడి నేడె నా
 యంగ మింగలంబు ♦ నందుఁ జొనుతు.

46

మత్తకోకిల.

మి ర్తిపుట్టను బాలు ద్రానెడు ♦ మిత్తిగొంగను జూచుసం
 పూర్తి యశాఫల మందఁ గూడున్ ♦ పొందఁ గాదొ
 యెఱుంగ నా, కార్తికేయునితండ్రినత్కృప ♦ గల్లు టయ్యది
 యెట్లాకో?, కర్త యశాపరమేశునాజ్ఞకుఁ ♦ గానె బద్ధుడఁ
 జూడఁగాఁ.

47

వ. అని యిట్లు చింతాపరవశుం డై పంటవలంబితేడు రేయెల్ల
 నొక్క తెఱంగునం గడపి వేకువ యగుటయు.

48

ధ్రువకోకిల.

భటుఁడు పూన్చినమేలిగుఱ్ఱము ♦ పైని నెక్కి కడంకమైఁ
 జటికలోపలఁ జేరి చూచెను ♦ జిత్రనందినివాసమున్
 జటులసారస హంస కుక్కుట ♦ చారునాదవికాసమున్
 వటుకభైరవవేత్రపాలిత ♦ వామలూరువిలాసమున్.

49

తే. చూచి యప్పడె గుఱ్ఱముఁ ♦ జొనవ కవలఁ
 దత్తణంబున డిగి చెట్ల ♦ దాపునందు

భటుని గుఱుముతోడుతఁ ♦ బరగ నిలిపి

పాదచారిగ నరిగె నా♦భక్తిపరుఁడు.

50

వ. ఇట్లదిగి ధరణీశ్వరుండు పరమేశ్వరలీలావిగ్రహసందర్శన
కుఁజూహలైమానమానసుం పై మున్నున్న నిర్వృతికాల్మ
కృత్యుం పై యుండ నెద నిశ్చయించి.

51

క. జెగురులు జెగడిల్లఁగ

నెగ్గని తలపోసి హంస ♦ లెగయఁగ దివికిఁ

మొగ్గలఁ గోకము లణఁగఁగ

బుగ్గను జలకంబు లాడ ♦ మునుకొని చొచ్చెక్.

52

తే. పంచదారను బోలెడు♦పంచధార

లందు నియమాభిషేకంబు ♦ నతఁడు దీర్చి

కాల్మకృత్యము ల్గానరించి ♦ గడియలోనఁ

బుట్ట దర్శించి ప్రణమిల్లె ♦ భూవరుండు.

53

వ. అచటినుండి వెడలి దవుదవ్వల నిండుజవ్వనంపుఁగావరమ్ము
నఁ జెంటివెటం ద్రిమ్మరుపందిగున్నలగమనాయాసంబున
నంటఁ గఱంగి చెమ్మగిలి కాళ్ళవెంటఁ జాఱునామునీటి
మీఁదినురుగుం బోలుగొజ్జంగిచిదుపలవలన జఱునం జాఱు
వటికంపుతాచట్టుమిట్టల నల్లనల్లన నరిగి తాతిపువ్వుకమ్మఁద
నమ్మన కిరవు లగుతృణగ్రాహినీలంపుఁగుట్టిమస్థులులం జొత్తి
ల్లుమ్మగనాభిరక్తంబులపొత్తున నత్తమిల్లుమెండుజపాదిపిల్లు
లనుగంధబిందుసందోహంపుతోంపులు గడచి యేఱాకుటనం
టులం దూటి కప్పరంపుమిట్ట లెక్కి యేఱకీతీవెల నలరు
జొంపంబుచేరువం జేరి ముందర.

54

మధురగజిరగడ.

అంచలమిధునము ♦ లదరిపడంగను
గొంకక కోకపుఁగొదమలు బెదరఁగఁ
గూడినకుక్కుటకులములు చెదరఁగ
నెమ్మలు నిమ్మగుఁనెళవుల కెగయఁగ
శుకములు పికములు ♦ సూక్తులఁ బొగడఁగ
వ్రాలినమాఁకులఁవైపునఁ జని గనె
వాఁడనిపువ్వులఁవకుళనికుంజము
మలయుచుఁ దిరిగెడుమధుకరపుంజము.

55

ఉ. చంద్రశీలాశలఁబు గలఁచందనసంవృత మౌనికుంజమున్
సాంద్రమధువ్రతాంగనలఁనందడిఁ బొంపిరివోపుదాని స
త్కుండలమాలమాలతులఁతోరపుదాపులదానిఁ జేరి స
క్రందనసన్నిభుండు హరుఁ ♦ గాంచఁగ నెంచె నిగూఢ
మూర్తితో.

56

వ. అంతట హరుఁడును.

57

జ. పరమయోగిజనులు ♦ భావింపలేనట్టి
తనమనోజ్ఞరూపఁమఱు మహాత్ముఁ
డైనభక్తునకును ♦ గానుపింపఁగ నున్న
మరభి వచ్చి నిలిచె ♦ సుందరాంగి!.

58

వ. ఇట్లు వచ్చిన.

59

సీ. పర్వచంద్రునినిండుఁపండువెన్నెలభాతి
మేనిడా లడవికి ♦ మెఱుఁగు లిడఁగ
ఫణిహారవేల్లితఁపటుజటాజూటంబు
వన్నియ శంపలఁవైరి గాఁగ

- వినువాఁడ వెనుకొని ♦ వెలయుజాబిలికూస
 వెల్లనిజిగిమల్లెవిరుల సీస
 గళనిబద్ధం బైన ♦ కాలకూటచ్ఛాయ
 దుగ్ధోదగతవిష్ణుఁ ♦ దొడరుచుండ
 తే. నాకుగత మైనగోజానునవ్యమధ్య
 సీమఁ జిన్నారిబుడుతఁ డై ♦ శితిగళుండు
 పాలు ద్రావెను సంతోషభరితుఁ డగుచు
 యాగభోజనమున వేడ్క ♦ నలరువాఁడు. 60
- ఆ. పాలు ద్రావుచున్న బాలుని నెమ్మేని
 దడవి నాఁకుఁ బంచితంబుఁ బోయుఁ
 జేపు మఱియు మఱియు ♦ స్థిగ్ధాంగ ముహ్సాంగ
 నాపుపుణ్య మెంత ♦ యనఁగవచ్చు. 61
- వ. ఇట్లతిస్థిగ్ధదుగ్ధవిపాసావ్యాసంగుం డగుచున్నోత్తరాసంగుని
 ముహూర్తమాత్రంబు చూచి రాజనందనుండు తల్పమృఖ
 మృగనకు రాఁ గోరి నికుజంబు వెలువడి రా నద్దేవుండు
 వామలూరునిగూఢుండు కానుండునపుడు. 62
- ఆ. వెఱచి గోవు ద్రొక్కె ♦ వేదవేద్యుశిరంబు
 ఖరపుటంబుతోడ ♦ ఘోరముగను
 వామలూరురూపభవ్యలింగాకృతి
 కయ్యె శీర్ష సుషిర ♦ మంతనుండి. 63
- ఆ. పాథుచేతఁ దొల్లి ♦ ప్రహరింపఁబడినట్టి
 శిరము మరల ధేనుఖరఖురాగ్ర
 ఘాతితంబు నయ్యె ♦ గర్భంబు చాలక
 తగులువేలు మరలఁ ♦ దగులుఁ గాడె. 64

ఆ. దానిఁ జూచి నొచ్చి ♦ తాపంబు నొందుచు

రాజు మిన్నకుండి ♦ రవళి దొఱగి

నిశటదశకుటీర♦నిలయుఁ జొనందిని

జేరి మ్రొక్కి వినుతిఁ ♦ జేసె నపుడు.

65

వ. నందియు బరమేశ్వరానుగ్రహంబునఁ గైలాసంబుఁ జేరి

ప్రమథనాథుం డై ముక్తుం డై భవానీభవులపరిచర్యసేయు

చుండివిశేషదినంబులయందు నందిమండలంబు నేవించుచుండు

వాఁడు గాన దైవయోగంబున రాజానందీశ్వరుం గాంచి

లయ్యుగాహి.

రాజపుడు భక్తజనరాజతనురేంద్రవనభూజ మగునమ్ము

నికి ♦ రాజితెడుభక్తి, బూజ లొనరించి గిరిరాజతనయేశ

సమతేజ! మునిముఖ్య! సురరాజచుత! నాకుఁ, నీజప

ఫలాత్మకుని ♦ నైజకరుణామయసుతేజ మవని స్వెలయు

నీజనులలో నే, యోజ మెఱయు? దెలియఁగాఁ జెప్పవే

యనిన ♦ భోజకులసంభవున ♦ కాజటియుఁ బల్కె. 67

వ. రాజోత్తమా! మదీయదుష్కరతపంబునంజేసి పరమద

యాథుం డైనభగవంతుం డీరమృక్షేత్రంబున నిరంతరసాన్ని

ధ్యంబు ప్రసాదించె నట్టిభగవంతుండు ధ్యానాసక్తు లైన

మిముఖాంట్లకు బాల తరుణ స్థవీర మాపంబుల లీలాసంగ

హీతశరీరుం డై దర్శనం బొసంగుచుండు నిర్లేపుండు గాన

నాధ్యాత్మికాదిబాధ లప్పరుషు నంటఁజాలవు భగవదపరో

క్షదర్శనంబునంజేసి కృతకృత్యుడవయితివి మఱియు భవత్క

పిలాముగ్ధదుగ్ధాభిషేకప్రాథమికోపభోగి యగునీకాలకంఠుం

డు ప్రథమనంది యనం బరగునది మొద లీవల్మీకక్షేత్రంబు

తుదిగాఁ బ్రాగపవన్గం బై నందిమండలక్షేత్రం బలరు దీని
యందు నవనంచులు గలిగి యుందు రీమూర్తులను సేవించి
కృతార్థుండ వగుము. 68

శా. వల్మీకాలయుఁ బూజఁజేసి సుఖమై ♦ వాసంబు వేచేరుమా
పల్నాటం జనుదెంచుచుకొ జనుచునుకొ ♦ భావిప్రపూజార్థమై
కల్కుల్ దేవునివంచు నెంచి విజహా ♦ త్కాముండ నై జ్ఞానినై
కల్మాషప్రపదాన్వవాయతిలకా! ♦ కావిపుమా యత్నముల్.

వ. అని ఇట్లు నియుక్తుం డై. 70

క. కాచకటకకటకసిరి
వాచాలుల విప్రవరులఁ ♦ బాటించి శుభా
లోచనుఁ డిట్లని పలికెను
వాచామోచారసంబు ♦ వారలఁ దనుపకొ. 71

క. మీరలు నిత్యము నిచటం
జేరుచు వేదానుయక్తిఁ ♦ జేయుఁడు పూజల్
మీరలు వనిచినపను పే
మీఱక చేయుచును జేతు ♦ మీపోషణముల్. 72

వ. అని ఇట్లు ప్రార్థించి వారల నొడంబఱచి. 73

అంతర్ధతగతివృత్తము.
తపోదరుల రాజు ♦ తా బిలిచి వే
తపోదరపురంబు ♦ దాన మిడి పూ
ట పూట నిట గుండుఁ ♦ దా యనుచు కై
వపూజ లొనరింపఁ ♦ బంచె గడఁకకొ. 74

శ. ఇట్లు నియమించి నిత్యాఖండనై వేద్యాదులకుం దగుపదా
రంబుల నొసంగుచు వీరి నందఱుం బోషించుచు మునివరుఁ

డగునందిని గొలుచుచుఁ దనపురంబునకుం బోవుచు వచ్చు
చు శివపూజామహాత్ముకుం డైయుండె నిట్లుండ. 75
సీ. బోయత వాల్మీకిఁ ♦ బొంది పూర్వమునందుఁ

గాంచినపుత్రులు ♦ ఘనలు విమల
విజ్ఞాను ; లవ్వారి ♦ విస్తృతకులమందుఁ
బుట్టినరాజన్యముఖ్యు లెల్ల
నామహానందిగ ♦ హనభూమి కొడయ లై
తపము సేయుశిలాదతపసిఁ గొలిచి
భక్తు లై భావంబు ♦ ఫాలాక్షుపయి నుంచి
పార్వతీసత్కృపా ♦ పాత్రు లగుచు

తే. మరగి యాదేవికుంజసమ్మార్జనంబు
సేసి నీర్చిల్కి ముగ్గులు ♦ చెలఁగఁ దీర్చి
కుంకుమాదుల ఫలములఁ ♦ గుసుమములను
గూర్చుచుందురు మానికెఁ ♦ గుతుక మెనఁగ. 76

వ. ఈప్రకారంబుగా నవాల్మీకిక్షేత్రజు లివ్వల్మీకక్షేత్రంబునందుఁ
బార్వతీపరిచర్యాపరు లై తత్సమీపంబున. 77

క. బసవనిపురమునఁ బాళెము.

వసతిగఁ గట్టుకొని దాన ♦ వసియించుచు న
లైసల ద్విజులఁ బోషించుచు
బసవనిచౌతును భజించి ♦ బలిసిరి వారల్. 78

ఈరీతి నిరువు రగుదొరలచే సేవింపఁబడిన పార్వతీమహేశ్వ
రభాగంబులు గలిగి యపవ్యణ్యక్షేత్రం బతిరమణీయం బయ్యె
నింతవట్టు దెలిసితి నింక దేవాలయనిర్మాణప్రకారం బెఱింగి
చెద నొకర్ణింపుఁ డని సూతుండు శౌనకాదుల కిట్లనియె.

—♦ దేవాలయ నిర్మాణ ప్రకారము ♦—

ఉ. వృద్ధుడమోఘసాహసుడు ♦ విశ్రుతమంత్రమహాపథీకియా
సిద్ధుఁ డొకండు చారుతర♦సింధురసారుడు ధీరుడౌ రసా
సిద్ధుడు మోహదూరుడు వశీకృతచిత్తుడు పర్వతోపస
న్నద్ధశరీరుఁ డాహరుని ♦ నమ్మి వసించెను వెండికొండ పై.

సీ. శిఖయందు శిరమందు ♦ జెవులఁ గంతమునందుఁ

గరముల నురమందు ♦ గటిసి జాను

పుల నేకబహుముఖభూరిరుద్రాక్షలు

పదునొకం డగువేలు ♦ భక్తి దాల్చి

సర్వాంగసంలిప్తసారభస్ముండును

శార్దూలమార్దవచర్మవసనుఁ

డక్షమాలాలక్యతాత్మహస్తుండును

జపచలదోష్ఠుండు ♦ జటిలుఁ డగుచు

పే. లింగలంబితగఘ్నుడు విలీనయజ్ఞ

సూత్రధరుడును బాదుకాశోభిషదుడు

కుండికాజనదండసత్కుశకరుఁ డగు

తైవముఖ్యుండు రజతాద్రిసానువునను.

81

వ. ‘శివా త్వరతరం నాస్తి’ యనియును ‘శివ ఏకో విశిష్య
తే’ యనియును శివసర్వోత్తమత్వం బుపపాదించుచునుండి
యొక్కనాడు ప్రదోషసమయంబున మహానటునినటనోత్స
వంజు దర్శించుటకై కైలాసాధిత్వకాంతరాళవనమధ్యరంగ
మండపంబు దటియంజొచ్చె నక్కడ.

82

సీ. వాగ్దేవి వీణియ ♦ వాయిచి కొలువంగ
 నలువ తాళం బమం ♦ దముగ వేయ
 మార్దంగికత్వంబు ♦ మాధవు డొగిఁ దాల్చు
 వైణవికత్వంబు ♦ వాసపుండు
 పూనఁగా శ్రీదేవి ♦ భువనమోహనలీల
 గానంబు చిత్రనైఃఖరుల బాడఁ
 గార్యక్రమధారేయ మై వేల్పు
 పిండు గ్రచ్చట నిండి ♦ ప్రీతిఁ గొలువ

తే. జడలు విడివడ హరముల్ ♦ చౌకలింప
 మేను చెమరింప మేదిని ♦ మిగుల నద్రువఁ
 జటులనటమూర్తి దేతతాచక్రవర్తి
 నటన మొనరించె శాంకరి ♦ నగుచుఁ జూడ. 83

వ. ఇట్టిశ్వరుండు నటనోత్సవంబు సల్పి కొంతప్రాద్దునకుం జాలిం
 చి దేవతల నందఱుం బ్రసాదదృష్టి మన్నించి వారివారి
 నివాసంబుల కనిచి యారసాసిధుం గని. 84

శా. ప్రీతిం జేరఁగఁ జీరి నేద దొఱఁగన్ ♦ వేయింపుమా సెజ్జనా
 నాతం డట్టు లమర్చి తన్నయతతోనాస్వామిపాదాబ్జముల్
 చేతందాలించి యొత్తుచుండఁ గని యోసిద్ధా! మహానందిలో
 ఖ్యాతాగారము గట్టఁగాఁజనుమువిఖ్యాతుండవౌదంతటఁ .

క. అని దేవుండు పనిచిన విని
 ఘనుండు తటాలునను వచ్చి ♦ గగనచరుం డై
 కనుఁగొనె నందినివాసము
 వనతరుసంవాస మవితవరతాపసమున్. 85

వ. కనుఁగొని తనలోన. 87

సీ. ఈదారి సముదారః కేదారములఁ దూఱు
 దారభాగ్భూదారః తతుల నొప్ప
 నీసీమ మునిహూమః హితధూమరుక్మాన్యమ
 కుటభూమసుమఘమంఘమితవివిన
 మీవంక యకలంకః హితసంకుమదవంక
 సంకులమృగమదః సారభంబు
 ఈకోన లీశానః హితకనదపదాన
 సునిదానసురగానః సుందరములు

తే. శివునిపుష్కరిణి మునిసంజీవకరణి
 ధరణి జాపక మోక్షాప్తిధన్యసరణి
 భవుఁ డనుధనంజయున కిది ధాన్యదరణి
 క్షేత్ర మిది యంచుఁ బ్రీతుఁడై చేరి చూచె. 83

చ. పలపల విష్ణుతీర్థ మతివైభవ మేర్పడ నొప్పుచును దా
 పల ఫలవృక్షమధ్యమున ధ్రువహృదనోహరతీర్థ మొప్పెడి
 నడుమునునందితీర్థమిది నైజముగాఁ బ్రవహించుమూల నీ
 నిలయమునర్వసమృతమునిక్కమునర్వమతసులొందుట.

మ. మునికన్యాజలకుంభ సేచితమహామూలంబు లీవృక్షముల్
 వనవానప్రతిహూమధూమనిచయః ప్యాసీలశాఖాభు లై
 జను లారంగను గట్టుపుట్టములచే సంశుభపార్వంబు లై
 మనముహ్వాంగఁగఁబార్వతీభవులసన్మాన్యాకృతినొప్పెడి.

సీ. నెమరు వెట్టుచుఁ దమ్ము ధివురుగోవులతోడ
 సయ్యాటములు సల్పు సరసఁ బులులు
 నివ్వరియన్నంబు నెఱియంగ భుజియించుఁ
 బిల్లు లెల్కలు చేరి ప్రీతితోడ

బ్రభునిశ్వాసముల్ ♦ బాగుగాఁ గబళించి
 భోగిలోకము తృప్తి ♦ బొంగుచుండు
 శ్వేతకపోతముల్ ♦ చెలఁగుచు విహరించు
 శ్వాపదంబులు లేళ్లు ♦ సలుపు సఖ్య
 లే. మిట్టలమ్ముగ శత్రుత్వ ♦ మెఱుంగకుండ
 మైత్రితోడుత మెకములు ♦ మరగి తిరుగు
 సకలఋతువులధర్మముల్ ♦ జరగు నెపుడు
 నందిగిరిఁ జూడ రజతాద్రిఁచంద మార !.

౯1

సీ. కర్ణయుగ్మముచెంత ♦ ఘంటలు మ్రోయించి
 వెలిశబ్దములు దాము ♦ విననివారు
 గండకఛ్చైరలతో ♦ గళములు దీపింప
 వీరశైవతి విష్ణువీగువారు
 ఖట్వాంగములు వూని ♦ కావిజడల్ దాల్చి
 కాపాలవృత్తిచేఁ ♦ గ్రాలువారు
 నిత్యనైమిత్తికనియమసంపన్నులై
 ధర్మముల్ సలిపెడుతాపసులును

తే. దరువులను గాళ్లు గీలించి ♦ తలలు క్రిందు
 గాఁగ ధూమంబు ద్రావుచుఁ ♦ గఠినతపము
 సలుపుపెద్దలు నిం దుండి ♦ సాంబశివుని
 మదిని గొలిచిరి నిత్యంబు ♦ మహిమ దనర.

92

మ. ఇటకున్ వచ్చెను సిద్ధుఁ డంచుఁ గడఁకన్ ♦ హృద్యంబుగా
 త్రేతభూ, తటభూజంబులు పండ్లఁజేనియలచేఁతన్ గానుకల్
 గూర్చుచున్, విటపాటచ్చుకవాక్కులం బొగడుచున్ ♦

వేడ్కో బ్రహ్మనార్యనల్, ఘటియించెన్ మహి సాధు
పూజనపరుల్ ♦ గారే మనోజ్ఞాగముల్? 93

ఉ. నల్లనికొండ నెత్తముల ♦ నాణెపుదీపలపువ్వుటిండ్లలో
మల్లెలపాన్నులం దలరి ♦ మారవికారపరీతచిత్తలై
చ్చిలునఁ జెంచుగుబ్బెతలు ♦ చెక్కులఁ జమ్ముదివాదివాసనల్
చల్లుచు వీవసాఁగె నుర ♦ శైవునిమీఁడను గమ్మ తెమ్మెరల్.

వ. అట్టియెడ సింధుండు కాసారావగాహనంబు సేసి నిర్వృత్తి
క్రియాకల్పుం డై వల్మీకరూపి యగుభగవంతుం జేరి 'ఓం
నమ శ్శివాయ' యని పల్కాఱు నుశువుచుఁ బ్రణామంబు
లాచరించి చతుష్పత్యుపచారంబులఁ బాశుపతాగమవిధానం
బున దివ్యపూజ లొనరించి తదనంతరంబు. 95

ఆ. పరశవేదితోడ ♦ భాసిల్లుకలశంబుఁ
గల్పలతయుఁ గరయుఁగమునఁ బూని
'పాహి పాహి' యనుచుఁ ♦ బౌర్వతీకుంజంబు
పజ్జఁ జేరి యుండెఁ ♦ బావనుండు. 96

ఉ. 'రాజసుతుండురాజితుండు ♦ రాజముఖుండువిరాజమానుడౌ
రాజవతంసుఁ గొల్వ నపఁ రాజితబుద్ధుల విప్రవృద్ధులఁ
బూజితవృత్తిఁగూర్చుకొనిఁపొంగుచువచ్చి క్షణమహాత్యునిఁ
భూజమునీడయందుఁ గలఁపుణ్యనిబద్ధు రసాఖ్యసిద్ధునిఁ. 97

శా. ఆకారంబున నింగితం బెఱిగి యాహా! యెంతపుణ్యాత్ముడీ
లోకానందకరుండు పావనుడౌ దా ♦ లోకేశ్వరప్రీతిగాఁ
బ్రాకారాదులఁగట్టునొక్కొ! యిచటఁభావింపఁగాదేనియా
లోకంబుల్ పరగించియీ నెలవులాలోకించుఁ దానేమిట?.

- క. అని మనమునఁ దలపోయుచు
జనపతి యామునివరేఁబ్బునరస కరిగి పే
ఘనముదమున నతు లొనరిచెఁ
దననామము నుడివి బాష్పధారలు దొఱగఁగఁ. 99
- తే. లేచి కరసంపుటము చారులీలఁ దాల్చి
వరద! మీనామకలిత మావర్ణవిసర
మరయుచుండెడు నాడెండ ధమరఁ జేయుఁ
డనిన సిద్ధుండు దరహాస ధమర నుడివె. 100
- క. వినుము రసాసిద్ధుండను
జనుడెంచితి దేవగృహము ధ చయ్యనఁ గట్టిం
ప ననన్ ముదమున జనపతి
పనివారలఁ బిలువఁ బనిచెఁ ధ బరమప్రీతిక. 101
- క. ఖనికుల శీల్పచారుల
ఘనులను గుడ్డాలటంకకరణధరుల మేల్
పనులందు సమరుల నా
జనపతి పిలిపించె నపుడు ధ చారులచేతక. 102
- చ. అపుడు రసాఖ్యసిద్ధుండు మహాజనపూజ్యుండు విప్రవృద్ధులకొ
నిపుణుల శాస్త్రమార్గపరినిష్ఠుల వేత్తలఁ జూచి కార్యముకొ
విపులతరప్రమోదమున ధ విన్నప మొప్పుగఁ జేసి తత్కన
త్కన సుముహూర్త మేర్పఱచి ధ కృత్యములకొనియమించె
శిల్పులక. 103
- వ. వాస్తుశాస్త్రజ్ఞులు నిరూపించినవిషమాయపరిపాటిం బొటించి.
శా. భేరి కాహళికా మృదంగ పటహ ధ ప్రేయోధ్వనుల్ పర్వఁగా
హారక శంకువుఁ బూజసేసి విధివద్ధోమంబులక వ్రేల్చి స

న్నారీయుక్తుల విప్రులం బిలిచి నాఁనాదానముల్ సేసి తాఁ
బ్రారంభంబున శంకరుం గొలిచి సంభావించి నిల్పెన్ వెనక.

వ. ఇట్లు దేవాలయనిర్మాణకార్యంబు ప్రారంభించి యనుదినం
బును సాయంకాలంబునం బనులవా రందఱు పక్షి దీటి
తమతమచెంగటి సైకతంబు రాశిఁ జేసికొనినం దత్తణంబరసా
సిద్ధుం డమృతకలశమున నారాసులను స్పృశించి చను చుండు
నప్పుడు.

106

క. చేసినవారికిఁ దమతమ

చేసినపనికొలఁది ఫలము ♦ చేకూరెడు నో

శ్రీసాంగౌ! యని తలఁచుచు

దోసిలిచే నెమకి చూడ ♦ దొరకును ధనముల్.

107

ల. హెచ్చు సేయువారు ♦ హెచ్చుగా ద్రవ్యంబు

తగ్గుసేయువారు ♦ తగుధనంబు

వారివారిపనికి ♦ వలసినమాత్రంబె

ధనము లందుచుండు ♦ తథ్యముగను.

108

సీ. కుద్దాలముఖముల ♦ గుప్పించి పాదులు

రహి మించి వేడ్కతోఁ ♦ ద్రవ్యువారు

పొలుపొంద శిలలను ♦ బొందించి జిగిమిఱు

గారచే గోడలఁ ♦ గట్టువారు

బండ్లమీఁదను దెచ్చి ♦ భారంపుశిలలను

దోరంపు వేడ్కతోఁ ♦ ద్రోయువారు

ఉలిమొన మెలయించి ♦ యురువై నకబెముల్

పొడవై నదూలంబు ♦ లిడెడువారు

తే. పరశుపాతంబు పరగించి ♦ బలముతోడ
 మాఁకులను గొట్టి తీవడొంపములు నటికి
 పొదల నురుమాడి పుట్టలపొందు చేజిచి
 బయలు సేయుచు బలముచే ♦ బ్రబలువారు. 109

ప. ఒండాంబులను మీఱుచు. 110

సీ. ప్రాకారమండపప్రకటమహాద్వార
 గోపురచత్వరకుట్టిమములు
 ముఖమండ పాస్థానముఖ్యమండప గర్భ
 గృహ మధ్యరంగ సంకీర్తశాల
 లాగమయాగీయహవనార్థశాలలు
 పాఠశాలలు నాట్యభవనములును
 భాండాలయంబులు ♦ బహుపదార్థము లుంచు
 కోస్తాగృహంబులు ♦ కొమరు మిగిలి

తే. ఛత్ర చామర డోలికా ♦ శాల లలరఁ
 జగదశాలలు వాహనచయము లుంచు
 శాల కల్యాణమండప ♦ జపవిశాల
 శాల లలరంగఁ గట్టిరి ♦ చారుగతిని. 111

చ. కృతకమృగేంద్రములకనులఁగిన్కమెయింగనబెగ్గడిల్లుచు
 న్నత గొని పాటు లేడిగమిజానగుబొక్కిటి నెత్తు రొల్కి నం
 తతము సువాసనాపరిణతం బగుతోరణచారు దేహళీ
 చతురకవాటరమృగము ♦ శాంకరగేహముపొల్చెరమృగమై.

ఉ. ద్వారపుగోపురాగ్రములబింగరుబొమ్మల నిల్పియుండఁగా
 వాడివిలోచనానిమిషభావము గాంచి యమర్త్యభామినల్

- గూరిమిఁ జేరి వారి జతఁగూడఁగఁ జీరి సదుత్తరంబు లే
కూరక చూచుచున్న భయం మొంది వెసంజనిరభవిధికిఁ.
- ఉ. గోపుర కాంచనప్రకటఁకుంభము లంబరమందు భాసితె
బాపురె! దక్షయాగమునఁ భానునిపండ్లగల్పించి యంతటఁ
గోపమువోక శంకరుడుఁ కుచ్చితు సూర్యునిదున్నొక్కొత్తగా
దీపితసూర్యబింబములఁ దేవపదంబున నిల్పెనో! యనఁ.
- చ. అగరుసువాసనాసురభిఁభాద్యుతధూమము వోమమందున
ద్విగనధుసీభృదాకనదఁగారసుధాతపకాంతి యన్ మహా
సుగమపయఃపయోనిధినిఁ సుప్తినిమిత్తము పవ్యళించునా
ఖగవతి కేతనుండో! యనఁ గానఁగ నాయెను ధీరకోటికిఁ.
- శా. గాణాపత్యనికేతనంబు మొదలన్ గల్పించియామిఁదటన్
సూనోత్తంభితపార్వతీలయమున్ శోభిల్లఁ బార్వ్యంబునఁ
గోణంబందున పీఠభద్రుగుడిఁ దత్కూలంబునన్ భైరవున్
శ్రేణికి నిల్పిరి భృంగి చండి గుహులన్ శ్రేయఃప్రదున్
నందినిన్.
- 116
- వ. ఇట్లు పశ్చిమాభిముఖంబును దక్షిణోత్తరాపరభాగప్రతిష్ఠిత
మహాద్వారత్రితయాభిరామంబును దివ్యప్రకారప్రవృత్తంబు
నగణ్య శిల్పనైపుణ్య వినిర్మిత గోపుర ప్రథాధవళిత దశ
దిశావకాశంబును నానాజన నివాసాచిత మండపాభిరామం
బును బుణ్యపుష్కరిణీ రంగదుత్తుంగ తరంగ నటచ్ఛీకర
నికర శీతలాయమానంబును జందన పిచుమంద మందార
చాంపేయ మాలూర దేవదారు పనసాశ్వత్థ నీపాశోక
రసాల సాలతమాల హింతోబ తరుచ్ఛాయాచ్ఛాదితంబును
మాలతీ మాధవీ మల్లికా వల్లికా వేల్లిత కైతక నికుంజ

మంజుశంకును, దేవపుష్కరిణీ కుల్యాజలప్రవాహసంవర్ధిత
 కేదారభాగపరిస్ఫుటరాజశాలీక్షునాగవల్లీహరిద్రా లికుచ
 కదళీ నారికేళ దాడిమ తరుమండ శుక పితి శారికా
 మయూర జలకుక్కుట కోయష్టిక మరాళ కోలాహలంబు
 నుం గా రచించినం జూచి రసాసిద్ధుండద్దేవాయతనంబు
 సమ్మార్జితసంసిక్తంబు గావించి శ్రీగంధంబు చిలికించి రతి
 సంపురంగవల్లు లలరించి నవపల్లవతోరణంబు గట్టి చిత్రం
 బులు చిత్రించి సాంకవ కస్తూరీ కర్పూర కుంకుమ గోరోచ
 నాది సుగంధద్రవ్యంబుల సేకరించి యవ గోధూమ శాలి
 తండుల ఘృత గుడ తైల హింగూ జీరకాదులు సంపాదించి
 రంభేక్షుకాండ నారికేళశాఖాశోభితంబు గావించి చలవ
 చప్పరంబు లమర్పించి మేలుకట్లు గట్టించి కాలాగరుధూపి
 తంబును గర్పూరదీపదీపితంబును గావించి మహాజనుల
 రావించి రాజద్వయసనాథుం డై వృషభధ్వజం బెత్తించి.

సీ. పుణ్యముహూర్తంబు ♦ బోధించి విప్రులు

పుణ్యాహుఘోషంబు ♦ బోరు కొలుప

మంగళతూర్యముల్ ♦ మండ్రకాహళశంఖ

భేరినినాదముల్ ♦ బిట్టు మ్రోయ

నాగమజ్జలు నేరి ♦ హవనంబు లొగి జేసి

బలివిధానంబులు ♦ పాళి సలిపి

పూర్ణాహుతులు నేసి ♦ పూజనం బొనరించి

నీరాజనంబులు ♦ నిష్ఠ నిచ్చి

తే. విప్రసంతర్పణ మొనర్చి ♦ విభవ మెనగ

గో సువర్ణ తిలాజ్య భూఃకోటిఁ గోటి

- పాటులకు నిచ్చి తా మొక్కి ♦ భక్తితోడఁ
జిత్త మలరంగఁ దృప్తుఁడై ♦ సిద్ధుఁ డవల. 118
- వ. విష్ణాద్యక్షులనందిప్రదేశములయందు జేవాలయంబులు గ
ట్టించి తద్దేవతానందప్రోక్షణంబులు గావించి యచ్చట సేవ
కుల నియోగించి యఖండనైవేద్యాదు లొసంగి రాజాను
మతుం డైయుండి యప్పడు. 119
- న. శిల్పాచార్యులఁ దియ్యని
జల్పితములఁ జేరఁ బిలిచి ♦ చాలగఁ దొడవుల్
పొల్పొందువస్త్రజాత మ
నల్పముగా నిచ్చె సిద్ధుఁ ♦ డధికధనంబుల్. 120
- క. అని యీవృత్తముఁ బ్రీతిని
ఘనుఁ డగుశంకరుఁడు సరగ ♦ గౌరీసతికిఁ
వినిపించె ననుచు దీనిఁ
మునిజనులకు సూతుఁ డట్ల ♦ ముదమునఁ జెప్పెన్. 121
- మాలిని.
- ఖరలసదసిపాణీ ! ♦ కామవిద్యేషురాణీ !
పరిచితశుకవాణీ ! ♦ భవ్యచాపేషుతూణీ !
వరనయనజిత్రైణీ ! ♦ బాధవిస్తారశ్రోణీ !
సరసకినలపాణీ ! ♦ చారునాగాభవేణీ !. 122

గత్యము.

ఇది శ్రీసీతారామసేవా హేవాకలసదభినవకవితాప్రవీణ
శాండిల్యసగోత్రవవిత్ర తిమ్మాభట్టసుధీపుత్ర బుధజనవిధేయ
శేషయసూరిప్రణీతం బైనమహానందిమహిమాభివర్ణనం బను
ప్రబంధంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీ మ హా నం ది మా హా త్య ము .

తృ తీ యా శ్వా స ము .

ఉ. హైమవతీసతీ ! రచితహారపరిష్కృతి ! సచ్చమత్కృతీ !
 శ్రీమతి ! సుప్రతీకగజసేవితదిక్పతిజాతసత్కృతీ !
 సోమకళావతీ ! నిగమసూక్తివివేచితభాసురాకృతీ !
 శ్యామలకోమలాకృతి ! విశాలమతీ ! జలభీతి ! పార్వతీ !

ఉ. అవధరింపుము సభలలో ♦ నార్యజనులు

సరనగోష్ఠులఁ బలికెడుచందమహనను

వెలయుతిరునాల్లసా రెల్ల ♦ విస్తరిల్ల

విన్నవించెద మది గడుఁ ♦ బ్రీతి నొంద.

2

ఉ. ఆరయ సిద్ధుఁ డట్లచట ♦ నాలయముల్ రచించి

వేడ్కలొ, ప్పారఁగఁ బూజ నిత్యము మహాభయభక్తులఁ

జేయునట్టి పూ, జారుల నేర్పరించి విధిసంగత మాశివరాత్రి

యందు వే, చేరి మహూత్సవం జెపుడుఁ ♦ జేయగఁ

గట్టడి సేసి యేగినన్.

3

—♦ ఋ తు వ ర్ణ న ము ♦—

ఉ. భాసిలెమాఘమాస మతిభాస్వరభాస్కరభాస మాష్టవో

పాసనపూతతాపసము ♦ భావజదీపనశైశిరానిల

త్రాసితపాంథమాససము ♦ రంజితవంజుళకుందమంజరీ

వాసితదిగ్వికాసము దివౌకసు లెన్నఁగ సుప్రకాశ మై.

4

తే. పరమహంసుడఁ నయ్యును ♦ బాడి దప్పి

దక్షిణాశను మెలగుట ♦ తగవు గా ద

టనియె భానుఁడు తేజస్వి ♦ యగుచు మిగులఁ

జనియె లోకోత్తరోన్నతస్థానమునకు.

5

వ. అవుడు.

6

ఉ. తాకి పలాశమండములు ♦ త మ్మొదిరించి బితాన మొగ్గలక
బాకులు సూపి కేగి తమిఁపల్లవచేష్టల నుల్లసిల్లగా
సోకెడుభూత మం దొదవి ♦ సొమ్మసీలంగనుజేయఁ గానలో
నాకులపాటు కొమ్మల కఁహా ! కలిగెన్ వనదుర్గమస్థలిన్.

ఆ. గాలివేటకాఁడు ♦ గహన మకవలయందుఁ

చెట్టు లన్నులుగులఁ ♦ జిక్కబట్టి

యెఱుక లూడ్చి ధరణి ♦ నేసెనో యనుమాడ్కిఁ

బండుచూకుగములు ♦ వడియె నవుడు.

8

చ. అసహహిమాగమాహముల ♦ కల్కి కృశానుఁడు వృక్ష
దారులక, మసలక దాగి యుండిచలి ♦ మాయుట దోచి
నఁ దిన్నతన్నఁగా, వెన శిఖలకబయల్పఱచి ♦ వేసవిరాక
కుఁ దొంగి చూచెనో, పస ననుమాడ్కి శాఖలను ♦ బల్లవ
సంతతి దోచె నత్తఱిన్.

9

చ. పిక మనుగారడీఁ డిగురుపిం డనునగ్నిని మ్రొంగఁ బూనఁగాఁ
జకితమతిన్ వసేందిరయుఁ ♦ జయ్యనఁ గాంతిని మార్చి
వానినిన్, వికలతఁ జెందకుండఁగను ♦ వేగమ కప్పెనో నాఁ
బ్రహ్మ స్తమా, శుకనికరాభ మాపసిమి ♦ చూడఁడగెన్ దలి
రాకులం దొగిన్.

10

చ. ద్రుతగతిఁ జేరఁ బాటి వెదుఁరుంబొక లాగగనంబు ముట్ట న
ద్భుత మగువానివేటులను ♦ దూలినతారలు నేల రాలి తా
రతికుతుకంబునన్ మరల ♦ స్రభము నెక్కఁగఁ గోరి మాఁ
కులన్, జత గొని నిల్చె నా వెలసెఁ ♦ జక్కనిమొగ్గలు
వృక్షశాఖలన్.

11

సీ. చక్కెరవిల్లునిఁగనమ్మోహనాస్త్రముల్
జమిలిముక్కలులఁచలిదిముడులు
వనరాశివనరాశిఁ ♦ బరగిన బుగ్గలు
తరు లనుమఘవులఁ ♦ దగులుకనులు
మధునుధాపరిపూర్ణఁమంజులకలశముల్
సుమరజశ్చందనఁచూర్ణపుట్టి
కలు వనఖనిఁ బుట్టుఁఘన మైనహీరంబు
లెన్నఁగా విరహుల ♦ కెదురుచుక్క

తే. లఖిలవిషయాగ్రగణ్యంబు ♦ లనఁగఁ దనరి
నకలపూజలకును దాము ♦ సాధనంబు
లగుచు గుబురు లై సొంపుగా ♦ నలరి మిగులఁ
దోచెఁ బువ్వులు కొమ్మలఁ ♦ దొడవు లనఁగ.

12

తే. జమిలిముక్కలిజవరాండు ♦ జతలఁ బాడ
శుకపికాంగన లేతెంచి ♦ చూచి పొగడ
రజము రమ్యాంశుకాస్త మై ♦ రహి వహింపఁ
బుష్పవతి యయ్యె వనలక్ష్మి ♦ పొటమర్లి.

13

చ. అలరువసంతనూతనవిహారము నొంది వనాళిలేమి యు
జ్వలితశలాటుయోగమున ♦ సంభృతగర్భిణి యయ్యె మంజరీ
మిళితమిళిందయోగమున ♦ మేలికుచాగ్రపునల్పు ధూళికా
ఛలమున వక్త్రపాండిమముఁ ♦ జారుమరందము ఘర్మ పై
తగఁ.

14

క. వనరాశి యగుట మరకత
మణిగణములు పుట్టె ననఁగ ♦ మ్రాకులఁ గాయల్

ఘనసుప్రకాశ మొందెను

వనలక్ష్మీస్ఫురదురోజునై భవ మేనగః . 15

శా. భూవుత్రుండను సేను బాదపములుకా ♦ భూజంబు లకా
వేడ్క లోక, దోచక వచ్చి కుజండు సోదరకృపకా ♦ దోచ
బుట్టు తొచెట్లస, ద్వాపారంబులఁ జూడఁ గోరి సలరూ♦క
ప్రాప్తి దా నిల్చె నా, నాపద్మారుణరత్న కాంతులను గా♦
యల్ మించె వృక్షంబులకా. 16

మ. శుకతుండాగ్రవిదీర్యమాణఫలజస్రాతోరసాసారముల్
వికసింపం గునుమఁపుజాలు మెఱు పై ♦ విష్ణైసగ్నాధ్వ
నల్, పికనాదంబులు గాఁగఁ బల్లవమిశ్ర♦త్పితచ్ఛదంబుల్
ధనుః, ప్రకరం బై తగ వన్యసీమ గనియెకా ♦ వర్షాగమో
ద్యోగముకా. 17

చ. సరసులఁ గూడుతమ్ములను ♦ సాచెకు నార్పులఁ జేరి దూఱు
చుకా, సరవి రజస్వలాప్రసవసంకరజాతులపొందు మెచ్చు
చుకా, మరగక కాంచనంబులను ♦ మంజులతామము
లాశ్రయించె బా, మరతను దేంట్లు; నిత్యమధుమత్తుల
కేటివివేక మారయకా ? . 18

ఉ. ప్రెగ్గడ యావనంతుడు గఁ ♦ బెద్దవజీరుగఁ బిల్ల తెమ్మెరల్
భ గ్గునకోకిలంబు దళ♦వాయి గఁ దుమ్మెదపిండు దండు గా
నిగ్గులఖత్తు లాణ మది ♦ నెప్పరి చిల్క శరంబు దండిపూ
మొగ్గయుఁ గా మరుం డడరి ♦ ముట్టెను ముట్టడి వేయఁ
బాంధులకా. 19

క. తమ్ములపేరిటిమరుకుం

తిమ్ములు నాటంగ విరహితండముఘనచి

త్తమ్ములు ధైర్యరమావి

త్తమ్ముల నెనఁ గోలుపోయి ♦ తల్లడపడియెన్.

20

3. శిశిరవనంతగుణంబుల

విశద మగుఁడు మాఘులక్ష్మి ♦ నృశనమదేభాం

కుశశివరాత్రియు వచ్చెను

శశిశేఖరుభ క్తజనము ♦ సంతోషింపన్.

21

తే. అధిక దారిద్ర్యశమయితి ♦ యభయదాత్రి

వచ్చె శివరాత్రి పుణ్యముల్ ♦ పండుధాత్రి

పంచపాతకవల్లికా ♦ పటులవిత్రి (?)

మాఘకృష్ణచతుర్దశీ ♦ మహితరాత్రి.

22

వ. అంత నప్పు డప్పడమిఁజేఁ డంతకు మున్న లోకానందియగు
మహానందిజేరం జని యందుఁగట్టురాపట్టిచెట్టుబట్టినట్టిదిట్టకు
జోహా రొనరించి యప్పడ చనుచెంచియున్నవాఁడు దన్ను
బొడసూపి ప్రణమిల్లుపాశేంపుమన్నెదొరపిన్నవాని మన్నన
చేఁ గాంచి వానితోడంగూడి పొన్నలగున్నలసీడల వేడుకలు
సేయుపల్లవ ఫల పుష్పాభిరామం బగువనంబు చూచుచు
మచ్చిక నచ్చెలికానితో ముచ్చట లాడుచు మాఘమాహా
తృత్యంబును మహాశివరాత్రిప్రభావంబు నుపన్యసించి మన
మిప్పణ్యదినంబులయం దీపురాతనదంపతు లగుమృడానీ
మృడులకుఁ గల్యాణమహూత్సవంబు సలిపి దానం గృతకృ
త్యులము గావలవదే! యనినఁ గిరాతనేతయు విని వినయం
బున ముఖవిలాసంబు నెఱపి మహాత్మా! నాచేఁ బనిగొనుట
కీవ యొడయండ వీవు పనిచినవను లేఁ జేయుదు నానతీయ
వలయు ననిన సంతోషించి నీ విందల్లిపాకారమండపాదుల

నలంకారము నేయించి కల్యాణమహోత్సవంబునకు వల
యునమస్తసంభారంబు లాయితంబు నేయింపు మని నిర్దేశ
శించి యచ్చోటు వాసి. 23

ఆ. రాజు వెడలె నంత ♦ రమణతో శివరాత్రి
పూర్వదినపురాత్రి ♦ పురమునుండి
యత్సవంపుమూర్తియుగళము గొనిపోవ
మనము కొతుకంబు ♦ మహిమ దనర. 24

వ. ఇట్లు రాజు సంద్యాలయంబున కరుగుటయు నంత నిక్కడ.
ఉ. బోయలనాయఁ డూడిగపుఁమూడలఁ జేరఁగఁ బిల్చి వార
లన్, సోయగ మేర్పడందనరుఁహాలినికేతనమందు మెల్పను
లేసేయఁగఁ బంచె బంచుటయుఁ ♦ జెట్ల వెదుళ్ళను ద్రుంచి
వానిచే, బాయలు దీర్చి కట్టి రట ♦ బాగుగ వీధులు
నిండ్లు బంతి గాన్. 25

చ. రజకులు కుంభకారకులు ♦ రాతులు చెంచులు బెస్తలొడ్డ
లున్, సుజనులు వడ్లకమ్మరులు ♦ సోమకళాధరుగేహవాటి
లోఁ, బ్రజ కనురాగ మేర్పడఁగఁ ♦ బందిఱులుం దగు
చప్పరంబులున్, గుజములనీడ వేడు కగుఁకొట్టములున్
రచియించి రెల్లెడన్. 26

చ. మసలక సున్నముం గలిపి ♦ మాయనిపూతలు పూసి
రంగుతోఁ, గొసలను జాలు దీసి ఘనఁగోపురకుంభములెత్తి
యాగుడిన్, గసపులు చిమ్మి నీ ర్చిలికి ♦ గందపుఁబూతలు
పూసి ముచ్చటన్, బస గలరంగవల్లికలు ♦ పచ్చనితోరణ
సాళి యేర్పడన్. 27

త. వెలయించిన. 28

చ. పసుపును గుండుముంబు ఘనభాజనముల్ శయనాసనాదు
లుక్, వసనము లూచువత్తులు సువాసనవస్తువు లాకు
వక్కలుక్, పానగుపదార్థరాసులును ♦ బూర్ణము తౌఘృతి
తైలకుంభముల్, పస గలస్రస్కవంబులును ♦ బానన
వస్తువు లుంచె నచ్చటక్.

30

వ. రాజసందనుండును సంద్యాలయంబున నిరుగుచుండి తత్పురి
వనోపకంఠగబున సముత్క్రంతకలకంఠకంఠోదితివికస్వరస్వరం
బులకు భవనంబు లగుచనంబులను వసంబులకు నికటంబు
లగుతటాకంబులను దత్పరీవాహసంవర్ధితకలనుమంజరీపింజరీ
భూతకేదారంబులను, వాని కిరుగెలంకుల సమున్నిదహరి
ద్రావాటికలను, వానిపిఱుంద సత్తయైత్తవక్షేతంబులను, వాని
కుఱుంగట వేల్లితనాగవల్లివాటికలను వీనిచే నభిరామం బగు
ప్రాకారంబుం జూచుచు బురంబు సొచ్చి నగసుసేరి చారులం
బనిచి కులవృద్ధుల రావించి సత్కరించి దేవతామహి
దంతం బెఱింగించి వారలయనుమతిచే బురాలంకారంబు
సేయఁ జూటం బంచుటయు నప్పు డప్పురంబు సమ్మార్జితి
సంసిక్తమార్గంబును సుధాధవళితగృహంబును నవతొరణా
లంకృతంబును నున్నమితధ్వజంబు నుజ్జ్వలభితతూర్యఘోషం
బును నానావస్తువిస్తారితవిహారమార్గంబును నవినవస్త్రాభరణా
లంకృత తరుణీతరుణజనంబును దేశాంత రాగతజనసమ్మర్దంబు
నయ్యె నట్టియెడ.

31

తే. రాత్రి వేవేగ రాఁ గోరు ♦ నీతి నేత్రుఁ
డుత్సవముతోడ మొఱయుట ♦ కూరిలోనఁ

బవలు కదియు ప నాకు నొప్పదె యటాచు

నరిగె భానుఁడు పరుగెత్తి యస్తరికి.

32

ఆ. చెలఁగి భానుఁ డి నెడుసిగంబు తననీడ

కిడలిసిటఁ దోడ్పఁగా భ్రమిచి

క్రొత్తసింగ మనుచుఁ గ్రోధించి దుమికెనో

యనఁగఁ దరణి కడఁక నన్ధి గ్రూకె.

33

మ. వరసంధ్యారూఢరాగలక్ష్మి వెలసెఁక భాస్వన్నభోహాదినీ

వరతీరప్రభవప్రవాళలతికావర్ధిష్ఠునదోహ మై

సిరిఁ జెన్నందెను దార లంబరవసీసీమప్రసూనాశి మై

పరుమభావ్యంతము నిండి పర్యేదిశలక భవ్యాంజనాసార మై.

వ. అట్టియెడ మహేశ్వరునకు గ్రామోత్సవసమయం బగుటయు

నదేవాయతనసమీపంబున.

34

శా. దిక్కుడ్యంబులు భేదిలంగ, జడులై దిక్పాలకుల్ నిల్వఁగా,

జక్కల్ రాలఁగ, నంబరం బ్రదువఁగా శోషింపఁగా

సింధువుల్, దిక్కుంభేంద్రులు ఘోరరింప, నకలాద్రివాత

ముల్ మొగ్గఁగా, నక్కలాంతకుకోవెలక మొలుసి హృద్

ద్యానేకభేరీధ్వనుల్.

35

క. ఆధ్వని చెవి జారునంతన

గోధ్వజకడ నుండు సేవకులు తమపనులక

సాధ్వన మడరఁగ నలద

క్షాధ్వరభంజనుగృహంబునందు నిలుచునుక.

37

క. రాజాధికారివర్గము

లాజనులను వారిపనులయందు జూనుప బా

గొజిగిని మించి రెండఱు

పూజాకార్యముల నెల్ల ♦ భూపతి పొగడక.

38

ఉ. ఛత్రము చామరద్వయము ♦ చాచులు పూసంగ, ముందు
కించుకుల్ వేత్రము లూని గుంపులను ♦ వేగమ పాపుచు
బోవఁ జంచలా, గాత్రులు వేశ్య లాడంగను ♦ జ్ఞాతులు
మంత్రులు బ్రాహ్మణోత్తముల్, స్తోత్రము సేయువదిజను ♦
లుం జనుదేర ధరాధిరాధుఁడు.

39

వ. దేవాలయంబు ప్రవేశించె నప్ప డచ్చటిపౌరులు కాలో
చితంబుగా నారాజును సంభావించి రాజానుమతంబున దేవ
తాయతనంబు సాచ్చి భవానీ శక్తరుల దర్శించి బ్రదక్షిణ
సమస్కారంబు లొనర్చి తాంబూల మాల్య ఖిష్టాదు
లొసంగి సేవించి కర్పూరంబుచే నివాళించి మంత్రపుష్పం బిడి
ప్రసాదస్వీకారంబు సేసి బ్రాహ్మమండపంబు సేరి యాట
పాటల వినోదించుచుండి రప్పడు.

40

క. మది ముద మొదవంగ సర్పకు

లద నరసి పురారి నూరియం దుత్సవ మీ

పొదవంగ నూరేగింపంగఁ

బదిలముగ నలంకరింపఁ ♦ బనిఁ బూని వెనసె.

41

చ. శివులఁ బసిండిచప్పరపుఁ సీమల నుంచి యలంకరించి మ
క్కువఁ గొని రాజవీధులక్కుఁ ♦ గోవెలముంగిటనుండి మంగళా
రవములు మున్నగా నరిగి ♦ గ్రామమునందుఁ బ్రదక్షిణంబుగా
జవమున నేగి విమృటను ♦ జాతర కంపెను రాజు దేవునిక.

సీ. నిస్సాణశంఖముల్ ♦ నింగి ముట్టగ్గ మ్రోయఁ

గరదీపికావళికాంతి మెఱయ

జయజయధ్వనితోడ ♦ శైవులు సనుదేలఁ

జామరకరు లనుచరులు నడువ

వేదఘోషముతోడ ♦ వేత్తలు మునుకొన

వేత్రహస్తులు ముందు ♦ వెలయుచుండ

వరవృషభాంకితఃపృజమును గొని మున్న

పరిచారకులు చాల ♦ పరిధవిల్ల

తే. మేల్పసిడిచప్పరంబులోఁ ♦ బొల్పుమీఱ

భూషణాంబరకాంతులు ♦ పొదలి మెఱయ

చత్రమందలిముత్యాలనరులు పొదల

సంద మలర దేవుడు మహానందిఁ జేరె.

43

క. తిమ్మాపురమునఁ గలశివ

సమ్మతు లగుజనులు గూడి ♦ సరగ నరుగునా

కమ్మవిలుకానివైరిని

నెమ్మదిగాఁ గొలువఁ జనిరి ♦ నిశ్చలభక్తి.

44

వ. మఱియు నద్దేవుని గొలువ గ్రామణీ గ్రామపాలక గణిక

లేఖక పురోహిత వైద్య దైవజ్ఞులును, ఘటికానిర్ణాయకు

లును, భండాధికార ధాన్యాధికార పాచక పరిచారకులును,

విద్య దాగమజ్ఞ కావ్యజ్ఞ పౌరాణిక మాంత్రిక ఋత్విగాదు

లును, సూత మాగధ వంది వైతాళిక చాఛత్రిక చామరిక

తాళవృంతిక తాంబూలిక కారదీపిక మల్ల మార్దంగిక

వర్తక గాయక వైణిక వైణవిక ఘాంటిక పరిహాసక లోహ

కార రథకార రజక కుంభకార నావిత వసపాలకులును,
జనుచెంచిరి తదనంతరంబు. 45

సీ. తొరంగికులు గూడి ♦ తాల్మిచే దేవల

నాట్యంపుబోకల ♦ నడుపుచుండ

పవిథాస్త్రపాణులై ♦ వీరసైనికభటుల్

మీసముల్ దీచుచు ♦ మెలగి నడువ

గజఘోటకాదులఁ ♦ గ్రక్కున నపు డెక్కి-

రాజనందనులెల్ల ♦ రమణ నరుగఁ

బల్లకి లెక్కినభామినీజనములు

రాణివాసశ్రీలు ♦ రహిని జనగ

తే. భద్రగజమును దా నెక్కి ♦ భద్రలీల

ఛత్రచామరకరులను ♦ చరులు నడువ

సౌవిదల్లకబృందంబు ♦ సరభసముగ

ముందు నడువంగ భూపతి ♦ పురము వెడలె. 46

తే. బండ్లమీఁదను నొంటెలపైన సకల

శయన భాజన భోజన ♦ సరసవస్తు

భరము నెక్కించి వెన్వెంట ♦ భటులు నడువ

రాజపయనంబు మిక్కిలి ♦ రమ్య మయ్యె. 47

ప. అంతం బ్రభాతం బగుటయు. 48

—♦ ప్రాశఃకాల చ్ఛనము. ♦—

సీ. పాలయల్కుఁ దొలగినపాలతులఁ బతిఁ గూర్చు

మాత్రికు లివి యన ♦ మహిమఁ దనరి

నీరేజముకుళముల్ ♦ నేర్పుతో విరి యిచ్చు

బదనిక లివి యనఁ ♦ బాళి మించి

మాఘవ్రతన్నాత్మమానీశజపచల
 దోష్టసంస్కర్తణల ♦ కూత లగుచుఁ
 గిసలయకరకాంత♦గిరిమల్లికాళికః
 గుదిరిననర్తన♦గురువు లగుచు

౨. మాఘసువ్రభాత♦మందమారులములు
 దిశలు కడు వడంక ♦ దీప్తగతుల
 పీవసాగైఁ గుసుమవిసరసువాసనా
 వాసితంబు లగుచు ♦ వనమునందు.

49

౩. కైరవణీలతారమణి ♦ కాంతకరప్రకరాభిమర్శచేఁ
 గోరకపాళి యౌకనలు ♦ గుప్తన విచ్చి మదించి పద్మిని
 భారన జీరికిం గొనక ♦ పొంగియుఁ బద్మిని మీఱ గాసిలె
 గారవహని గాదె? కడు ♦ గర్వికి నెందుల నేని భూమిలోక.

౪. కలకలధ్వనితోడ ♦ ఘనవృక్షశాఖలఁ
 బక్షిసంఘము చాల ♦ పరిధవితై
 ముఖపాండిమము దోష ♦ బూర్వదిగ్భామిని
 గర్భిణీచిహ్నముల్ ♦ గరిమఁ దాల్చె
 నరుణప్రభాజాల ♦ మంతట నింపారెఁ
 గోకిలోకము చాల ♦ కొమరు మిగిలెఁ
 దారకానికరంబు ♦ ధవళిమఁ దొఱగెను
 దిమిరరంబు విఱిసె నుద్వృత్తి యణగి
 దీపసందోహంబు దీధితు లొగి మాసె

మదనుడు తనధనుఁ రౌర్వి డించె
 5. కడుపు నిండఁగఁ దుమ్మెద♦కడుపు లపుడు
 వేడియాటనితమ్ముల♦వెక్కసంపు

హస్తువు ద్రావి మదంబుచే ♦ చుండగ తులఁ
దిరిగి గానంబు సేసెను ♦ దీవలంబు.

51

న. అప్పుడు.

52

స. నగదీపుఁ గనఁగూడి ♦ పడిచెడుదేవతా
కోటి యెత్తున హేమఁకుంభ మనంగఁ
బ్రాహ్మతిమోమునఁ ♦ బాటించి యిడుకొన్నఁ
బొల్చుకుంకుమచుక్కి ♦ బొట్టనంగ
మందేహగణముల ♦ మద్దిప శౌరిచే
సృష్టేషితం బైనఁచక్ర మనఁగ
జలధివాసము రోసి ♦ చద తెక్కుచుండెడు
బాడబజ్జాలలఁప్రభ యనంగ

ఆ. సర్వవేదమయుఁడు ♦ ఛాయానమేతుఁడు
బ్రహ్మవిష్ణుశంకఁరస్వరూపుఁ
శఖిలయోగిజనులు ♦ సరిగెడుమార్గంబు
సూర్యుఁ డుదయమందె ♦ సురుచిరముగ.

53

క. బాలాతపనికరంబులు

నేలయు దిశలున్ దివంబు ♦ నెరయంగ వెలసెన్
మోలిమి హోతృవవేళను
భోలన్ బంగారుపూత ♦ పూసినకరణిన్.

54

క. అలికియు మృగమదమున మ్రు

గ్గులు వెట్టియుఁ గప్పరమునఁ ♦ గుంకుఘమున నో
రలవళించినమండపమున
నలదేవునిమూర్తి నిలిసి ♦ రాత్నుక్యమునన్.

55

వ. అంత నమ్మహేధవుండు పరివారపురస్సరం దై మహానంది
 ఘోతంబు సేరి పుష్కరిణీజలస్నాతం దై కాలోచితకృత్యం
 బులం దీర్చి సూర్యోపాస్తి సేసి యగ్నిసమారాధనం బొం
 రించి బ్రాహ్మణులకు నమస్కరించి పాశుపతాగమవేత్తల
 నడిగి శైవయాగపురస్సరం బగుకల్యాణమహోత్సవంబు
 నకు వలయుపదాగ్రంబులం దేరఁ జారులం బంచి యుండె
 నంత మంత్రమును, బటకుటీరంబుల రాజదారలను
 విడియించి చతురంగసైన్యంబుల వనసమప్రదేశంబుల నిలిపి
 చోరాదిబాధ లుడుప రాజపురుషుల నియమించి స్నానాది
 క్రియలు నిర్వర్తించి రాజును గొలిచియుండి రంత. 56

క. జల్లిపామునాయుడు
 పల్లకిపై నెక్కి వెడలె ♦ బటహధ్వనితో
 బల్లిదులు భటులు నడువఁగ
 ఫిల్లసమూహంబు గొలిచి ♦ విటవిటఁ జనఁగొక. 57

క. ఊడిగవువారు కొలువఁగ
 రాడోలిక లెక్కి కదలి ♦ రాజాంగన లా
 వేడుకలు చూడ నరిగిరి
 బాడబసతులు తమబుడ్లవైఁ జనుదేరక. 58

చ. వెలినునుబూదిరేకలును ♦ వెల్లనిగందపుఞ్జక్కబొట్లు చుం
 గులతలపాఁగ లందమగుకోటలమీసలు నిల్వటంగులు
 వలితపువల్లెవాట్లు పలువన్నెలకమ్మరుబుదులందు బాఁ
 కులు వెలిచల్లడాలు గలకోయలుబోయలు వచ్చిరయ్యెడక.

సీ. వెడిగొల్పులు వేసి ♦ వేడ్కతోఁ బెంచిన

కుక్కలు తమవెంటఁ ♦ గూడి రాఁగ

బవిరిగడ్డంబులు ♦ భాసిల్లుకొనిమెట్లు

చేత్తపై డేగలు ♦ చెలఁగుచుండఁ

బలువిధంబులు గాఁగఁ ♦ బలికెనుకొఁజలు

లావుకల్ పంజరాఁలను జెలంగ

నొకు తుపాకియు ♦ బరిగోల లీఁటెయుఁ

ఙాలుక త్రియుఁ గడుఁడంబు గూర్చ

ఆ. బోయదొరల వెంట ♦ బోయలు గుటిక్కాను

చంచునాయకులును ♦ జేరి కొలువఁ

దఱిమి తఱిమి పయిడిఁతప్పెటల్ వాయుపఁ

జేరి రెల్లవారు ♦ శివునిఁ గొలువ.

60

వ. ఇట్లరిగి మహానందిఁ జేరి పార్వతీభాగంబునందలిబజ్జలు

పాఞ్చారంబు నాక్రమించి శిచిరంబుల విడిసి సర్వదేశారక్షు

లై యుండి రంత.

61

ఉ. కేల నెసంగుపుట్టికలఁ ♦ గౌజిపువ్వులు బిల్వ మక్షతల్

చాల గ్రహించి బొలుర భుజంబులమీఁదను జేర్చుకొంచు

నా, లీలను మూట శీర్షమున ♦ లెస్సగఁ దాల్చి సభర్ష

పత్నులై, వాలినభక్తి నచ్చటికి ♦ వచ్చిరి భూసుగు లీశుఁ

గొల్వఁగన్.

62

ఆ. మఱియుఁ గొందఁ టందు ♦ మాన్యత గలవారు

బండ్లయందు మేలిభటులమీఁద

భారచయము లుంచి ♦ బంధుసమేతు లై

చేర వచ్చి రపుడు ♦ శివునిఁ గొలువ.

63

ఉ. జీరక స్నఘపాదికవిశేషపదార్థములు ప్పొంది మెంతి క
గూర్చుము నారికేళములు ♦ పూగ లవంగ ఘృతేక్షు ధైర
ముల్, కూరలు పష్ట బియ్యములు ♦ గూర్చి గుఱారు
లమర్చి పెన్దబా, జాఱులఁ జేర్చి యమ్ముటకు ♦ జయ్యస
వచ్చిరి వైశ్యు లత్తణిక్.

64

మ. నవరత్నాబులు మంచిమంచితోడవుల్ ♦ నానావిచిత్రార్థ
ముల్, సవరంబుల్ దగుచిత్రకంబశము లంచద్భాండ
జాలంబు లు, చ్చవికాంస్యామలభాజనంబులు జరీశాల్యల్
సరాల్ వస్త్రముల్, శివరాత్ర్యుత్సవమందుఁ జేర్చిరి
వెనక్ ♦ శ్రీమించు బేహఁ గ్లటక్.

65

ఉ. గాజులు నల్లపూసలును ♦ గంధపుదిన్నలునూఁదువత్తులుక్
రాజులు మెచ్చునత్తరు సఠరంబులు గూర్చినముత్తియంబు
లుక్, లాజలు లడ్డుకాదులు ఫలమ్ములు బొమ్మలు పూల
దండలుక్, భూజను లెల్ల మెచ్చు దగుఁపొల్పగువస్తువు
లమ్మి రచ్చటక్.

66

సీ. హాలికుచంబుల ♦ నంటి చూచెద లేమ !

యాలికుచంబుల ♦ నంటు మచట

వలువ దొలంగింపు ♦ వైనంబు చూచెద

నీధర-నీ కమ్మ ♦ నేల వలవ ?

బదరీఫలం బైన ♦ భావించి కొననిమ్ము

కఠినహృదయ మిది ♦ కాంక్షపడకు

మాసనీగోస్తనీమంబు వైనను గొందు

మందలకడ కేగు ♦ మరలి వత్స !

ఆ. యెంటి నంటి చూతు ♦ నోడకు న్నాంటి !

చూడు మెంటి గనుట ♦ చోరవృత్తి
యనుచు జాణ లిట్టు ♦ లెసయువాక్చతురతఁ
బండు లమ్మి రచటి ప్రాసలందు.

67

మ. గళఘంటానినదంబుతోడ నొగలక ♦ గన్నట్టునుత్తాళితో
సళినాక్షీజనబాలవృద్ధభటన ♦ న్నాహంబుతో దొడ్డకం
బళముల్ బియ్యము నేయి శాక గుడముల్ ♦ బడ్డక బ్రతి
ష్ఠించి యా, యళికాక్షుం గొలువంగ వచ్చిరి మహా యత్నం
బుతో రెడ్లొగ్గె.

68

క. గంతులు వైచుచు జరవల

దొంతులు శీరమందు మెఱయఁ ♦ దోతెంచిరి ది
గ్దంతులవలె సాతానులు
బంతులుగాఁ గూరుచున్న బలియుర వేడక.

69

ఆ. నెమలికుంచె లెత్తి ♦ నెత్తులపై గొట్టి
గరుడగంబ మెదుట ♦ గరిమ నిలిపి
కాను కిమ్మ టంచు ♦ గదిసిరి దాసళ్లు
ద్వారశాఖలకడఁ ♦ దఱిసి యుండి.

70

ఆ. జంగమయ్యగారు ♦ జాగార మం చని
బూది నొసటఁ జక్క ♦ బొట్టు వెట్టి
బొట్టు దెమ్మ టంచు ♦ బొధించి పలుకుచు
దిరుగుచుండి రపుడు ♦ తిరముగాను.

71

వ. మఱియు.

72

మ. గుహలం దెల్లఁ బ్రతిభ్యనుల్ పొడమ నాఁ ఘోషంబునక
సాలభా, క్కుహనాసింహముఖాంతరాళబిలముల్ ♦ గోలా

హలక్రాంత మై, ముహురుచ్చైర్ధ్వనితోడ నిండ వెల
సెన్ ♦ మోదంబు పుట్టించున, మృహసీయేశ్వరపూజనావ
సరసఃస్మధ్యాహ్నఘంటాధ్వనుల్. 73

శా. ద్యోమధ్యంబున భానుబింబ మడరెన్ ♦ దూలించుచున్
బాంధులన్, స్తామం బై మృగముల్ వసించె విటపాన్స్తాన్
చ్ఛయచ్ఛాయలన్, ధూమాంచద్రవికాంతరుత్తిఖశేఖా♦
ధూతంబు లయ్యెన్ దిశ, లేవ మించెన్ మృగతృప్తకావిసరి
మోలిన్ భూమిభాగంబునన్. 74

వ. అత్తిటి సమస్తజనంబులు మహేశ్వరసేవాకుతూహలదోహ
లితమానసు లై స్నానోపకరణంబులు సమకట్టి శ్రీ బాల
వృద్ధ పరిజన పరివృతు లై చనుదెంచి. 75

—♦ జలక్రీడాభిషిక్తసము. ♦—

క. హల్లకపరిమళపరివృత
కల్లోలవిదీర్యమాణఘనశైవల మా
చల్లనిపద్మాకరమునఁ
గొల్లగ జలకేళి సలుపఁ ♦ గోరిరి వేష్మన్. 76

ఉ. శ్రీమహితేశలింగపదఃసీమను వెల్వడి జాహ్నుపీతరం
గామలతీర్థ మై బసవునాస్యములోపలనుండి పొంగి ని
త్యామితధార గాఁగఁ గమఃలాకరముం జొఁజఁబాటి సర్వపా
పామయహారి యశాలహరి ♦ నబ్జజుఁ డైన నుతింప నేర్పునే?.

వ. ఆకొలంకునలుకెలంకులం బుకిలం బగుట గని గద్వాలకృష్ణా
గ్రహారమునుండి యీశ్వరసందర్శనార్థు లై యరుగుదెంచి
యుండి. 78

క. రామావధూతనామ

న్వాములు యాత్రికజనాః సాఖ్యముకొలుచి
తామరకొలఁకుచుట్టును
నేమంబున తాతిదలని ♦ నిర్మించి దొగిన్.

79

శే. ఆదిశంకరదేశికు ♦ బాసరసున

నవ్యమోహినీయంత్రంబు ♦ నాటి యుంటు
జతలఁ గోనేటిసేటను ♦ సతులు పతులు
గూడి క్రీడించుచుందురు ♦ కుతుక మెసంగ.

80

ఆ. మగలు ముందు మిగిలి ♦ మడుగులో డిగి ప్రేమ

బార సాచి తమ్ముఁ ♦ జేరఁ బలువ
మగువ లెల్ల భీరు ♦ లగుట నందునఁ జొర
నొల్ల రెంత కొసరు ♦ చున్న వినక.

81

మ. కుచకుంభంబుల నప్పి కొందఁ జబలల్ ♦ గుప్పించి యా
నీటిలోఁ బ్రచురం బైసముదంబు దోష దుముకిన్ ♦ భారం
బు తాతత్కటీ, కచముల్ వారిని ముంపఁజూచె గతశంకిన్
వారు తద్భర్తలన్, గుచపీడాకృతిఁ గాగిలించి రటు సంకో
చించె నేత్రాబ్జముల్.

82

మ. కచచైవాలములన్ భుజాలతికలన్ ♦ గంతాఘృశంఖంబులన్
గుచకోకంబుల నేత్రమీసముల వ్యాకోచాస్యపద్మంబులన్
రుచిరోజ్జ్వలభితయావనోదకములన్ ♦ రోమాభృంగాశులన్
బ్రచురోత్కర్షము నొందుయావతనదుల్ ♦ పాతెం దదం
భోధికిన్.

83

ఆ. ఒకరిపైన నొక్క ♦ రున్నతంబుగ నెక్కి

వలయుకలన మీఱ ♦ వాంఛ నిలిచి

యంతః బాసి మడుపునందున దుముకుచుఁ

గ్రీడ సలిపి రచటిఁ దెడ్డివారు.

84

మ. మందదంతావళిగామినుల్ కమలిసీమధ్యస్థ మాసంఘమున్
గుదురౌ స్వస్తనకుంభికుంభశిఖి లక్ ధ కుంతమ్ములన్ గుమ్ము
చున్, గదియం జేర వయస్సు లెల్ల వశులై కందర్పదర్పిన్
తిన్, గుదియన్ నాగిరి చూప తెల్లఁ గొలనున్ ధ గొండా
డుచుండఁ గడున్.

85

చ. సరికరినాథు లక్ష్మిలఁకునం బడి యీది మృణాళజాలముల్
వెటికి పరస్పరాహతుల ధ వేడుక సల్పి జలంబు చల్లుచున్
దిరిగి కలంచుచుండఁగను ధ ద్రిష్టాడు చెంది జలంబు లన్ని
యున్, దిరిగెఁ గులాలచక్రగతిఁ దీపితదుర్వహావిభ్రమభ్రమిన్.

క. మగువలు తమతమకాంతుల

బిగికొఁగిభలందుఁ బొలిచి ధ వేడుకలఁ జూచున్

ముగుద యొక తె తనుఁ బిల్చెడు

మగనిన్ సి గొలయ డాసె ధ మదనుం దార్పన్.

87

చ. చనుము తొలంగు పాయు మని ధ జవ్వని శీలము దెల్పు
కై వడిన్, దనపతి చూచుచుండ జలధారలు చల్లెను బార
భర్తపై, గనలుచుఁ గోపించుకొనున్ కైతవ మేర్పడ
వాడునన్ బయః కణసుమప్తప్తి ముంచె నలకాంత
కుచ్చాదుల భర్త దేర్పఁగాన్.

88

ఆ. అంకులాడి యొక తె ధ రమణుడు నీర్చల్ల

భయముతోడఁ దాను ధ బడలినట్లు

రంకుమగనిఁ గదిసి ధ రవళిఁ గొఁగిటఁ జేర్చె

బాన లవని నెంతఁ జాణ తార !.

89

చ. కరముల దంపతుల్ జలము ♦ గైకొని ముచ్చల జల్లు
లాడగా, శిరములనుండి జాలిపడు శీతముల్ గడుఁ జూచి
నొప్పెముక్, మురువుగఁ బెండ్లి నాఁచుచిటుముత్తయముల్
దలఁబాలు పోసికో, దొరకొనునప్పు డవ్వి ధరఁ ♦ దోర
ముగాఁ బడుచున్నకై వడిక్.

90

ఆ. చనువు మీఱ నొక్కచాన ప్రాణేశుని
వెనుక నుండి వానికనులు మూయ
స్వర్ణమున నెటింగి ♦ వాడు పేరునఁ బిల్చె
నంత నవ్వి రచటికాంత లెల్ల.

91

క. జలకేళి నేయఁ దనపతి
పిలువఁగ నొకతన్వి తమ్మి ♦ వెలయుమధువుఁ గె
దలిరుండుమ్మనగ్రోవిని
జలికె నతనిపైన భావచిత్రము గాఁగన్.

92

తే. ప్రాణదంపతు లన్యోన్యరాగ మేర్ప
డంగ నందలికమలముల్ ♦ డంబు మీఱఁ
బెటికివైచిరి నాఁచుఁ బెం ♦ పఱుగఁ జేసి
రాత్నముఖకచనమ మవి ♦ యవునె ? యనుచు.

93

మ. సకియల్ కొందఱుఁ జలముపై ♦ సంపూర్ణనీరే
జకో, రకముల్ నాఁ దనరంగ నిల్చి సరసఁగఁగల్గెల్లఁ దద్భ
ర్త ల, ప్థ కొలంకున్ వెలి తూము నాపిరి జలంబుల్ ♦
మించె లోఁతైన నం, దక త మ్మేలఁగఁ బిల్చి రాత్మపతు
లం ♦ దా రెంతభీరుల్ సతుల్.

94

ఉ. దంపతు లుద్దులై సరసిదగ్గఱఁ జేరఁగఁ బ్రేమబంధముల్
పెంపుగఁ గొంగు ముల్లిడిరి ♦ విప్రులు వారికి వారు చిత్తమం

దింపుగ మేలుకోరికల ♦ నెంచుచు న్నానముఁ జేసి రందుఁ; బు
న్నెంపుగనుల్ గదా ! తలఁప ♦ నిస్కము భర్తలకొంగు
రత్నముల్. 95

శా. రాజ్ఞేభృందము రాజపుత్రులు భటప్రభవ్త్వసంబాధ సహ
యజ్ఞరాతితటాకమున్ దొంగిసి బహుహమ్నాయసంగిల్ప
ముల్, ప్రాజ్ఞుల్ చెప్పచు నుండఁ గుంతులిడియఁ య్యాత్మీ
దేశంబులన్, బ్రహ్మకౌశల మొప్పఁ జేసి రట సత్సత్త్రంబు
లన్ దానముల్. 96

ఉ. నాగరవైశ్యరత్నములు ♦ సమృద్ధిసంబంధులు వెంటనంటి గా
రాగముతోఁ బ్రయాజనము ♦ వైభవపత్యము లోలి
గొల్వఁగాఁ, ద్యాగముసేసి కీర్తిసిరి ♦ దాల్చును హెచ్చుగ
నచ్చి చొచ్చి రు, గ్రాగ్రధునిన్ ద్విజప్రకర ♦ మంతట
గల్పము చెప్పచుండఁగన్. 97

మ. బ్రుసు లంసంబులఁ గక్షపాలలు భుజామూలంబులం దక్షి
నూ, త్రనమూహంబులు దామపాత్రలును జేతం దాల్చి
వెన్వెంట మున్, పసపుం గుంతుమఁ జేతఁ బూని దయితల్ ♦
భక్తిన్ బ్రవేశింపఁగాఁ, బసివాం డ్రాడుచు రాగ వచ్చిరి
మహాప్రాజ్ఞుల్ సరోవాటికిన్. 98

వ. అట్టియెడ రాజభటనివారితనమ్మర్దం బగుటంజేసి యసంబా
ధం బగు శ్రుష్కరిణియందు రాజనందనుండును వానినెంట
సతిరాత్ర మహారాత్ర పొండరీక సర్వతోముఖ యాజులును
సకలతంత్రప్రవీణులును నిత్యనైమిత్తికామృతకర్మానుష్ఠాత
లగుభూసురశ్రేష్ఠులును దమతమపురంధ్రులతోడం గూడి
ప్రవేశించి యాశాన్యకోణంబుఁ జేరి సంకల్పం బుచ్చరించి

జలాభిమంత్రణంబు సేయుచు సఘమర్షణసూక్తింబులు
 సెప్పించు నవగాహనముచేసి గంగాదిపుణ్యసమలను స్మరించి
 సంపూర్ణార్థంబు లొసంగి యంత శ్రీశైలేత్థి మనియు శ్రీ
 నృసింహత్థి మనియు దేవద్రోణి యనియు శ్రీనందిత్థి
 మనియు శ్రీకాశీత్థి మనియుం బ్రసిద్ధి గలపంచధారాత్థి
 ములయందు బ్రత్యేకీకరణంబులు చేసి ప్రతిమాయాపు
 లగుతిత్థిధిదేవతలను దర్శించి దేవస్థిపితరులం గూర్చి
 స్నానాంగతర్పణంబులొనరించి తమశక్తికొలది గో భూ
 సువర్ణాది షోడశమహాదానంబులు సేసిరి ముత్తైదువలును
 హరిద్రాస్నానంబులఁ జేసి కుంకుమంబు ధరియించి హరిద్రా
 కుంకుమ కుసుమ నారికేళాదుల గంగాపూజనం బొనరించిరి
 తదనంతరంబ నమ స్తజనంబులుం జేరి పరిశుద్ధపరిధానపరీతు
 లై మహేశ్వరాధానంబు సేయం గోరి.

99

మ. వరగంధంబు తిలాక్షతల్ కుసుమముల్ ♦ పణ్యారముల్
 బిల్వమున్, మరువంబున్ గురువేరునున్ దవనమున్ ♦
 మాల్యంబులున్ ధూపముల్, చెఱకుల్ నిర్మలతీర్థమున్
 జలజముల్ ♦ చెంగల్వలున్ దీపముల్, కరపాత్రంబులఁ
 దాల్చి చేసిరి జనుల్ ♦ కామారిపూజల్ విధిన్.

100

మ. జననాథుండు శివాభిషేకమునకై ♦ సాయాహ్నకాలంబు
 నన్, జనుదెంచెన్ బరిచారకుల్ సకలపూజాద్రవ్యముల్
 గొంచు రాన్, గను గాంతాసుతబాంధవుల్ సచివులున్ ♦
 గర్భూరముల్ కానుకల్, గొని రా గుంపులఁ బాపి బం
 ట్లిరుగడన్ ♦ గొల్వంగ సత్సాహుఁడై.

101

చ. అనఘులు విప్రు లాతే శరఃద్రభవిశుభ్రవిభూతిభూషణైః
మన మలరంగ వేదహితఃకృతములకభవుపూజ సేయంగా
వనితలతోడఁ గూడుకొని ♦ భక్తి గణేశుని మున్న గొల్చి
వా, రనుపమశాంకరార్చనల ♦ కాచమనంబులు సేసి
రాజుతోడఁ.

102

శా. కాకోలాదమగేహమం దలరి సంఘిల్పంబు గావించి మా
న్యాకారుక హరువేడుకొంచును మహాన్యాసంబు సంధించు
చుకొ, వీరకొ రుద్రము చెప్పి తీర్థజలముల్ ♦ వేమాలు
లర్పించుచుకొ, శోకకొ వా రభిషేకముకొ పలిపి రాజు
గూడి వా రందఱుకొ.

103

సీ. గోక్షీర గోదధి ♦ గోఘృత మధుయుక్తి
ఫలరసంబులు భర్గుపైన నునిచి
ఘనసార కుంకుమఁగంధోదకంబులు
కస్తూరికాగరుకలితజలము
రూఢిగా నొడఁగూర్చి ♦ రుద్రాభిషేకంబు
లేకాదశావృత్తు ♦ లెన్ని చేసి
రత్నాభిషేకంబు ♦ రవళి గా నొనరించి
కనకాభిషేకంబు ♦ కలిమి జేసి

ఆ. పుణ్యజలముతోడఁ ♦ ఋణాభిషేకంబు
చేసి రవుడు వారు ♦ చెలువు మీఱఁ
దూర్యవము నిండఁ ♦ దుముల మై యంతట
శంఖవేరురవము ♦ సంస్కరింప.

104

చ. వననము గంధ మక్షతలు ♦ బంగరుసాములు యజ్ఞసూత్ర
ముకొ, గుసుమము లచ్చబిల్వదళకొటిసమర్పణధూప దీప

ముల్, రసయత మహానివేదకయు ♦ రంజిలుపేయము మంగ
శారతుల్, మసలక మృతిపుష్పము లు♦మాపతి కిర్విణ
సేసి యాదలకొ.

105

వ. ఛత్ర చామర సృత్య గీత వాదిత్రాదులఁ బ్రేతునిఁ జేసి
మహిమ్నాదిస్తుతుల సంస్తవింఁచి దుర్గాపూజ సేయఁదలఁచి.

చ. పనువు కుంకుమంబు ♦ పండ్లు గంధము పూలు

కప్పరమ్ము విడెము ♦ కంచుకములు

కంకణములు కెంపుఁగవ్వులు గాఢాలు

గొనుచుఁ జనిరి దుర్గగుడికి వారు.

107

క. దుర్గాదేవిని గని జన

వర్గము భక్తిమెయి మ్రొక్కి ♦ వైభవ మెసఁగె

గర్గాదిమహానివర్జిత

మార్గంబునఁ బూజ సేసి ♦ మనిరి విభూతికొ.

108

వ. ఇట్లు పూజసేసి యాదేవిముందు నిలిచి కిరపుటంబులు
ముకుళించి.

109

సీ. సీచరణారుణసిర్మలకాంతులు

శ్రుతిశిరస్సిందూరశోభ గాంచు

సీదుహాసజ్యోత్స్న ♦ నిఖిలరాక్షసముఖ

వనజాతవారముకొ ♦ వాడఁజేయు

నీకత్తి దైతేయనికరంబునకు మిత్తి

హత్తి మత్తులఁ బీచ ♦ మణచుకృత్తి

నీధాటిపదిపాటి ♦ నీటురక్కసిమేటి

రక్తబీజుని ముట్టి ♦ తాలఁ గొట్టె

ఆ. నఖిలభవనస్పృష్టి ♦ కాధార మగుతల్లి
సిరియు బలము జయము ♦ శీలసుఖము
లఖిలకామసిద్ధి ♦ కాస్పద మగునట్టి
చూడ్కితోడి మమ్ము ♦ హించి యిమ్ము. 110

వ. ఇట్లు ప్రార్థించి యద్దేవిని హరిద్రాకుంకుమగంధపుష్పక్షతల
నర్పించి ముత్తైదువుల సమస్తసత్కారంబుల నర్పించి తిసు
తమనివాసంబులు చేరునంత. 111

ఉ. కాలనరుండు వేడుకకు ♦ గాంచనకందుక మెత్తి వైవంగా
వ్రాలుచు నాప్రతీచినతిఃపజ్జను జేరెనొ నా మహాప్రభా
భీలదివాకరారుణితఃఖింబము భాసిలెఁ బశ్చిమాద్రిపై
ఫాలమునం బ్రతీచినతి ♦ బాగుగఁ దీర్చినకుంకుమం బనక.

మ. ఉదయం బంది వసుప్రదానములచే ♦ నుత్కృష్టఁ డా
భాస్కరుక, గదియంగూడినతూర్పువేశ్య యతఁ డాక్కా
లాసురోధంబునక, గుదు రొతద్వసువుల్ దొఱంగి ముది
యక ♦ గోపించి పోద్రోసినక, ముద మొప్పక జనెఁ బశ్చి
మాత్మసతి సమ్మోదింపఁగా రక్తుఁ జే. 113

తే. పదరుచుండెడు మధుపాళిపాలఁ బడిన
పుష్పవతు లైనపద్మినీపుంజములను
గదిసి కరముల నంటునక్కలుష మెల్లఁ
బాపిగొనఁగోరి చరమాద్రుఁ ♦ బడియె నినుఁడు. 114

ప్రగర.

సంధ్యారాగంబు దోచెక ♦ సకలశకునముల్ ♦ శాఖలక
జొచ్చె లోకం, బాంధ్యం బొందంగ జేక ♦ ట్లడరెను దిశ

లం ♦ దంతః దారల్ జనించెన్, వంధ్యత్వం బొందె దృష్టల్ ♦
 వసరుహచయముల్ ♦ వాడి కన్నల్ మొగిచ్చెన్, వింధ్య
 ప్రోద్దామశంభుఁ ప్రియభవనముపై ♦ వీక దీపాళి మించెన్.
 చ. మృగధరుఁడై విశుద్ధతను ♦ మీఠినదేహమునం గళింక
 మున్, దగఁ గడు నున్నతోన్నతపదంబున నున్నను నాముఁ
 డాతఁడె, న్నగ నలసత్ప్రకాశము గన్గొనమది నోపఁడటంచు
 వచ్చి టి, క్కగమి వెలుంగు నిం దనఁగఁ గ్రండుగ దీపము
 లొప్పె గోవెలన్.

116

సీ. బ్రహ్మాండ మెల్ల రుద్రస్వరూపంబుగా
 నెంచుచు శర్వుఁ బూజించువారు
 హృదయగుహనివిఁ ప్తేశ్వరరూపులై
 చిత్స్వరూపంబునఁ ♦ జెలఁగువారు
 బంధనిర్ముక్తులై ♦ పరగుచుండియు రాజ
 యోగులై సంసృతి ♦ నుండువారు
 సేవ్యసేవకభావ ♦ మవ్యాజముగ భవు
 నందును దమయందు ♦ నొందువారు

తే. లింగముఖచిహ్నముల భవులీల లెల్ల
 నిశ్చలంబుగ ధ్యానించి ♦ నిరతిశయను
 ఖాల్గి నోలాడువారు నై ♦ యభవుభక్తు
 లలరి రెల్లెడ నాశిష్ఠసలమునండు.

117

సీ. పార్థివలింగముల్ ♦ పరువుగా నభ్యరించి
 పూజించి భక్తితోఁ ♦ భొంగువారు
 ఘంట వాయించి శంఖం బొత్తుచును శివా!
 శివ! యని స్తోత్రము ♦ సేయువారు

- దీపపాత్రలయందు ♦ దీపముల్ వెలిగించి
 శీవున కర్పిత మంచు ♦ జేర్చువారు
 పౌరాణికోత్తముల్ ♦ పఠియించుచున్నట్టి
 విశ్వేశ్వరునికథల్ ♦ వినెడివారు
 తే. కన్నులు మొగిల్చి కదలక ♦ కరములందు
 జపసరంబులు దాలించి ♦ సాంబశివుని
 చారుపంచాక్షరీమంత్రజపము సలుపు
 వార లందుండి వెలసిరి ♦ భక్తిపరులు. 118
- వ. అట్టియెడ సమస్తజనంబులు దమతమనివాసములయందు
 గృహదేవతార్చనలు చేసి తీర్థపరగ్రహణంబు సేసి. 119
- క. వానకమును బణ్వారము
 తేనియలుచు బనసతోలలు ♦ తియ్యనిఫలముల్
 నాణెంపు గెననుదుంపలు
 దానంబులు సేసి రగ్రభద్రపతితీర్తిక. 120
- వ. తదనంతరంబ నందీశ్వరుని వివాహాచితసమయంబగు
 టయు. 121
- చ. పటుపటహాధ్వనుల్ పణవ ♦ వైణవికాతతికాహాధ్వనుల్
 భటుకృతభేరీకాధ్వనులు ♦ భాసురజర్జర శంఖరావముల్
 ఘటమురజధ్వనుల్ డమరుగస్ఫుటమర్దలతాళనాదముల్
 నిటలవిలోచనావసధనిస్తులమండపమందు భాసెలెక. 122
- వ. అపు డాగమజ్ఞులంతకు ముందర గణపతిని గొలిచి శ్రుల
 నాపనంబును శైవుల్యాహవాచనంబును గలశస్త్రాపనంబును
 మృత్యుగ్రహ కాంకురార్పణంబులును ధ్వజపటబంధనంబును
 భేరీపూజయు గద్యపద్యతాళగానములతోడ దేవతాహ్వనం

బును శాంతికపౌష్టికహేమామృతమును నిర్వర్తించి బలిహర
ణం బొనర్చి కల్యాణమండపముఁ జేరి భవానీభవుల శిల్ప
శోచిత సమస్తసంభారంబులతోడ నుండి రప్పడు. 123

౨. తనమహేంద్రమును ♦ దనమహేంద్రముట్ల

సన్నిత్రమండలసరణి పెనప

దసచంద్రహాసంబు ♦ తనచంద్రహాసంబు

గతి రాజమండలగరిపు నొంప

దసధర్మగుణమును ♦ దసధర్మగుణముట్ల

బహుమార్గణాళికి ♦ బ్రావు గాంగ

దసతురంగంబులు ♦ దసదురంగములట్ల

బహురూపనటనల ♦ బ్రబలుచుండ

శే. భోగజేవేద్రుఁడై మించె ♦ బుధజనార్తి

భంజనామలబహుకార్యపటలపూర్తి

నిత్యశుభమూర్తి వరనందినిలయవర్తి

చారుతరకీర్తి నందనచక్రవర్తి.

124

వ. అన్యుహీకాంతుండు,

125

మ. భటసందోహముతో నటీజనముతోఁ ♦ శారప్రజాపాళితోఁ

బటహధ్యానముతోఁ బురోహితులతోఁ ♦ బాటిరంగంధంబుతోఁ

జటుభార్యాసుతబంధువర్గములతోఁ ♦ సర్వేశ్వకల్యాణ మ

చ్చటఁ జేయంగను జేరవచ్చె విభుఁడంచంద్రుడప్రప్రాంతము.

శా. ఉన్నీషంబును గంచుకం బమరఁగా ♦ నూర్నిస్ఫురత్పాణి యై

యుష్టాంశుప్రభ లొల్కుభూషణరుచుల్ ♦ హంబట్టు

పుట్టంబుపై, నిష్టాతప్రభ లొప్ప నిండుకొన నిర్దిదజ్ఞాన

సంపన్నఁ డౌ, విష్ణుప్రాభవుఁ డైనరాజు వెలసెన్ ♦ నేటి
ప్రదేశస్థలిక. 127

మ. సరనాథుండుట మంత్రులన్ బిలిచి యాసందంబుతోఁ
బల్కె శౌ, బరరాజన్యుని దోడితెచ్చి చెలిమిన్ ♦ బాటించి
యవ్వనితోఁ, బరమానందముతోడఁ గూడుగొని శుం
భచ్ఛంభువైవాహికం, బగుదారంగను జేయఁగా వలయు
నయ్యా పోద మచ్చోటికిన్. 128

క. అని పలుకుచు మన మలరంగ
వినయంబునఁ గదలి రపుడు ♦ విప్రులు దారున్
గనకంపుబళ్ళెరంబుల
ఘనశుభవస్తువులు భటులు ♦ గైకొని రాగన్. 129

సీ. పరశుపట్టనఖిల్లపాణులై శూరులౌ
భటకదంబము ముందు ♦ బలిసి నడువఁ
గరదీపికావళిఁకాంతులు మెఱయంగ
మిగిలి తూర్యపుమోత ♦ మిన్న ముట్ట
నాడుచుఁ బాడుచు నందందు వేశ్యలు

నటికదంబముతోడ ♦ నడిచి రాగ
మచ్చికముచ్చటల్ ♦ మనవి సేయుచు వెంట
నీటుగా మంత్రులు ♦ నిక్కి రాగ

ఆ. రాజు వెడలె శబరరాజు నెదుర్కొని
తోడితెచ్చి వానితోడఁ గూడి
నందిమండలేశునయ మైనపెండిలిఁ
జేయఁ గోరి చనియె ♦ శీలఘనుడు. 130

వ. ఇట్లు చని తత్ప్రదేశంబు చేరునంత. 131

మ. విభుఁ డానాయఁడు వేష్కతో నెదురుగా ♦ విచ్చేసి
యవ్వారలక, సభఁ గూర్చుండఁగఁ జెట్టి గంధపుఁబూజీ ♦
జల్లెక విసోదించుచుక, రభసం బొప్పఁగఁ బుష్పచందన
ఫలఁవ్రాతంబు తాంబూలముల్, విభవం బొప్పఁగ నిచ్చి
మించెను మహావిశ్వాసభూయిష్ఠుఁడై. 132

ఉ. మెట్టెలు తాళియుం బనువు ♦ మేలొడివియ్యము కుంకుమంబు
మై, గట్టఁగఁ బట్టుపుట్టములు ♦ కంచుకముల్ ఫలవారికేళ
ముల్, మిట్టలగట్టవట్టి కని ♦ మీఱినవేష్కను జేతఁ బట్టిమే
ల్పుట్టపురాణిపిండుఁ గొని ♦ పైనముచేసెఁ గిరాతనేతయుక.

చ. వెడలిరి రాజు లిద్దరును ♦ వీరభటావళి ముందు గొల్వఁగా
వడిగలచివ్వలుక బిరుసు ♦ బాణము లచ్చపు వెన్నముద్దలుక
గుడి నెడమక భ్రమింపఁ గలఁగుండ్రపు బాణము లాడు
చుండఁగా, గుడిఁ గలపెండ్లిమండపముఁ ♦ గూడఁగఁ జేరిరి
వార లందఱుక. 134

వ. ఇట్లు సమస్తజనంబులు వివాహమండపాంగణంబుఁ జేరి
మంగళద్రవ్యంబులు దేవునెదుట నునిచి సాష్టాంగప్రణామం
బులుసేసి చలువచప్పరమందలిచిత్రకంబళమందు సుఖాసీను
లై యున్నంత. 135

తే. గంధతైలంబు పన్నీటిఁజూబుడ్లు
పువ్వుదండలచెండులు ♦ పురుగుబరణి
తమ్ములమ్ములు ఫలములు ♦ తట్టలందుఁ
దెచ్చి యుంచిరి మంత్రులు ♦ దేవునెదుట. 136

క. మధు దధి లాజలు ఘృతమును
మధుపర్కము కంకణములు ♦ మణిభాషికముల్

విధిహితజీరకగుడములు

బుధజనములు గూర్చి రచట ♦ ముంజాక్షతలున్. 137

వ. మఱియు గోఘృతనిర్మూరదీపంబులు కాలాగరుధూపంబులు
ప్రకాశించుచుండె నయ్యెడ మాహూర్తికులు సుముహూర్త
కాలం బయ్యె నని నిరూపించుటయు వైవాగమజ్ఞులు విద్వ
జ్జనుల సంభావించి వారలయన్జు గైకొని. 138

—♦ సం దీ త్వ ర క ణ్య జ్ఞో య్న ము —

తే. భక్తి సంకల్పపుణ్యహాచనములు

సలిపి కన్యావరణ మర్థి ♦ సంఘటించి

పాశపతదీక్ష దత్తు లై ♦ పరమనియతి

నాగమోదితవిధిని దా ♦ మనుసరించి.

139

మ. ఇది యర్ఘ్యం బిది పాద్య మాచమన మం ♦ చీరీతి నర్ఘ్యా
దులున్, మధుపర్కం బుపవీత గంధ సుషణో ♦ మాల్యా
చ్ఛనస్త్రంబులున్, మృదునైవేద్యము కింకిణాలు తొడ
వుల్ ♦ మే తొకిరీటంబు లం, గదముల్ కెఱపులభాషికాలు
సతికిన్ ♦ గామారి కర్పించుచున్. 140

ఉ. పింగళనూత్నరాంకవము ♦ ప్రీతిమెయిన్ బెరనెట్టి వేషకన్
మంగళవాద్యముల్ మొలయ ♦ మాన్యలువే గుడజీర
కంబు లా, మంగళమంగళాప్తకసమాదృతి శీర్షములందుఁ
బెట్టినన్, మంగళసూత్ర మయ్యెఱులమాతకుఁ గట్టిరి కంధ
రంబునన్. 141

తే. నిండ దోయిట ముత్యముల్ ♦ నించి నించి

పండ్లు పసుపులు రతనముల్ ♦ పయిన నునిచి

మంత్రపూతములం జేసి ♦ మహిమ దనర

మించి తలగ్రబాలు వోసిరి ♦ మేటిబుధులు.

142

మ. సురసంఘంబులు చల్లుదివ్యసుమమఃల్ ♦ సూరిప్రయుక్తాక్ష
తల్, వరినారికరము క్తలాజలు దలంబ్రణల్ ముత్యముల్
పెద్దలుక్, బరివారంబులు రాజులుక్ ముదముపెంప జల్లు
మేల్ సేనలుక్, సరిగా నొక్కముహూర్తమందె పడి
యెక్ ♦ శర్వాణిపై శర్వుపై.

143

తే. సుదతియొక్క తె పువ్వులఁసురఁటిఁ బూన
నువిద లిద్దరు చామర ♦ లూని పేవ
తాళవృంతము ఛత్రముల్ ♦ తరుణు లిడఁగ
దేవుబలుతీవి మిక్కిలి ♦ తేజరిల్లె.

144

తే. సామగానంబు సేసిరి ♦ సానువిదులు
ఋగ్యజుస్సుల నుడివెను ♦ ఋత్విగాళి
శాస్త్రీచర్చల జరిపిరి ♦ సభ్యు లపుడు
సారెసారెకుఁ బొగడిరి ♦ సరసకవులు.

145

చ. భరతకుమారు లత్తటిని ♦ బంచమ పద్ధ నిపాద మధ్యమ
స్వరముల వీణియల్ శ్రుతులఁజాతులఁజాడ లెఱింగి మీటు
చుక్, గరములఁ దాళిముల్ మొఱయ ♦ ఘల్లనుచుం
గొనుగోలుకతులక్, బజవుచు మర్దలధ్వనులఁ ♦ బాడిరి
పెంపు పహింప రాగముల్.

146

వ. అవుడు వారలమధ్యంబుననుండి వెలువడి.

147

చ. కలితవరాంగరాగములఁ ♦ గ్రమ్మెడుతావులు నింపు గూ
ర్పఁగా, వలిపపుఁబయ్యెదక్ ఖీగువు ♦ పాయనిచన్దవ నిక్కు
చుండఁగా, నలరులు మేలిసామ్మలును ♦ హారము లంగము
లందుఁదోపఁగా, బొలిచినమోహినీరమణిఁ పోలిక తొవెల
యాండు వేడుకక్.

148

చ. పడఁతులు కామశాస్త్రఘనఁపండిత లిద్ధభుజంగపుంగపుల్
పడసిననోముపంట లనిఁవారితభావజమోహనాస్త్రముల్
చిడిముడి కాముకైణములు ఁ చిక్కువలల్ ఘనగానమాధురీ
కళలకు నిక్కుతాసంగనుఁకత్తైలు మ్రొక్కుచుఁ జేరి రాడఁగన్.

ఉ. శ్యామలు వీణసారఁగుల ఁ నారెకు మీటుచుఁ బాడి రాస్వర
గ్రామములందు మూర్ఛనలఁ ఁ గల్గెను తానపరంపరావళి
గోమలకాకలీకలితఁఘూర్జరి కన్నడ మధ్యమావతీ
భ్రామర శంకరాభరణ ఁ భైరవు లాహిరి తోడి నాటలన్.

ఉ. డామరుగారవాణినికటప్రకటభుకటిభుకుంససం
భ్రామితశస్త్రహస్తయుగఁమృతమర్దశమార్దవధ్వనిన్
రామలు ముంగురుల్ విస్మయభ్రమరభ్రమిరీతు లొంద నా
యామినిఁ జూపి రిందువిమలీలాస్యలు వేశ్యలు లాస్యదాస్య
మున్.

151

ఉ. గొందఱ రాగరంజనలఁ ఁ గొందఱ నృత్యవిశేషపాండితిన్
గొందఱ భావపద్ధతులఁ ఁ గొందఱ నేత్రవిలాసవైఖరిన్
గొందఱ నాంగికాభినయఁగుంభనఁ గొందఱ రూపరేఖచే
నందఱ నన్ని నేర్పుల నఁహా యని చొక్కఁగఁజేసి రాడుచున్.

వ. తదనంతరంబు.

153

మ. కరపాత్రంబులయందుఁ గప్పురపుఁదుఁనల్ వెట్టి ముట్టించి
చూ, పలు లెన్నంగను హారతుల్ సుదతు లివ్వం దోచె
నాపాత్రముల్, కరకంఠారుణకాంతి కోడి రవి యాఁకాంతా
కరాకాంతుఁడై, పరదీపించితపాత్రకై తవమునన్ ఁ భాసి
లైనొక్కో! యనన్.

154

వ. అపుడు కల్యాణమండపంబు వాల్మీక్యాశ్రమంబునుంజూలి కుశ
లవాభిరామంబును, మహారథురథంబుపగిది నక్షతపరికరాభి
రామంబును, బలిగృహంగణంబుపగిది బలాశసమిత్సన్న
హనాభిరామంబును, వారవనితాజఘనంబువలె భుజంగ
శేఖరాధిష్ఠితంబును, బుణ్యపుగుషభవనంబురహిని సర్వ
మంగళాలంకృతంబు నై యుండె నందు యాక్షులహూమ
శేషంబు సరిసమాప్తి జేసి వేల్పులకు నీరాజనమౌత్ర
పుష్పంబు లొసంగి రాజు మొదలగువారికి ఫలమౌతాక్షత
లిచ్చిరి.

155

సృగ్గ.

ఈరీతి భక్తులెల్లఁ ♦ హిమగీరితనయా ♦ దీశకల్యాణకార్యం
బారూఢి జేసి రం దా ♦ యతమతు లగు చ ♦ న్యోస్యమైతిఁ
జెలంగఁ, హరంబుల్ గంధమాల్యా ♦ ద్యఖిలశుభపదా ♦
వళుల్ గొంచు విప్రుల్, పౌరుల్ రాజన్యవర్కుల్ ♦ పరమ
ముదమునన్ ♦ బాసి రచ్చోటు చంతఁ.

156

వ. తదనంతరంబు సమస్తజనంబులు తమతమనివాసంబులు సేరి
మహేశ్వరధ్యానంబున రాత్రిశేషంబు గడపి మఱునాడు
నిత్యకృత్యంబులు దీర్చి.

157

తే. గారె లరిసెలు బూరెలు ♦ కీరు పూరి

లడ్డు పేణీలు మండిగె ♦ లిడ్డెనయును
వడలు నప్పశములు మంచి ♦ వడియములును
జారు కలవంటకంబులు ♦ చాల చేసి.

158

మ. పరమాన్నంబును సూప శాక ఘృతముల్ ♦ పచ్చళ్ళు
పంచామృతం, బురుశాల్యాన్నము లూరగాయరుచిచే ♦

నొప్పైనచోవ్యంబులుకొ, జెరుగుం దేనియ పాలుమీఁగడ
పొడుల్ ♦ మే లొపదార్థంబులుకొ, ధరణీదేవుల కిష్టభోజన
మిడేకొ ♦ దాంతుండు రా జచ్చటకొ. 159

మ. వనవృక్షంబులనీడలందు వెనఁ జాఁజల్ వేసి విప్రాలి నిం
పునఁ గూర్చుండఁగఁబెట్టి గంధములు పూవుల్ వండ్లు
తాంబూల ద, క్షీణ లర్పించి నుతించి వా రిజెడనాశీర్వా
దమంత్రాక్షతల్, మన ముప్పొంగఁగఁ బొంది తాను భుజి
యింపం బాయె బంధ్యాభిత్కొ. 160

వ. అట్లు భోజనంబులు సేసి వివిధవినిదంబుల దినశేషంబు గడసి.
తే. నాటిరాతిరి రాజులు ♦ నాగభూష

నందినాహనమం దుంచి ♦ నటులు గొలువ
నుత్సవంబులు సేసి రం ♦ దుత్క మీఱ
నందికోలయు మునుమున్న ♦ నడువఁగాను. 162

ఉ. మూడవనాఁడు వేడుకను ♦ బుష్పరథంబును బాగుసేసియం
దీడుగ సింహముల్ నిలిపి ♦ హేమమణిస్ఫుటకుంభ మెత్తి
కొం, డాడి యనాదిదంపతుల ♦ నం దుపవిష్టలఁ జేసి చూప
ఱుల్, గూడి నుతింప వీధులను ♦ గొల్పుల నిగ్గిరి రాజ
పూరుషుల్. 163

వ. నాఁటిసమయంబున. 164

చ. చెలువలు గప్పకొప్పలను ♦ జెల్వుగఁ బువ్వులు పెట్టి
పైఠిణీ, వలువలు గట్టి గండమును ♦ బంగరుసొమ్ములు
మేనులందు నిం, పలరఁగఁ దాల్చి గుంపుగ విహారముకై
చని రాజవీధిలో, పలఁ గలవస్తుజాలమును ♦ వాంఛఁ గనుం
గొని రందు మెచ్చుచుకొ. 165

క. బొమ్మలు కుంకుమ గాఙులు
కమ్మలు రవికెలును లక్ష్మకమ్మలు చీరల్
కొమ్మని నాధ్వల కిచ్చుచుఁ
గొమ్మలు మఱికొన్ని తాము ♦ గూర్చిరి తమకుఁ. 166

ఉ. నాలవనాఁడు సంగమము ♦ నాఁగఁ బ్రసిద్ధి వహించువేళ నా
బాలశశాంకమాళిగిరి♦బాలల డోలలఁ జేర్చి తైలమున్
జాల గ్రహించి పుష్కరిణిఁ ♦ జయ్యనఁ జేరి త్రిశూలవారిచేఁ
దాలిమిఁజేసి రాయవభృథం బనుమజ్జన ముజ్జ్వలత్వరఁ.

వ. ఇట్లవభృథస్నానంబు సేసి మడుపు వెలువడి తీరంబుఁ జేరి
సమస్తజనంబులు ధౌతపఃధానపరివృతు లై భవానీభవుల
మండపంబుఁ జేర్చి దేవతోద్వాసనధ్వజపటవిసర్జనాదికృత్యం
బులు నిర్వర్తించి రుచిరాన్నంబులు విప్రపురస్సరంబుగా
భుజించి యుత్సవంబుతో వెన్నొన నుత్సవమూర్తులఁ
జేకొని నిజపరివారపరివృతుం డై రాజవల్లభుం డట నం
ద్యాలయంబుఁ జేరెఁ గిరాతనేతయుఁ దనయునికిపట్టు
ముట్టె నని. 168

శా. ఆనందించుచు శంకరుండు ఘనుఁ డ♦త్యాశ్చర్య మీవృత్త
మున్, ధ్యానానక్తకుఁ బార్వతీసతికి నత్యంతానురాగం
బుతో, రాణింపంగను జెప్పినట్లు జటిలఁవాతంబుతో సూతుఁ
డున్, సూనస్యందిమరందబిందురుచిభృత్సూక్తిక్ వచిం
చెన్ దగన్. 169

ఆ. నిత్యసుఖకరంబు ♦ నిర్వాణదాయకం
బాత్మశుద్ధిదంబు ♦ నమల మైన

నందినిలయకథను ♦ నయముగా వ్రాసిన

వినినఁ జదువ శుభము ♦ విస్తరిల్లు.

170

మఱగళమహాశ్రీవృత్తము.

మంజులకదంబవనఁమందిరనివాసిని! సఁమంచితభుజాకలిత

వీణా, వ్యంజితనిషాదముఖఁభంగికలగానరసఁపల్లవితదారు

మయకోణా! కంజజమురారిభవఁకాంక్షితకటాక్షవతి! ♦

కంపితమహాదనుజసేనా! రంజితకళాభరణ! ♦ రాజలేధరా

వరణ! ♦ రాజదహిభూషరమమాణా!.

171

మానిని.

అరుణకిరణలీలా! ♦ హరికౌసుంభచేలా!

ఘనజఘనవిశాలా! ♦ కల్పితాజాండజాలా!

తరళతరళమాలా! ♦ చైత్యసంహారశీలా!

సురవరమణిసీలా! ♦ శూలిసీ! శైలబాలా!.

172

గవ్యము.

ఇది శ్రీసీతారామసేనాహేవాకనవనవకవితాప్రవీణ బుధ

జనవిధేయ శాండిల్యసగోత్రపవిత్ర తిమ్మాభట్టసుధీపుత్ర

శేషయసూర్విప్రణీతంబగు మహానంది మహిమాభివర్ణనంబన

మహాప్రబంధంబునందుఁ దృతీయాశ్వాసము.

సర్వము సంపూర్ణము.

శ్రీ. శ్రీ. శ్రీ.

